

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.09.2008. год.

ПЛАЋАЊЕ СТРУЈЕ ИЗБЕГЛИЦАМА ДО КРАЈА СЕПТЕМБРА Данас Страна : 17

Смедерево - Компанија Ју ес стил Србија плаћаће само до краја септембра рачуне за струју и воду избегличког кампа Радинац. Та компанија је куповином железаре преузела бригу о избеглицама од бившег Сартида. У септембру ће бити одржан још један састанак представника комесаријата, Ју ес стила и градоначелника Смедерева да би се поново размотрила ситуација са издржавањем избеглица.

- Тај проблем требало је да буде решен још крајем прошле године. Анексом уговора Ју ес стил је прихватио обавезе до јуна, а сада су поново покренули питање плаћања утрошка електричне енергије - навео је члан Градског већа Саша Момић. - То питање мора што пре да се реши и да се камп временом угаси, а ми да нађемо друге видове збрињавања особа смештених тамо - додао је Момић. Локална самоуправа ради на пројектима збрињавања избеглица. Реализацију тих пројекта финансирала би Европска унија. Камп је власништво америчке компаније која је раније припремала и храну за становнике кампа, као што је то раније чинио и Сартид. Већ дуже време припремање хране за око 600 избеглих део је обавеза општинске организације Црвеног крста.

МОЖЕ, АЛ' ДА СЕ И НАШИ ВРАТЕ У СВОЈЕ Глас Јавности Страна : 5

Срби о одлуци непризнатих косовских власти да врате Албанце у северну Митровицу

Немамо ништа против тога да се врате, али само под условом да овдашња власт обезбеди и повратак наших људи у њихове станове, каже Небојша Јовић (СНВ). У том случају, морала би и Србима да гарантује безбедан повратак у домове у јужној Митровици, а онда и у друга приградска насеља из којих су протерани, истиче Марко Јакшић, председник Заједнице српских општина.

БЕОГРАД - Косовским Албанцима је изгледа мало то што су присвојили готово читаву Покрајину, те би и да се врате „у своје куће у северни део Косовске Митровице“, за шта имају „пуну подршку тамошње владе“! Од девет албанских породица из северне Митровице, пише приштински лист Коха Диторе, очекује се да поднесу пријаве Скупштини општине Митровица, а тамошња власт „ће учинити све да се врате у своје домове што је могуће пре“.

- Једна група албанских становника дошла је у Министарство за повратак и рекла да су спремни да се врате у своје домове на северу. Поздрављамо њихову иницијативу, али смо им сугерисали да се обрате општинским тимовима за повратак који процењују ситуацију у том делу града, и ако тим сматра да се становници могу вратити, ми смо спремни да помогнемо - рекао је заменик министра за повратак Исмет Хашани. Он верује, пише Коха, да ће повратак наведених породица „утрти пут повратку и других грађана на север“. Да Албанци могу слободно да се врате на своја огњишта, поручују и представници Срба са Косова. Али, мора да се „направи баланс“.

- Колико видим, још нема индивидуалног повратка, али били бисмо најсрећнији да се Албанци врате у северну Митровицу. Тако би се стекли услови да се и наши људи врате у сва места из којих су протерани. Идеја је добра, немамо ништа против тога да се врате, али само под условом да овдашња власт обезбеди и повратак наших људи у своје станове. Искључиво под тим условом! - категоричан је Небојша Јовић, председник СНВ-а северне Митровице. Упитан шта ће се догодити ако се косовске власти оглуше о српски услов, Јовић каже да га не би изненадило и да пробају да своје људе врате насилно.

- Немогуће је натерати ове људе да живе на улици. Ако се албанске породице врате, морају да се обезбеде услови и за живот Срба у јужној Митровици. Неће ваљда по две породице, и албанска и српска, да живе у једном стану - истакао је Јовић и поновио да се косовски Срби још од 1999. године залажу за то да се сви врате у своје куће. Па и Албанци. Идеја је прихватљива и за Марка Јакшића, председника Заједнице српских општина на Косову. Али, под условом да се направи баланс.

- Поздрављамо иницијативу да се Албанци врате, али смо за уравнотежен приступ. У том случају, морао би и Србима да се гарантује безбедан повратак у домове у јужној Митровици, а онда и у друга приградска насеља из којих су протерани. О томе треба разговарати са Међународном заједницом. Ако овдашња власт тај услов не би прихватила, то би сигурно изазвало нове инциденте - рекао нам је Јакшић. Упитан како би функционисао заједнички живот Срба и Албанаца, рекао је да ће то време показати.

- Срби и Албанци и сада живе у неким општинама заједно - казао је Јакшић. А Коха Диторе тврди, да само међународни администратор за северну Митровицу, Џералд Галучи, може дозволити повратак расељених становника у северни део града. Лист наводи и да је у северној Митровици „раније“ живело око 12.550 Албанаца или неких 2.500 породица, а да их је данас једва 2.000.

КОНТАКТ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА МЛАДЕ

Данас - специјални додатак Страна : 11

Грађанске Иницијативе

Увиђајући све веће удаљавање младих из активног учешћа у друштву и самим тим њихову све мању видљивост и информисаност, Грађанске Иницијативе 2000. године покрену Програм за младе. У току протеклих осам година рада, развијене су различите компоненте програма, којима смо желели да подржимо развој омладинских група и подстакнемо омладинску партиципацију, мотивисањем и припремом младих за преузимање активније

улоге у решавању како сопствених проблема, тако и проблема заједнице и ширег друштва. Уочили смо да је један од основних проблема младих, а посебно омладинских група, управо њихова недовољна информисаност, што значајно утиче на њихов рад и њихову одрживост. Стога, почев од новембра 2003. године, развијамо нови програмску линију - Инфо Центар, са циљем да што потпуније информише о релевантним дешавањима, конкурсима, тренинзима, али и да потпомогне омладинским групама у решавању проблема на које могу наићи у локалној заједници. Након седам година борбе, омладинске организације успеле су да наметну држави да препозна младе као битну категорију друштва и оснује Министарство за Омладину и Спорт Републике Србије, у мају 2007.

Тиме започиње развој одговорне политике са циљем да се унапреди квалитет живота младих људи у Србији, али и пружи подршка даљем развоју омладинских организација и целог омладинског сектора. **Такође, Тим Потпредседника Владе Србије наставља процес имплементације Стратегије за смањење сиромаштва (ССС) кроз пројекат „Контакт организације цивилног друштва“, где окупља организације које се баве осетљивим групама, препознатим у оквиру СССР (стари, деца, млади, Роми, особе са инвалидитетом, избегла и расељена лица и жене). Главни циљ овог пројекта је да се унапреди квалитет живота припадника ових осетљивих група, кроз омогућавање комуникације са институцијама, како на националном, тако и на локалном нивоу, омогућ авајући им да се укључе у процесе планирања и мониторинга начина на који се троше државна средства, као и процесе развијања политика.** Грађанске иницијативе су одабране као Контакт организације цивилног друштва (КОЦД) за младе. Инфо Центар се у оквиру КОЦД пројекта даље развија, спроводећи следеће активности: умрежавање омладинских организација/неформалних група/организација које се баве младима широм земље са циљем да се омогући брза мобилизација омладинског сектора за акцију, везано за теме које су значајне за младе, а када друштвени моменат то захтева размена информација - прослеђивање релевантних информација о дешавањима везаним за младе (конференције, семинари, тренинзи, конкурси, размене, учешће на волонтерским камповима, фестивалима, могућности за додатно образовање, обезбеђивање стипендија, прилика за стажирање, као и подршка у проналажењу партнерских организација широм Европе и могућности за добијање донаторских средстава) **оснаживање омладинских група - подршка изградњи кредибилитета у локалној заједници, развоју програма и структура, као и успостављање контаката са донаторима развој регионалних центара - како бисмо обезбедили што већу подршку омладинским групама, развили смо мрежу регионалних центара, покривајући територију целе Србије Главне компоненте Инфо Центра су:**

1. Огласна табла - Вести - преглед најважнијих вести везаних за младе редовно се објављује на нашој Интернет презентацији, дајући јасан и детаљан преглед тренутних дешавања.
2. Електронски Билтен - Инфо Центар билтен, који се шаље два пута месечно, нуди преглед актуелних конкурса, тренинга, семинара, конференција, стипендија, инфо-ресурса, као и пословних понуда намењених младима, како у земљи тако и иностранству.
3. Директоријум - током претходних месеци формирана је база са контактима и подацима о организацијама које су тренутно активне на територији Србије, а баве се младима. У директоријуму се тренутно налази око 200 организација и група, које су истовремено и чланице ове неформалне мреже. Овим путем можете да дођете у контакт са организацијама сличних интересовања, будућим партнерима, као и да се упознате са постојећим организацијама у вашем окружењу и земљи. Директоријум је такође ресурс, који служи за

презентовање донаторима који желе да инвестирају у младе, или пројекте који се дотичу у питања младих.

4. Електронска библиотека - овај сервис Инфо-Центра Програма за младе Грађанских иницијатива омогућује свим заинтересованим корисницима приступ великом броју докумената и материјала, који се тичу младих, у електронском облику (пдф брошуре, Ворд документи, аудио и видео цинглови).

5. Консултативни процеси - свим организацијама из директоријума, то јест чланицама ове неформалне мреже, осим редовних Инфо Центар билтена, прослеђујемо и све актуелне информације о раду институција, нудимо могућност да присуствују састанцима са представницима институција, као и дају своје коментаре на различите документе (нацрте закона, стратегије, статуте...).

РОДИТЕЉИМА ДОДАТАК О ШКОЛСТВУ, ПРВАЦИМА СВЕСКЕ НА ПОКЛОН

Данас Страна : 17

Општине Ариље, Пожега и Косјерић подржале акцију листа Данас

Пожега - Како би популаризовала спорт али и најмлађе подстакла на учење од првих школских дана општине Пожега, Ариље и Косјерић прикључиле су акцији листа Данас, који је за 1. септембар, почетак школске године, припремио у данашњем броју специјални додатак посвећен школству уз поклон свеску са ликом олимпијца Милорада Чавића и његовим оргиналним потписом. Тако ће данас прваци у општинама Пожега, Ариље и Косјерић добити свеску са фотографијом и потписом нашег сребрног олимпијца, а родитељи ће, купујући Данас, добити специјални додатак о школству.

Иначе, у ове три општине ове је године повећан број првака, тако да их, у односу на прошлу годину, у Косјерићу има 120, Ариљу 210, а у Пожеги 240, укључујући, поред матичних школа у граду, и издвојена одељења по селима.

- У сарадњи са Центром за социјални рад, Општина Пожега је и ове године издвојила близу пола милиона динара за набавку уџбеника и школског прибора основцима, корисницима материјалног обезбеђења, деци избеглих и расељених лица и деци из ромских породица. Осим збрињавања ученика лошег материјалног стања, Општина Пожега је ове године из буџета издвојила 850.000 динара које је поделила на име стипендирања студената, а за превоз ученика 1.100 000 динара - каже Александар Грбовић, председник Општине Пожега.

Општина Ариље је, према речима Мире Авакумовић, председника Општине, прошле године издвојила за ученике око 30.000 динара, а сличан износ у сарадњи са школама доделиће почетком школске године и деци ромске популације. Општина Косјерић, како каже њен председник Жељко Продановић, како нису имали проблема у снабдевању водом, па тако ни додатних издатака, већ је своја средства усмерила у опремање и уређење учионица и школа за несметан почетак школске године.

Антрфиле : Поклони Фонда солидарности

Фонд солидарности „Драган Вујадиновић“, који је основан у Косјерић пре годину дана, обезбедио је и ове године свеске, школски прибор и поједине књиге за прваке у општини Косјерић укупне вредности око 30.000 динара. Драган Вујадиновић каже да ће овакве и сличне акције бити настављене и убудуће, додајући да се Фонд солидарности брине и о најбољим ученицима у овој општини којима је током ове године уручио новчане награде.

СТРАНАЧКИ АПЕТИТИ ДУПЛИРАЛИ БРОЈ ЧЛАНОВА ВЛАДЕ

Блиц Страна : 2

У 24 министарства запослено више од 150 секретара

Потпредседник Владе Божидар Ђелић једини расписао конкурс за саветника

У 24 министарства Владе Србије за сада је запослено више од 150 државних секретара и помоћника министара. Министри у кабинетима могу, поред тога, да запосле још 118 саветника, секретарица или возача, а по потреби могу ангажовати и разне стручњаке за рад у „посебним радним групама“, као и посебне саветнике. За премијера и потпредседнике нема ограничења колико саветника, државних службеника или намештеника могу да запосле.

- Уобичајено је било чак и у много компликованијим администрацијама као што је бивша СФРЈ, па и касније у Србији да министар има само једног заменика. Сада их има неколико. **Повећање њиховог броја је последица смештања политичких кадрова - каже за „Блиц“ Родољуб Шабић, први министар Министарства за државну управу и локалну самоуправу више од 28.000 службеника.** Он наглашава да је доношењем новог закона о управи отворен простор да се министарства деполитизују и да буде више каријерних, стручних службеника који не зависе ни од једне политичке опције. Међутим, министри дезавуишу саму његову суштину и постављају генералне секретаре, како се сада зову заменици, готово за сваки сектор који имају у министарству и који би требало да раде помоћници министра. Тиме практично дуплирају број функционера у министарству. Такође, каже Шабић, увећавају и број помоћника министра.

- **Кад сам одлазио из министарства, оставио сам свом наследнику Зорану Лончару једног помоћника, а он је за собом Милану Марковићу оставио чак четири, а сада их је пет. То је само један пример - каже Шабић.** Кад се формирање Владе Србије коначно заврши, сва је прилика да ћемо имати више од 28.000 службеника, колико их је било у мају (не рачунајући војску, МУП и БИА). Пребројавање запослених у Влади Србије изазива вртоглавицу код иоле поштеног посматрача који жели да утврди ко је од 24 министра и четири потпредседника и премијера „најзаслужнији“ за то што нам је администрација најгломазнија у региону. **Тренутно нико не зна колико је укупно запослених у Влади, јер сва министарства и кабинети нису сасвим формирани. За плате највиших државних чиновника, министре и њихове помоћнике и генералне секретаре месечно се из буџета издваја око 20 милиона динара.**

Кабинети премијера и потпредседника нису комплетирани. Систематизација кабинета премијера Србије Мирка Цветковића, која предвиђа 22 радна места, није још сасвим завршена, изјавили су за „Блиц“ у кабинету. До сада су, кажу, именована три специјална саветника премијера: Јуриј Бајец за макроекономију, Александар Радовановић за спољну политику и Татјана Исаковић, која је задужена за међународне финансијске односе. Остало је још да се именују два саветника - за политичка и правна питања, док помоћника у класичном смислу - неће бити.

У кабинету потпредседника Владе и министра економије и регионалног развоју Млађана Динкића кажу да ће формирање кабинета потпредседника и стручног тима министарства ускоро бити завршено у складу са новом систематизацијом. Динкићев кабинет имаће пет саветника, шест државних секретара и 13 помоћника министра.

Потпредседник Владе Божидар Ђелић задржао је истог шефа кабинета из претходног сазива и његовог заменика, као и секретарице. Ђелић, који је у прошлом сазиву имао чак 11 саветника, за сада је именовано само два - Ксенију Миљивојевић за европске интеграције и Владу Јовичића за правна питања европских интеграција.

Формирање кабинета потпредседник ће завршити почетком септембра, када ће бити изабран и нови сарадник за односе са јавношћу путем јавног конкурса који је отворен до краја августа.

Ђелић је за сада једини члан Владе који је расписао јавни конкурс за упражњено место у свом кабинету. Садашња шефица Цветковићевог кабинета Мирјана Јовашевић такође је својевремено ушла у Министарство финансија путем јавног конкурса.

Други слични случајеви запошљавања у кабинетима министара нису познати, јер се министри по правилу окружују људима од поверења које знају од раније или им такав човек бива додељен из странке.

Потпредседник Владе Јован Кркобабић има три саветника - Марију Тодоровић за пензијско и инвалидско осигурање, Радета Дубајића за међународну сарадњу, реадмисију и Комесаријат за избеглице и Милоша Чолића за односе са јавношћу.

Потпредседник и министар унутрашњих послова Ивица Дачић још није формирао свој кабинет. У Министарству полиције, како је приказано на сајту Владе Србије, за сада постоје два помоћника министра и три шефа бироа за стратешко планирање, за међународну сарадњу и за притужбе и представке.

Мало професионалаца

Мало је министарстава која су спремна да детаљно објасне своју систематизацију новинарима. Једно од таквих је **Министарство за КиМ, на чијем примеру се може и схватити начин запошљавања у Влади. Министарство за КиМ било је у прошлом сазиву међу најбројнијим. По систематизацији имало је 150 радних места, али и на десетине саветника запослених по уговору. По новој систематизацији, има 103 радна места, а укупан број државних службеника и намештеника је 175.** Разлика између броја радних места и укупног броја запослених настаје зато што послове истог радног места може обављати више извршиоца. У кабинету министра за КиМ систематизована су укупно четири радна места - за четири државна службеника и једног намештеника. Као и за друге кабине, и овде важи правило да се у кабинету министра радни однос заснива на одређено време, без конкурса, и траје док траје и мандат министра.

- Нажалост, ниво професионализације није висок код нас. Свега десет до петнаест одсто администрације изабрано је на конкурсима и у питању су стручњаци примљени на пет

година. Иде се на то да буде што више професионалаца. Број запослених у једном министарству зависи од обима посла. Помоћници министра примају се само кад постоји тачан опис радног места за које су задужени. Што се тиче саветника и државних секретара, они иду уз министра и ствар су политичког договора и договора унутар владајуће коалиције - каже за „Блиц“ Милан Марковић, министар за државну управу и локалну самоуправу.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.09.2008. год.

ПУНИ ИЗБЕГЛИЦА УМЕСТО ТУРИСТА

Глас Јавности, 02.09.2008; Страна: 25

Крајем септембра биће приватизовано „Природно лечилиште и одмаралиште“

КРАЉЕВО - Крајем септембра, најављено је, обавиће се продаја „Природног лечилишта и одмаралишта Матарушка и Богутовачка бања“. Укупна процењена вредност капитала који се приватизује је око 775 милиона динара, односно око 10 милиона евра, а нови власник ће бити дужан да у објекте уложи најмање 79,6 милиона динара. Иако се налазе надамак великих српских градова, у идеалном природном окружењу и крај добрих саобраћајница, Матаруге нису успеле да остваре најављивани туристички „бум“.

- Оно што годинама кочи развој Матарушке бање, јесте велики број избеглица и расељених, смештених у вилама и хотелу „Жича“ које је неко у ратним временима хаотично прогласио колективним центрима, не размишљајући о основној делатности овог краја - каже Славољуб Чубрић, директор матарушког „Природног лечилишта и одмаралишта“.

Са око хиљаду избеглица са територије бивше Југославије и исто толико прогнаних Срба са Космета, пристиглих пре девет година, немогуће је, оцењују Матаружани, било развијати туризам. Ситуација се у међувремену променила, па ће виле „Луковић“, „Козара“ и хотел „Жича“ новог власника сачекати полупразне, јер ће око 50 избеглица ускоро бити пресељено у нове станове изграђене на Берановцу, што је олакшавајућа околност за будућег газду. Матаружани, међутим, наглашавају да ови објекти подлежу реституцији, што је наведено и у уговору о приватизацији, па ће се и са тим сусрести онај ко буде купио „Природно лечилиште“. Осим хотела, вила и ресторана, будући купац ће газдовати и са петнаестак хектара уређених парковских површина.

- Ако му је намера да постави обе бање у врх српског туризма, мораће да уложи много више. Уколико буде знао да искористи минералне изворе, највеће благо које добија куповином лечилишта, овај крај ће процветати - сматра Славољуб Чубрић. Према подацима краљевачког повереништва Комесаријата за избеглице, у бањи тренутно живи 68 избеглица и 250 расељених са Космета. Највећи број расељених је у вили „Маричић“ у централном делу бање. Ова вила неће бити приватизована јер припада Заводу за рехабилитацију „Агенс“. Зграда је рунирана и поодавно не испуњава минималне хигијенске услове за становање. Исти је случај и са вилом „Морава“, некадашњим СУП-овим одмаралиштем, у којој станује 49 расељених Срба са Космета.

- Већ почетком септембра четрдесетак избеглица из Босне и Хрватске уселиће се у нове станове на Берановцу. На истој локацији у току је изградња још 38 станова за

расељене. Потрудићемо се да и оне из матарушких објеката који ће бити приватизовани, збринемо - наговестио је Слободан Станишић, повереник Комесаријата за избеглице у Краљеву.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ ПОРОДИЦЕ

Политика, 02.09.2008; Страна: A18

Краљево - После деценију и по становања у колективним центрима или сељакања по изнајмљеним становима на подручју краљевачке општине, **61 породица избеглица са подручја Хрватске и Босне и Херцеговине збринута је доделом станова. Такође, кров над главом добило је и 15 социјално угрожених домаћинстава** из Краљева и околине.

Кључеве станова свечано је поделио градоначелник Краљева Милош Бабић који је напоменуо да су **три стамбене зграде у приградском насељу Берановац изграђене уз помоћ италијанске владе, а посредством хуманитарне организације Уједињених нација „Хабитат” и краљевачке општине. Поменути донатор је уложио 1,3 милиона долара, а из општинског буџета је издвојено 40 милиона динара на име инфраструктуре уз бесплатно обезбеђење локације.** Градоначелник Бабић је обећао и, ускоро, изградњу топловода у овом насељу како би се станови загревали даљинским системом грејања.

Према уговору, станари ће станове користити као закупци уз плаћање 1,2 евра по квадрату на име закупа и намирнице трошкова комуналија и струје. Станови су од 27 до 50 квадрата. На овој локацији у току је изградња још две зграде уз помоћ хуманитарне организације „Хелп”, са 48 станова, у које ће бити смештена лица истог социјалног статуса. Но, то је само један од начина за решавање социјалних питања избеглих и расељених, који су привремено смештени **на подручју Краљева, а којих је само у 13 колективних центра око осам стотина.**

КРОВ БЕСКУЋНИЦИМА

Вечерње Новости, 02.09.2008; Страна: 6

КРАЉЕВО - После 14 месеци од почетка изградње, јуче је у Краљеву 76 расељених са Космета и социјално угрожених Краљевчана добило станове за такозвано социјално становање. Кључеве будућим станарима уручио је градоначелник др Милош Бабић, на пригодној свечаности у краљевачком насељу Берановац где су и подигнуте три зграде са укупно **76 станова за социјално становање.**

Уз финансијску подршку италијанске владе која је као главни донатор уложила 1,2 милиона евра, изградњу је реализовао УН Хабитат, док је општина Краљево поклонила локацију, обезбедила пројектну документацију и, у инфраструктуру уложила 40 милиона динара.

Од укупно 76 изграђених станова од 27 до 50 квадрата, 61 стан је додељен расељенима са Космета, док је 15, по конкурсу, расподељено социјално угроженим Краљевчанима.

Закупнину станова будући станари плаћаће у износу од само 1,2 евра по квадратном метру, или највише 60 евра месечно, односно нешто мање од 5.000 динара по садашњем курсу.

УОЧИ ПРАЗНИКА РАДЕ УДАРНИЧКИ

Вечерње Новости, 02.09.2008; Страна: 22

ПОВОДОМ ПРОСЛАВЕ 27. СЕПТЕМБРА, ДАНА ОПШТИНЕ ПАРАЋИН

ПАРАЋИН - Септембарским свечаностима, које ће бити организоване поводом Дана општине, 27. септембра, град на Црници обележиће завршетак више важних пројеката на којима се радило у протеклих годину дана. Тим поводом, председник општине Саша Пауновић осврнуо се на најважније резултате и најавио будуће послове. Изградња инфраструктуре била је у центру пажње, а скоро у потпуности завршена је изградња канализације, гасовода и асфалтирање улица у зони старог ГУП. Водоводна мрежа шири се у граду и наставља ка селима, па ће овај месец обележити довођење воде до Шалудовца и актуелни послови на обезбеђењу воде за Крежбинац, Горње Видово, Сикирицу, Дреновац, Буљане, Забрегу и Стубицу.

- Овога лета нисмо имали несташице воде јер непрестано улажемо у водоснабдевање. Тако ћемо ове године завршити још један бунар за град, без обзира на то што ће то коштати колико и десет асфалтираних сеоских улица. Али, ни у том погледу нисмо оманули, па је у протеклих годину дана коловоз добило више десетина сеоских и градских саобраћајница, што ће бити обележено завршетком локалног пута Чепуре - Шавац - рекао је Пауновић.

У Дреновцу ће свечано бити предат на употребу објекат за предшколско образовање, а ових дана завршавају се радови на школама у Извору, Стрижи, Поповцу и Доњем Видову. Припрема се и градња новог вртића који ће имати око 1.300 метара квадратних. При крају је изградња инфраструктуре у индустријској зони "Змич" и већ се утврђује цена земљишта за будуће инвеститоре. Биће додељене и награде за најбоља урбанистичка решења дела центра града и уприличено свечано отварање сале за венчања у згради "Бакаруше". Говорећи о социјалној политици, Пауновић је казао да су комуналне услуге у општини Параћин већ годинама бесплатне за социјално угрожено становништво и да бесплатан превоз користи скоро 5.000 грађана.

- Већ подуже у граду и на селима функционише служба геронтодомаћица, а недавно је у МЗ "Врапчане" почео да ради Дневни центар за децу ометену у развоју. **Од крупних пројеката у области социјалне заштите треба издвојити изградњу зграде за расељена лица у насељу "Данково", која се финансира средствима општине и донатора - закључио је Пауновић.**

PRESS CLIPPING

Среда 03.09.2008. год.

КРКОБАБИЋ ПОСЕТИО БУСИЈЕ

Пресс, 03.09.2008; Страна: 16

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић посетио је јуче избегличко насеље Бусије у Земуну и обећао да ће се заложити код градских власти да се убрза уређење тог насеља. Он је после обиласка цркве Ћирила и Методија рекао да је дошао на захтев мештана како би им по могао и додао да ће градским властима препоручити да се убрза даље уређење тог насеља, у коме већином живе Срби избегли из Хрватске од 1995. године.

ОБЕЋАЊЕ

Вечерње Новости, 03.09.2008; Страна: 22

ИЗБЕГЛИЧКО насеље Бусије у Земуну биће врло брзо уређено, обећао је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић током јучерашње посете овом насељу. Том приликом рекао је да ће градским властима препоручити да се „дотеривање насеља“, у ком углавном живе Срби избегли из Хрватске, на чији позив је и дошао, убрза.

- Донекле је завршено изграђивање лутне и електричне мреже - рекао је Кркобабић. Међутим, недостају асфалтиране улице, као и предшколска установа и школа, како најмлађи не би сваког дана путовали и по осам километара до најближе школе.

ФОНД ЗА ТАЛЕНТЕ РАСПИСАО КОНКУРСЕ

Борба, 03.09.2008; Страна: 4

Министарка омладине и спорта Србије Снежана Самарцић Марковић изјавила је да је уложено доста напора да фонд за младе таленте након прекида у раду брзо почне да функционише и да се распишу два конкурса за стипендије. Самарцић Марковић је на конференцији за новинаре у Ректорату Универзитета у Београду рекла да је Фонд за младе таленте у јулу основан "формално по трећи пут" и да почиње да ради ишпочетка. Она је објаснила да у време када је на челу фонда био премијер Србије Војислав Коштуница нису били расписани конкурси, нити

потписани уговори са студентима па због тога правно није могуће да они буду обештећени и да Фонд нема обавезе према претходној генерацији студената која је оштећена. Услови за стипендију су да студенти буду државијани Србије или да имају статус избеглица, да су у школске 2008/2009. уписани на основне студије на један од универзитета ЕУ и да су претходну годину основних студија завршили на факултетима чији је оснивач Србија, објаснила је Самарцић Марковић. Додала је да постипломци који желе стипендије морају да имају диплому државног факултета у Србији, просечну оцену на студијама најмање 8,5 и да имају до 26 година, односно 28 ако су завршили медицину. Услов за студенте основних студија је да нису навршили 25 година. Фонд за младе таленте расписао је и конкурса за стипендирање до 1.000 најбољих студената завршне године основних студија универзитета чији је оснивач Србија. Обе категорије у обавези су да раде у Србији најмање пет година по завршетку основних студија, односно последипломских, навела је Самарцић Марковић.

СРБИ У ХРВАТСКОЈ И ДАЉЕ НА МАРГИНИ

Политика, 03.09.2008; Страна: А19

Настављени су напади на грађане српске националности, њихову имовину и црквене објекте, против Срба се с лакоћом подижу оптужбе за ратне злочине, а своја мањинска права они врло тешко остварују, пише у студији СДФ-а

Загреб – Српски демократски форум (СДФ) послао је јуче на адресе више угледних људи из Хрватске отворено писмо у којем се наводи да су Срби маргинализовани и искључени из многих сфера јавног и друштвеног живота, те да своја мањинска права врло тешко остварују. „Српска заједница у Хрватској пролази кроз једно од најтежих искустава у својој историји. На њен терет ставља се укупна одговорност за рат у Хрватској. Крајеви у којима Срби вековима живе су опустошени и економски запостављени. Остали су без историјских права, а нова мањинска права врло тешко остварују”, стоји у писму које је објавио интернет портал Индекс. Према тврдњама тога сајта, отворено писмо, у којем се траже потписи подршке СДФ-у, настало је као резултат студије „Статус и положај Срба у Хрватској”, у којој се закључује да се стандарди мањинске заштите у Хрватској врло тешко спроводе у пракси. Аутори студије су председник Управног одбора СДФ-а Вељко Цакула, председник српског Управног одбора Хуманитарног центра за интеграцију и толеранцију Ратко Бубало и председник београдског Управног одбора Друштва за мир, развој и екологију Душан Ећимовић.

Они су кроз студију анализирали стање заштите људских права и права националних мањина у Хрватској, што обухвата тренутно стање у процесу повратка избеглица, решавања стамбеног питања бивших носилаца станарских права, обнове и повратка имовине, али и суђења за ратне злочине као и проблем „суочавања с прошлошћу”. Аутори у студији наводе да суђења у одсуству губе сваки смисао због већ

успостављене сарадње правосуђа у региону и подсећају на препоруку да се отклоне манипулације с оптужницама за ратне злочине, будући да је управо злоупотреба тих оптужница у јавности била једна од главних препрека у процесу повратка избеглих Срба. „Против Срба се с лакоћом, готово у хитним поступцима подижу оптужбе за ратне злочине, тако да у тој инфлацији оптужби постоје велике могућности манипулација и злоупотреба”, тврде аутори студије.

У делу студије који се односи на степен сигурности Срба у земљи, наводи се да су и током прошле године настављени напади на грађане српске националности, њихову имовину и црквене објекте, те да је највише таквих напада забележено на подручју северне Далмације „где су вербална вређања, физички напади, девастација објеката, крађе, те уништавања гробова и верских објеката готово свакодневна појава”. Студија закључује да је у овом случају изостала квалитетна, ефикасна и недвосмислена реакција државних институција, што је главни разлог повећања етнички мотивисаних напада у земљи.

Посебно је обрађен и случај популарног десничарског певача Марка Перковића Томпсона, за кога се наводи да пропагира усташку идеологију и отворено се служи говором мржње и тврди да је посебно проблематично да такве ксенофобичне и националистичке испаде толеришу и симпатишу многи центри друштвене и политичке моћи.

Студија закључује како у свим овим случајевима недостаје јавна осуда друштва, али и ефикасан одговор државе у кажњавању за јавно испољавање нетолеранције и говора мржње. На крају студије наводи се закључак да не постоји стратегија суочавања са прошлошћу, као ни стратегија међунационалног помирења, те да је постојећи ниво политичке воље тек декларативан и недовољан да би се ова питања решила.

ЗЛОУПОТРЕБА ОПТУЖНИЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Дневник, 03.09.2008; Страна: 15

СТУДИЈА О ПОЛОЖАЈУ СРБА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Српски демократски форум (СДФ) послао је јуче на адресе више угледних људи из Хрватске отворено писмо у којем се наводи да су Срби маргинализовани и искључени из многих сфера јавног и друштвеног живота, те да своја мањинска права врло тешко остварују. „Српска заједница у Хрватској пролази кроз једно од најтежих искустава у својој повијести. На њен терет ставља се укупна одговорност за рат у Хрватској. Крајеви у којима Срби стољећима живе су опустошени и економски запостављени. Остали су без повијесних права, а нова мањинска права врло тешко остварују“ стоји у писму које је објавио интернет портал Индекс. Према тврдњама тога сајта, отворено писмо, у којем се траже потписи подршке СДФ-у, настало је као резултат студије „Статус и положај Срба у Хрватској“, у којој се закључује да се стандарди мањинске заштите у Хрватској врло тешко спроводе у пракси.

Аутори студије су председник Управног одбора СДФ-а Вељко Цакула, председник српског Управног одбора Хуманитарног центра за интеграцију и толеранцију Ратко Бубало и председник београдског Управног одбора Друштва за мир, развој и екологију Душан Ећимовић. Они су кроз студију анализирали стање заштите људских права и права националних мањина у Хрватској, што обухвата тренутно стање у процесу повратка избеглица, решавања стамбеног питања бивших носилаца станарских права, обнове и повратка имовине, али и суђења за ратне злочине као и проблем „суочавања с прошлошћу“. Аутори у студији наводе да суђења у одсуству губе сваки смисао због већ успостављене сарадње правосуђа у региону и подсећају на репоруку да се отклоне манипулације с оптужницама за ратне злочине, будући да је управо злоупотреба тих оптужница у јавности била једна од главних препрека у процесу повратка избеглих Срба. „Против Срба се с лакоћом, готово у хитним поступцима подиже у оптужбе за ратне злочине, тако да у тој инфлацији оптуж би постоје велике могућности манипулација и злоупотреба“ тврде аутори Студије. У делу студије који се односи на степен сигурности Срба у земљи, наводи се да су и током прошле године настављени напади на грађане српске националности, њихову имовину и црквене објекте, те да је највише таквих напада забележено на подручју северне Далмације „где су вербална вређања, физички напади, девастација објеката, крађе, те уништавања гробова и верских објеката готово свакодневна појава“. Студија закључује да је у овом случају изостала квалитетна, ефикасна и недвосмислена реакција државних институција, што је главни разлог повећања етнички мотивисаних напада у земљи. **Студија такође упозорава да је у јавном, медијском и политичком простору још увек снажно присутан говор мржње и инсистирање на предрасудама и стереотипима, у чему предњаче приватна ТВ кућа „Нова ТВ“ и „Вечерњи лист“.** Посебно је обрађен и случај популарног десничарског певача Марка Перковића Томпсона, за кога се наводи да пропагира усташку идеологију и отворено се служи говором мржње и тврди да је посебно проблематично да такве ксенофобичне и националистичке испаде толеришу и симпатишу многи центри друштвене и политичке моћи. Студија закључује како у свим овим случајевима недостаје јавна осуда друштва, али и ефикасан одговор државе у кажњавању за јавно испољавање нетолеранције и говора мржње. На крају студије наводи се закључак да не постоји стратегија суочавања са прошлошћу, као ни стратегија међунационалног помирења, те да је постојећ и ниво политичке воље тек декларативан и недовољан да би се ова питања решила.

КОНАЧНО У СВОЈИМ СТАНОВИМА

Глас Јавности, 03.09.2008; Страна: 23

У 71 стан на Берановцу уселиле се избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине. Изградњу насеља финансирале Влада Италије и локална самоуправа. Новоусељени ће моћи овде да живе у тзв. заштићеним условима

КРАЉЕВО - Не могу ти од туге причат'. Тринаест дугих љета и зима провели смо

потуцајући се од немила до недрага. Ми смо морали избећ' из Мостара. Син ми је тешко рањен и ево сад је инвалид, не може на ноге. Више је времена провео по болницама и бањама него с нама. Муж ми је умро пре две године. Сада се усељавам у нови стан. Мали је, али обећали су ми већи, како би' могла да мирно живим с болесним сином. Не знам да ли да плачем или да се радујем, ето, ништа ти не могу више рећ'.

Овако је, бришући отвореном шаком зној с избораног старачког лица, усељење у свој стан прокоментарисала седамдесетогодишња Мостарка Перса Пејак. Када јој је Милош Бабић, градоначелник Краљева, уручио кључеве, линуле су јој сузе. Завладао је неки мук међу присутнима, јер сви знају за Персине муке, а онда се проломио аплауз. Наши саговорници, као и остарела и измучена Мостарка, с помешаним осећањем среће и сете, говорили су о још једном животном „почетку“.

На Берановцу код Краљева саграђено је, наиме, седамдесетак станова у које су усељене избеглице из западних крајева бивше Југославије. Они су, углавном, живели у колективним центрима или изнајмљивали станове по околним селима. Италијанска влада, преко хуманитарне организације УН Хабитат, финансирала је изградњу берановачког насеља, а значајна средства уложила је и краљевачка општина.

- Овде ће избегли Срби моћи да живе у тзв. заштићеним условима становања, што значи да ће плаћати закупнину 1,3 евра по квадратном метру стана. Измириваће и комуналне обавезе. Ми смо у ово насеље уложили око 40 милиона динара, а потрудићемо се да изградимо и котларницу за централно грејање и тако што више смањимо трошкове становања - каже Бабић, градоначелник Краљева.

Према речима Слободана Станишића, повереника Комесаријата за избеглице, у Краљеву постоји 13 колективних центара у којима живе избегли Срби из Хрватске, БиХ и са Космета. Ускоро ће на Берановцу бити довршено још неколико десетина станова и они ће бити понуђени расељенима са Космета. Усељени станови су једнособни и двособни.

- Пуних 13 година сам становао приватно на Грдичкој коси. Избегао сам из Ервеника код Книна. Радио сам тамо као новинар. Нисам очекивао да ћу старост дочекати далеко од родног краја, али тамо нам повратка нема, па се, ипак, радујем крову над главом - каже седамдесетдвогодишњи Илија Шекуљица. Петнаестак станова берановачког насеља додељено је социјално угроженим Краљевчанима. И они ће, као и избегли Срби, са Стамбеном агенцијом склапати уговоре на три године, с могућношћу продужавања.

- Тешко сам рањен на косметском ратишту. Имам супругу и двоје деце. На овај начин решићу стамбено питање. Захвалан сам свима који су ми помогли да дођем до кључева стана. Ипак, нису нас сви заборавили - каже Милорад Ђурчић из Грдице код Краљева.

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.09.2008. год.

ИЗБРИСАНО 527 СРПСКИХ НАСЕЉА

Глас Јавности, 04.09.2008; Страна: 4

Бошњаци настављају да воде антисрпску политику у Федерацији БиХ

Највише таквих насеља налази се на Озрену - 32, у долини реке Босне 57, на подручју Бугојна и Доњег Вакуфа 42, у општини Равно 71. У више од 527 насеља у Федерацији БиХ у којима су пре рата живели искључиво Срби нема ниједне обновљене куће, ниједног Србина повратника, упозоравају у Удружењу за повратак Срба у ФБиХ

Та насеља су, како тврде, скоро сва избрисана и с нових географских карата које Бошњаци након рата штампају у ФБиХ, пише бањалучки Фокус. Највише таквих насеља налази се на Озрену - 32, у долини реке Босне 57, на подручју Бугојна и Доњег Вакуфа 42, у општини Равно 71, као и у скоро свим осталим општинама Федерације БиХ.

У овом удружењу наводе како се на подручју тог ентитета налазе и 62 села, у која су се делимично вратили Срби, који живе у веома тешким условима, јер и 13 година након рата немају електричну енергију, посао, пензије и здравствену заштиту.

- И у многим градовима где су Бошњаци на власти данас скоро да и нема Срба. Тако се у Чапљини ниједан Србин није вратио, у Купресу живи само осам Срба, у Кључу 18 и Томиславграду девет. Највеће етничко чишћење Срба догодило се у главном граду БиХ, Сарајеву, где од предратних 160.000 Срба живи само седам хиљада, којима су недоступна радна места, као и све руководеће функције у јавним предузећима и установама - наводе у овом удружењу. И српско повратничко насеље Челоуша, смештено уз магистрални пут М-17, петнаестак километара северно од Мостара, након постављања нове саобраћајне сигнализације, једноставно је избрисано. Незадовољни мештани кажу да је табла места Потоци померена више стотина метара северно, а да насеље Челоуша, према новој сигнализацији, више не постоји. Мештани овог већински српског села питају зашто само њихово насеље није обележено и сумњају да су, можда, у питању нечије лоше намере да се заувек затре име Челоуше. Они страхују и од могућности да је у питању и нека лоша политичка намера. Јован Вулић, мештанин Челоуше, забринуту пита зашто је то урађено и позива надлежне да исправе грешку.

- Брине нас зашто неко помера табле и брише наше село. Ми овде нисмо од јуче. Овај потез страшно је забринуо све мештане села. Не желимо да нагађамо зашто је то учињено, али тражимо да се грешка исправи - наглашава Вулић.

Славко Јовичић, посланик СНСД у парламенту БиХ, рекао је да је то још један показатељ зашто бошњачки представници беже од пописа становништва у БиХ. **- Комплетна политика из ФБиХ заснована је на фалсификовању чињеница. Све што говоре једноставно не одговара истини, што би попис потпуно извукао на светло дана. То је разлог због којег се грчевито боре против тога - рекао је Јовичић. Он каже да је општепознато да у готовом свим местима где су некада Срби били већина тренутно у школама нема ниједног детета српске националности.**

- Када је тако у Сарајеву, сувишно је уопште и помињати какво је стање у мањим срединама или селима - закључио је Јовичић.

ИЗБЕГЛИЦЕ УМЕСТО ГОСТИЈУ

Куир, 04.09.2008; Страна: 15

КРАЉЕВО - Крајем септембра обавиће се продаја Природног лечилишта и одмаралишта "Матарушка и Богutowачка бања". Укупна процењена вредност капитала износи око десет милиона евра, а нови власник ће бити дужан да у објекте уложи најмање милион евра.

- Оно што већ годинама кочи развој Матарушке бање јесте велики број избеглица и расељених, смештених у вилама и хотелу „Жича“, које је неко у ратним временима хаотично прогласио колективним центрима, не размишљајући о основној делатности овог краја - каже Славољуб Чубрић, директор матарушког Природног лечилишта и одмаралишта.

Матаружани, такође, наглашавају да ови објекти подлежу реституцији, што је наведено и у уговору о приватизацији, па ће се и са тим сусрести онај ко буде купио Природно лечилиште. Осим хотела, вила и ресторана, будући купац ће газдовати и над петнаестак хектара уређених парковских површина.

- Ако му је намера да постави обе бање у врх српског туризма, мораће да уложи много више. Уколико буде знао да искористи минералне изворе, највеће благо које добија куповином лечилишта, овај крај ће процветати - сматра Чубрић. **У бањи тренутно живи 68 избеглица и 250 расељених са Космета. Пре два дана четрдесетак избеглица из Босне и Хрватске уселило се у нове станове на Берановцу. На истој локацији у току је изградња још 38 станова за расељене.**

ВЛАДАРИ ПУСТЕ ЗЕМЉЕ

Куир, 04.09.2008; Страна: 3

Србија плаћа координаторе косовских општина у којима нема Срба, нити их је било пре рата, плата функционера у Београду од 80.000 до 140.000 динара

ПРИШТИНА - Међу преплаћеним државним функционерима и службеницима на Косову и Метохији највише беса српског становништва изазивају такозвани општински координатори. То су политички проглашени функционери, који наводно руководе локалним администрацијама, чак и у местима у којима дуже од

девет година нема Срба! Они су на платном списку државе, а месечно зарађују од 80.000 до 140.000 динара! Стога не чуди што Министарство за локалну самоуправу одбија да саопшти податке о платама на КиМ. Наш саговорник из Гораждевца код Пећи, професор који ради безбедности није смео да говори под својим именом, открива да координатори и даље „раде“ чинећи тако трећу, паралелну власт у косметској локалној самоуправи.

- **Јавна тајна на Космету је да постоји посебна фела преплаћених државних функционера, који не раде ништа и никоме не полагају рачуне. Имају функцију координатора општина и моћ да у непостојећим општинским администрацијама запошљавају своје рођаке, пријатеље и комшије. И све то за астрономске плате за косметске услове. За Гиниса је податак да постоје координатори за општине Пећ, Глоговац, Ђаковицу, Дечане, општине у којима нема Срба, па чак и за Малишево, где ни пре рата Срби нису навраћали без преке нужде, а камоли живели** - наводи овај гораждевачки професор. С друге стране, Звонимир Стевић, председник Координационог центра, најављује укидање функција координатора.

- Они буквално имају своја нестварна, виртуелна царства. После избора 11. маја, када су непосредно и демократски изабрани представници за локалну самоуправу, заиста више нема смисла да постоји тако апсурдна функција као што су општински координатори. Подразумева се да ћемо их укинути - најављује Стевић. **У општини Пећ је, као и у већини других места на КиМ, број људи на платном списку у локалној самоуправи удвостручен у односу на 1999. Списак је обогаћен углавном именима рођака „екипе“ која ради на обрачуну и исплати плата, а сви живе ван Космета!**

- **И врапци знају причу о царевини Голуба Лазаревића, секретара непостојеће општине Пећ. У више наврата обавештавали смо МУП, али без ефекта. Иако живи у Београду, овај 70-годишњак изабран је за секретара општине још у време Тита. Прима плату од 200 одсто, запослио је целу фамилију, а син му је лични возач. Обрачун плата за стотинак запослених ради извесна М. Н. из Београда. Шеф буџета је Подгоричанин Р. И., а буџет за повратничка села Гораждевац, Брестовик и Бело Поље је строга тајна, која се чува у стану координатора општине Радојка Дуњића на Петловом брду у Београду. У том стану су и канцеларије непостојеће општине - објашњава професор из Гораждевца. Он даље наводи да је Дуњић, по образовању армирач, кадар Милорада Тодоровића, бившег потпредседника Координационог центра за КиМ. По преузимању дужности чланови његове породице постали су саветници, координатора и директори.**

Антрфиле:

Док једном не смркне...

Милоша Димитријевића, који је више од 20 година радио у СО Пећ, због личних размирица Радојко Дуњић обрисао је с платног списка. Због сукоба с његовим стрицем с платног списка је брисан и Слађан Павловић из села Бело Поље. Он је пре рата радио у „Комуналцу“, а сада живи од минималца од 8.000 динара. Без посла је на сличан начин остао и Миодраг Дашић из села Брестовик, који има четворо малолетне деце и такође живи од идентичне помоћи. Његов брат је до 1999. био професор у Средњој техничкој школи у Пећи, која је измештена у

Гораждевац, али ни тамо за њега није било посла. У исто време, за потпредседника СО Пећ, у којој више нема Срба, именован је човек који је радио у матичној служби општине измештеној у Крагујевац. Због малверзација је смењен, али то није била сметња да добије посао у Гораждевцу и плату од око 140.000 динара.

ЗМИЧ ЗОВЕ КРУПНЕ УЛАГАЧЕ

Преглед, 04.09.2008; Страна: 12

Јефтиније земљиште за инвеститоре који запошљавају раднике

Параћин

Цена земљишта у Индустијској зони „Змич“ у Параћину, која је сада хиљаду пет стотина евра по ару, биће јефтинија шездесет и пет процената за инвеститоре који планирају да запосле стотину и више радника, најавио је председник општине Параћин Саша Пауновић.

„У 'Змичу' је приведена крају изградња инфраструктуре, стигла је и вода, изграђена је канализација, постављена прва трафостаница, гас ће стићи до краја године, а уговорена је и изградња далековода“, рекао је Пауновић на конференцији за новинаре, одржаној поводом Дана општине, 27. септембра. Паралелно са опремањем инфраструктуре „Змич“ вршимо и „покривање“ планском документацијом осталих градских зона, међу којима је и област петље аутопута, додао је он и напоменуо да у Параћину цена ара земљишта без планова и инфраструктуре прелези хиљаду евра. **Пауновић је за ову седмицу најавио да ће у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде, бити отворена „Канцеларија за рурални развој“**, „у циљу пружања што бољих услуга пољопривредницима општине Параћин“. Он је напоменуо да је Параћин један од ретких градова у Србији који нема проблема са пијаћом водом и истакао да ће ове године бити пуштен у рад још један бунар а вероватно, „следеће још један“. Говорећи о кризи о социјално угроженима Пауновић је истакао да су „комуналне услуге бесплатне за социјално угрожено становништво, бесплатан превоз користи пет хиљада грађана а на терену постоји служба геронтодомаћица које се брину о старим и немоћним лицима“.

Он је додао да је у Месној заједници Врапчане почео са радом Дневни центар за децу ометену у развоју, а у Данкову изградња зграде за расељена лица.

PRESS CLIPPING

Петак 05.09.2008. год

ПРИОРИТЕТИ СУ СТАНОВАЊЕ И СУЗБИЈАЊЕ ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Блиц, 05.09.2008; Страна: 11

Премијер Цветковић: Унапредити положај Рома

Премијер Србије Мирко Цветковић изјавио је јуче да су приоритети Србије током председавања Декадом Рома решавање проблема становања, сузбијање дискриминације у образовању и израда европске ромске политике.

Цветковић је, отварајући састанак Међународног управног одбора Декаде инклузије Рома, рекао да ће Србија током свог председавања инсистирати да земље бивше Југославије заједно раде на побољшању положаја Рома. **Он је рекао да земље треба заједно да раде на решавању положаја Рома који су интерно расељена лица и избеглице и повратници у процесу реадмисије. Премијер је рекао да званични подаци о положају Рома у Србији нису позудани, јер не постоје слагања о њиховом броју.**

- На основу пописа у Србији има 108.000 Рома, док подаци различитих истраживања показују да их има 500.000, па и више. И подаци по попису и по истраживањима која говоре о животном стандарду, говоре о знатно лошијем положају Рома у односу на остало становништво - оценио је Цветковић. Бета

СОПСТВЕНИ КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА ЈОШ ДВЕ ПОРОДИЦЕ

Данас, 05.09.2008; Страна: 17

У Инђији настављен откуп сеоских кућа за избеглице

Инђија - На територији општине Инђија у току је реализација пројекта откупа сеоских кућа у оквиру хуманитарне акције „Можеш и ти“, коју спроводе Хуманитарна организација Дивац, УНХЦР и ИНТЕРСОС, а донатор је Општина Инђија.

Одржан је већ други састанак Комисије за куповину сеоских кућа, која је сачињена од по два представника ИНТЕРСОС-а, ХОД-а, УНХЦР-а и општине Инђија, на којем је одобрена донација од 560.000 динара за две породице које су конкурисале за овај пројекат. С обзиром на то да је процедура таква да породице саме себи траже кућу до одобреног износа, њима ће бити откупљене куће у којима они већ станују као подстанари. Једна кућа, која ће бити откупљана, налази се у Крчедину, док је друга у Новом Сланкамену.

Већ у току следеће недеље ће бити организовано потписивање уговора између продаваца кућа и корисника. С обзиром на то да је **Општина Инђија обезбедила 100.000 евра за откуп кућа, пројекат ће бити настављен.**

ЖИВЕЛИ У ПОДРУМУ, ПОСЛА НИ ЗА ЛЕК

Политика, 05.09.2008; Страна: А20

Већина Срба избеглих из Хрватске током протеклог рата још није повратила имовину коју поседује у овој држави, нити је остварила остала права

Приједор – На подручју приједорске регије, током протеклог рата уточиште је нашло преко пет хиљада Срба који су избегли из Хрватске. Од тада па до данас траје њихова узалудна борба да остваре своја права. Најболније је питање имовине која им, како тврде многи од њих, никада неће бити враћена.

– Нажалост, многи мисле тако. Можда би најбоље било да се ово решава на нивоу три државе: Србије, БиХ и Хрватске – сматра председник регионалног Удружења избеглих и расељених лица у Приједору Ранко Лале. Он каже да српски живаљ који је у рату, а нарочито 95. године дошао из Хрватске на ова подручја, данас живи веома тешко. Већина њих није решила стамбено питање, незапослени су или нису остварили право на пензију.

– **Ти људи још чекају да републички Парламент или ми, као удружење, учинимо неке кораке да се ови проблеми након тринаест година реше** – тврди Лале и наводи низ примера породица којима је у Хрватској „остао” добар број година радног стажа које се нигде не рачунају а тако мало им је требало до пензије. Један такав пример је животна прича Борислава Ступара, родом из околине Приједора, који је у Загребу живео непуних двадесет година. Дуго је радио у творници металног намештаја „Јадран”, у главном граду Хрватске. Када је рат почео тако је и он, као сви Срби у том предузећу остао без посла.

– **Имам 52 године, незапослен сам и све оно што сам радио могу бацити у воду. На бироу сам и нико ме неће** – прича Ступар и подсећа на 1991. годину када је са супругом и двоје деце једва живу главу извукао из Загреба. У избегличком насељу „Главица”, у Паланчишту годинама је градио кућу за себе и своје. – Верујте да смо нас четворо дуго живели у подруму куће. Ту смо били и лети и зими, дувало је кроз врата и на ове мале прозоре, али се преживело – наводи Ступар и додаје да је скоро пред сам рат био на списку за доделу стана у бившем предузећу. Казује да је можда и боље што се тако нешто није десило јер би му тај одлазак далеко теже пао као и већини његових комшија који и дан-данас трагају за правдом око стеченог стана или куће у Хрватској. Сретан је што се са супругом и децом као и малим унуком данас скрасио у завичају и напомиње да му не пада на памет да више икада оде тамо.

– Имати кров над главом је велика ствар. Ја сам, ево, сретан што сам дочекао да имам своју кућу – не крије, на крају своју радост Боро, како га из миља зову комшије и додаје да настоји да помогне и другима у овом насељу који су дошли са свих страна бивше државе и који једва састављају крај са крајем.

У Удружењу које окупља ову популацију кажу да очекују и од републичког министарства да у овој години, као и лане издвоје значајна средства за инфраструктуру у оваквим насељима како би се иоле побољшао квалитет живота ових људи. Када већ не могу вратити нити надокнадити имовину са којом се полако опраштају, бар, како истичу, да на домаћем терену обезбеде живот достојан човека.

СМИРИЛИ СЕ ЉУТИ КРАЈИШНИЦИ У РАВНИЦИ

Дневник, 05.09.2008; Страна: 29

СОЛУНСКИ ДОБРОВОЉЦИ СРУШИЛИ СПАХИЈСКЕ ШТАЛЕ И ОД ТИХ ЦИГАЛА ДИГЛИ СЕЛО ПОДЛОКАЊ, НА СЕВЕРУ БАНАТА

Подлокањ на северу Баната, које је територијално под јурисдикцијом МЗ Банатско Аранђелово, највише житеља има кад се слави Дан села. Време за свечарење није одређено према неком посебном датуму, него су мештани и они који су се деценијама расељавали по варошима, проценили кад је најзгодније да се окупе око богате трпезе. Већ двадестак година највише стижу из Кикинде, Суботице, Новог Сада, Београда... Пространу шатру за 250 људи, под којом је најбучнија мешовита банда музичара из Банатског Великог Села и Кикинде, разапео Милан Лукић, звани Муја, који држи једини бифе у селу.

Назван је по месном ФК “Хајдук”, основаном 1931, јединој институција која у селу опстаје упркос свим недаћама. Највише колониста пореклом је из околине Босанског Петровца, Огулина и Дрвара, а мањи број је дошао после Другог светског рата. Некако се Крајишници припитомили у Банату, али млађима је градски живот дражи. Раде Мрђа Радаковић прича како су “солунци” стизали од 1921. до 1925, а на месту Задружног дома грађеног педесетих година, некад су биле спахијске штале: срушили их досељеници и од тог материјала правили куће. Старији мештани патме прву кафану, коју је подигао Никола Батиница, заједно са салом за игранке и окупљања. Касније је Миливој Перовић све до пензије држао кафану “Добри људи”, на месту садашњег “Хајдука”. Између два рата дућане су држали Обрад Бањац и Дмитар Мишчевић. Деца из Подлокања су у почетку ишла у школу у Банатско Аранђелово, све док 1932. у њиховом селу није сазирана зграда за ниже разреде. До ње је остављен плац за православну цркву, но пошто она никад није изграђена, све до лане је за оглашавање празника и испраћај покојника коришћена звонара. На старом звону прекривеном патином, које је премештено на нови звоник, угравирано да је освештено “за владе Њ. В краља Петра Другог и епископа банатског др Георгија 8. 11. 1935”.

Мрђа се сећа да је електрика у Подлокању засијала 1953, водовод доспео до сваке куће две деценије касније, изграђени су путеви, а село има и телефонску централу с довољно бројева. После Другог светског рата Подлокањ је имао више од 500 житеља, али се њихов број драстич но смањио. Млади отишли на школе и по стицању диплома остајали у градовима, па родно село неки посећују за викенд и празнике, Дан села, а други и ређе. – **Старији умиру, млади су углавном отишли,**

а само привремено ситуацију су поправиле избеглице, јер се број становника свео на мање од 150. Супруга Милева и ја имамо скромне паорске пензије, син Стеван је радио у новокнеж евачкој “Лепенци”, али се срећом пре неколико година определио за земљу. Ради око 70 јутара, од чега око 40 узима у аренду, а пошто има мешине, ради и за друге – похвали се Мрђа. Драгомир Остојић, знан по надимку Мрки, стигао је деведесетих година прошлог века с таласом избеглица.

– Све је горе и горе, сиротиња тоне – јада се он. – Ко има пара, може да опстане, а таквих је само двоје-троје газда. Посла код истог газде имам четири године, али многи људи не могу да се снађу. Остало је нас педесетак избеглица и око 90 староседелаца. Најрадије бих се вратио у моју Костајницу у Хрватску. Овде нема будућности и једино што село држи је Клуб “Хајдук”. Помажемо једни друге да некако опстанемо. Наш капитен Драго Јованић пре неку годину се оженио, стекао породицу и управо крстио другу ћерку. Из Подлокања је доста оних који су завршили факултете, па били или су још на руководећим положајима у општини и фирмама у Новом Кнежевцу. Бивши општински функционер, сад само одборник и предузетник Милан Биговић послује у Ортач кој радњи “Бис”.

– Школа нам је срећена али у њој више нема наставе, док је вртић пребачен у једну избеглич ку кућу – вајка се Биговић. – Нажалост, просторије у школи највише служе за окупљање кад неко од мештана умре, за даће. Он наглашава да је село лепо уређено, јер су пре неколико година Бата и Марија Клепић из Београда откупили већи број напуштених кућа и обновили их, па практично више нема оронул их, као ни запуштених плацева. – Од инфраструктуре Подлокањ има све, само још омогућити да људи раде и пристојно живе. Мојој фирми је овде централно складиште арпаџика, продајемо га по целој Србији, а сад тражимо купце и у Русији.

PRESS CLIPPING

Субота 06.09.2008. год

КРОВ НАД ГЛАВОМ ПОСЛЕ ДЕВЕТ ГОДИНА

Блиц, 06.09.2008; Страна: 12

Усељена прва кућа из Фондације „Дивац“ у селу Врба код Краљева Трочлана фамилија Ђорђевић из Качаника најзад одахнула, после потуцања у собичку избегличког центра

После девет година мука и патњи у скученом собичку избегличког центра у Матарушкој Бањи Биљана, Милорад и Дејан Ђорђевић из Качаника код Урошевца поново имају свој кров над главом. **Није то онај кров који су на Космету с љубављу градили годинама, него нови у селу Врба код Краљева, под који се ова фамилија уселила захваљујући великој акцији Фондације „Дивац“, коју наш прослављени кошаркаш води са више државних и невладиних организација.** Осмех се, после много времена, вратио на лица Ђорђевића.

- Пре свега, желим да средим двориште и посејем цвеће. Наша кућа у Качанику била је сва у цвећу, па хоћу да и ова буде таква - са великим осмехом прича госпођа Биљана док окопава калеме у дворишту око којих намерава да засади руже. Када је Фондација „Дивац“ обзнанила да прикупља средства којима ће куповати напуштена сеоска имања у Србији с намером да у њима удоми фамилије са Косова и Метохије које живе у колективним центрима, Ђорђевићи су се пријавили међу првима.

- Обишли смо двадесетак понуђених домаћинстава и одлучили се одмах за ово овде. Кућа јесте постарија, али може да се среди уз мало труда. Оно што је мени најважније јесте да је комшилук много, много добар. Да ми нешто сада фали, у стању су одмах да дотрче. Када смо почели са радовима у кући, један дан комшија донесе кофу кромпира, други дан парадајз, трећи дан неко понуди да помогне у послу. Како смо се ми доле на Косову помагали, исто је и овде. Сада имам посла, али када ово завршимо и када крену јесењи радови, браће кукуруза и остало, ето нас код њих - прича домаћин породице Милорад, људски ганут комшијском пажњом.

Он и син Дејан уз помоћ комшија већ су завршили две собе и сада сређују дневни боравак, кухињу и купатило новог дома од 57 квадрата, који лежи на 27 ари лепе поморавске земље.

- Чекамо да нам стигне материјал да средимо купатило и онда ћемо најзад пребацити и своје ствари из колективног центра у нашу кућу. Нашу кућу! Како то лепо звучи. Ма, осећам се најбоље! Хеј, поново имам свој дом - прича Дејан док шпахлом размазује малтер на трему. Он за сада нема посла. Фамилију храни отац

платом из Поште. Мајка Биљана је имала запослење на Космету, овде посла, нажалост, нема.

- Ма, шта мари, имаћу више времена за пословање око куће. На 30 ари може и да се посади нешто, али и да се запати нека живина. Може ова земља доста да понуди - каже Биљана и значајно подиже обрве и гледа у сина.

- А ваљда ће и снајка ускоро да помогне! Смех одјекује двориштем.

- Лепо је видети срећна лица - готово углас додају Сања Мацаревић из „Интерсоса“, који координира целу акцију, и Небојша Човић из УНХЦР. Ове организације, уз Комесаријат за избеглице и Министарство за рад и социјална питања, воде целу акцију. **Нова кућа Ђорђевића коштала је, иначе, тек 10.000 евра од чега је фондација обезбедила седам, а фамилија се узајмила за три. Добиће и хиљаду евра за адаптацију.**

- Ма, лако ћемо за све, само да поново имамо свој кров над главом - задовољно закључују домаћини док с гостима пијуцкају кафу под старом крушком. После толико година страдања ред је за једну нову, лепшу причу.

Антрфиле:

Ускоро још четири усељења

Из Краљевачких колективних центара, ускоро ће у куће у селима бити усељено још четири породице, а до краја године Фондација „Дивац“ намерава да купи и оживи 52 домаћинства. Само у првом кругу пријављивања, када су у игри биле и социјално угрожене фамилије, за кров над главом краљевачкој администрацији јавило се више од 200 фамилија, а скоро 300 власника имања понудило је куће на продају.

PRESS CLIPPING

Недеља 07.09.2008. год

ЗА АЗИЛ СЕ ПИТА ЈЕДИНО МУП

Пресс, 07.09.2008; Страна: 9

БЕОГРАД - До новембра прошле године Србија није имала Закон о азилу, тако да је објекат у Бањи Ковиљачи, иако реновиран средствима УНХЦР-а, био затворен, а тражиоци азила били су смештени по радничким баракама или приватном смештају у Београду. Примена Закона о азилу почела је 1. априла ове године како би се оформиле организационе јединице у МУП-у, које ће бити задужене за примену закона.

- Објекат у Бањи Ковиљачи, који смо адаптирали, некада је служио за смештај избеглица. Тада је то било у надлежности савезне полиције. Коначно, у новембру смо све тражиоце азила из барака преместили у Бању Ковиљачу. То је место на ком би требало да су смештена само лица која су у поступку. Ту не би требало да бораве људи којима је статут решен. Ипак, тренутно су смештени и људи који су у фази одлучивања, као и они којима је признат статус од стране УНХЦР-а - објашњава Душан Аралица из ове организације. Он каже да држава Србија ниједном од азиланата још није признала статус избеглица. Они који су добили статус избеглице су они којима их је признао УНХЦР.

- Наша обавеза је да свакоме коме дамо статус избеглице пронађемо државу настањења. Држава нам је дозволила да ми примењујемо међународну конвенцију, али тим лицима није давала могућност да остану овде. Усвајањем закона, сада је све у надлежности државе и сваком коме канцеларија за азил при МУП-у да статус избеглице, тај ће и остати у Србији. Они који су у поступку су у надлежности МУП-а, а ми пратимо примену конвенције. Највише за пола године требало би да преселимо сва лица којима смо дали статус - каже Аралица.

У СРБИЈУ ПО БОЉИ ЖИВОТ!

Пресс, 07.09.2008; Страна: 8

ЕКИПА ПРЕССА ОБИШЛА ЈЕДИНИ СРПСКИ ЦЕНТАР ЗА АЗИЛАНТЕ

Сваке године на десетине странаца потражи спас у нашој земљи чекајући статус избеглица. Њих 68 тренутно је у центру у Бањи Ковиљачи, и надају се да неће бити враћени у матичне земље

БАЊА КОВИЉАЧА - У Бањи Ковиљачи, на обронцима планине Гучево, 68 људи из Африке и Азије живи у неизвесности. Турци, Ирачани, Сомалијци и Грузини који су потражили азил у Србији сваког дана ишчекују да им се реши статус. Некима од њих срећа се осмехнула и само чекају дан када ће отићи у Америку и Канаду, где им је УНХЦР обезбедио боравак и статус избеглице. Али има и оних који би могли да буду депортовани у земље из којих су побегли.

И за једне и за друге ипак живот тече у Центру за азил у мирном бањском месту, где су им обезбеђени основни услови за живот. Слободног времена имају на претек, а свако га проводи онако како се снађе. На тераси нас је дочекало неколико момака из Обале Слоноваче који играју шах. Иако спадају у оне азиланте који су најкраће у Србији, већ су се снашли. Не знају ниједну реч српског, али то за тројицу од њих није представљало проблем да се прикључе локалном Фудбалском клубу „Гучево“.

- Сва тројица смо у нашој земљи били професионални фудбалери. Овде засад само тренирамо, јер немамо статус да бисмо могли и да играмо - прича један од њих на течном француском и истиче да игра на позицији нападача. О разлозима зашто су побегли из своје земље не желе да говоре, јер су још у процедури, где се разматра да ли испуњавају услове за добијање статуса избеглице. Деца иду у нашу школу Док причамо с новим надама локалног фудбалског клуба, околу трчкара клинац који нас поздравља на течном српском. Каже нам да се зове Мухамед и да је из Турске. Управник овог центра Роберт Лесмајстер објашњава нам да Мухамед похађа српску школу као и његови млађи брат и сестра. Они су пре неколико година са оцем и мајком потражили азил у Србији и од оних су срећника које ускоро очекује пресељење у Америку.

- То је породица турских Курда и они су поприлично савладали српски. Деца иду овде у школу и одлично су се уклопили. Откад сам овде, никада нисам чуо да се неко од мештана бунио због тога - објашњава Лесмајстер. Они сналажљивији обезбедили су себи телевизор у соби. За остале је на располагању ТВ сала, где имају чак и сателитски програм. У собама у приземљу смештени су самци. На првом и другом спрату у већим собама су породице. Управник каже да су сви прилично сложни и да нема поделе по боји коже и вероисповести. На сваком спрату налази се и кухиња са основним елементима. Ту смо затекли породице које пију кафу и ћаскају. Тек што су се вратили с ручка из ресторана „Подриње“, где сваког дана имају по три оброка. Пошто је време Рамазана, неки од њих који поштују верске обичаје доносе храну у центар и једу тек кад сунце зађе. И о њима се посебно води рачуна, тако да свињетине нема на менију. Најнесташнији међу станарима је мали Ирачанин кога сви зову Чили Вили, који користи све природне благодети Бање за своје несташлуке. За децу је обезбеђена и сала за учење, а они млађи имају салу са играчкама, ДВД плејером, телевизором.

- Сви се брзо снађу, склапају познанства, однекуд им стижу мобилни телефони, чак и нешто новца. С мештанима немају проблема. Била су три проблематична момка, склона алкохолу, али су отишла. Остали су се добро уклопили. Обезбедили смо им пристојан живот, за разлику од оног који су имали по радничким баракама у Београду, где су живели док овај центар није прорадио - објашњава управник

Лесмајстер док нас упознаје да Ирачанином Мухамедом Хатоом. Он је у Србију дошао из Багдада пре две године и нестрпљиво очекује одговор за пресељење у Канаду.

Уточише за сваког 10.

- Радио сам као фоторепортер „Асошијетед преса“, због чега сам имао проблема и морао да побегнем. У Ираку ми је остала породица која је стално принуђена да се сељака - прича Мухамед, и показује нам фотографије с високим ирачким званичницима.

Позитиван одговор из канадског имиграционог решио би његову вишегодишњу агонију.

Они који не буду испуњавали услове за добијање азила из центра у Ковиљачи биће пребачени у одељење за странце у Београду, а потом депортовани у своје матичне земље. А то су углавном они за које се закључи да су у потрагу за азилом кренули искључиво из економских разлога. Судаћи по досадашањем искуству УНХЦР-а, таквих је највише, а тек 10 одсто њих испуни критеријуме за добијање уточишта.

Антрфиле:

Етиопски атлетичари још у Памбуковици

Најпознатији, сада већ бивши станари овог центра, јесу тројица тамнопутих атлетичара из Етиопије. Габразихер Гебрасаласи, Тамрат Легасе и Стефанос Љепу удомили су се у викендици атлетског тренера у Памбуковици. Млади атлетичари из Етиопије своју отаџбину напустили су у октобру прошле године. Тада су, после учешћа на атлетском маратону у Подгорици, одлучили да живот наставе у Србији, јер су се плашили да у Етиопији не буду мобилисани и послати у рат у Гану.

- Чуо сам да су још у Памбуковици и да су у Србији већ трчали неколико трка на којима су освајали сва три прва места. На знам да ли им је решен статус. Ето, могли су да их спреме и за Олимпијаду - прича Роберт Лесмајстер, који на зиду држи насловну страну „Спорта“ на којој су ова три момка.

Факти

Центар за азил у Бањи Ковиљачи једина је установа те врсте у Србији

У њему се тренутно налази 68 особа, углавном из Азије и Африке

Азил ће добити само они који су у својим земљама прогоњени по верској, националној, расној или политичкој основи, као и по припадности некој прогоњеној социјалној групи

Економски мигранти, то јест особе које су у потрази за бољим животом, не спадају у групу оправданих тражилаца азила

Азил у Србији годишње потражи тек неколико десетина људи

PRESS CLIPPING

Понедељак 08.09.2008. год

ДИВАЦ УСРЕЋИО ЂОРЂЕВИЋЕ

Дневник, 08.09.2008; Страна: 10

Породица Ђорђевић из Качаника, која већ девет година живи у једној соби избегличког центра у Матарушкој Бањи, дошла је до крова над главом захваљујући и акцији Фондације Владе Дивца. Милорад и Биљана Ђорђевић са сином Дејаном, уз помоћ Фондацији и хуманитарних организација ИНТЕРСОС и УНХЦР, постали су власници напуштеног сеоског имања у селу Врба код Краљева и куће од 57 квадратних метара. Фондација Дивац је за куповину домаћинства издвојила 7.000 евра, а породица Ђорђевић 3.000 евра. „Ово домаћинство нам је запало за око. Кућа је поодавно прављена, али ћемо је довести у одлично стање“, изјавио је Милорад Ђорђевић.

СРБИ ЋЕ СПАВАТИ К’О ЗАКЛАНИ

Политика, 08.09.2008; Страна: А21

Ако се Срби врате у Сански Мост, спаваће вечним сном, претећи каже Сенад Кубат, власник Радио Бостона, а Славко Јовичић констатује да би за неколико година Срба у Сарајеву могло бити више под земљом него ли над земљом

–За неколико идућих година Срба би у Сарајеву могло бити више под земљом него ли над земљом, каже за наш лист Славко Јовичић, посланик у Парламентарној скупштини БиХ, алудирајући на нерешену судбину више од пет хиљада Срба који су, током рата, нестали, мучени и убијени, а потом покопани у масовне гробнице, у Сарајеву.

У главном граду БиХ пре рата је живело око 160.000 Срба. Првих пет-шест поратних година у град под Требевићем вратило их се веома мало, да би их данас у Сарајеву било нешто више од седам хиљада.

– У Сарајеву су данас остали, да из њега нигде не иду, само Срби окупљени око Златка Лагумџије, Богића Богичевића, Мире Лазовића, бошњачког генерала Јована Дивјака, те Мирка Пејановића, Светозар Пударића... У Сарајеву других Срба и нема. **Нема их ни у државним, кантоналним и општинским властима. За Србе су резервисана само радна места деминера где се и најчешће гине и где иде само онај ко мора... Дискриминација је то због које би, идући попис**

становништва, Сарајево могло дочекати без Срба. То је изгледа и циљ политичког естаблишмента са Башчаршије, тврди Јовичић. Тачних података нема, али према информацијама бројних избегличко повратничких организација и удружења, у избеглиштво је, из места у Федерацији БиХ поново отишло више од педесет хиљада Срба. Из дрварске, босанскограховске, гламочке и босанскопетровачке општине у избеглиштво су се поново отиснуло око две хиљаде српских повратника. Наравно да нико неће признати да је то смишљен план, али је сасвим извесно да је штошта, чак и законом, регулисано само да би се Србима из руку избило све што би их могло задржати на дедовини.

– Ливањски и не само овај кантон на територији Федерације БиХ, од општина је „отео”сву власт. Данас општине „газдују” једино дечијим вртићима и комуналним предузећима. Све остало, дакле шуме, телекомуникације, електродистрибуција, инвестиције... сконцентрисано је у Ливну где се и „кроји капа” српским повратницима, каже Урош Макић, председник Регионалног удружења избеглица, расељених лица и повратника БиХ.

– Предузећа су нам отели одмах 1996. и то по приватизационим законима које су писали они који данас газдују свим ресурсима у дрварској општини. Сви привредни капацитети, у којима је пре рата радило око пет хиљада Дрварчана, у рукама су само једног газде, Маријана Филиповића, који је српским повратницима, годинама затварао врата својих фирми у Дрвару. Чак и онима који су стварали његове данашње фирме, истиче Јово Бајић, председник Удружења незапослених Дрварчана.

Из места у средњој Босни у избеглиштво је поново отишло десетак хиљада српских повратника. Највише из бугојанске и зеничке општине.

– Није ту било никаквих притисака да људи оду. Али притисак, само друге врсте, је и ако ти поруши све што си имао и муком стицао пре рата, ако ти затвори врата до свих радних места, ако ти, на твом земљишту, врше откоп руде или подигну депонију смећа за одлагање отровних ствари... **Због свега тога Срба више нема, а нити ће их више икада бити у бар стотинак насеобина у средњој Босни, каже за наш лист Војислав Милишић, председник Асоцијације удружења расељених лица и избеглица Републике Српске. Српске повратнике у подгрмечка места поново у избеглиштво терају спискови са именима ратних злочинаца.** Само у Санском Мосту је бар дупло више џамија него ли их је овде било пре рата. Уз све то, у овом граду је до сада одштапмано десетак спискова са више стотина имена Срба који су, само Бошњаци то тврде, починили ратне злочине. У „Санским огњиштима” кажу да је, за десет повратничких година, због тога, али и ради још штошта другог, родни крај напустило више хиљада повратника у места Подгрмеча. Првих поратних година у Санском Мосту било је и претњи чак и ликвидацијом сваког Србина који се врати у град на Сани. **„Ако се Срби врате у Сански Мост спаваће вечним сном к’о заклани... Како те сподобе имају образа доћи на своја гробља када знају како изгледају наша мезарја у њиховој Републици Српској, питао се, у једној од својих емисија, директор и власник Радио Бостона у Санском Мосту, Сенад Кубат.**

ШТА ЋЕ, КАД ТУ НЕМА ЖИВОТА

Глас Јавности, 08.09.2008; Страна: 8

Све већи број Срба из Косовског Поморавља сели се у иностранство

За три месеца само из села Партеш иселило се 17 породица, па је у школи ове године педесетак ђака мање. Људи одлазе због безбедности и лошег економског положаја - сматра одборник у Гњилану Весна Јовановић

ГЊИЛАНЕ/ПАРТЕШ - Из села Партеш у Косовском Поморављу у последња три месеца иселило се 17 српских породица, које су отишле у иностранство, а у тамошњој школи више од педесет ђака је мање у односу на претходну школску годину. Један од политичких представника овдашњих Срба и одборник у Општини Гњилане Весна Јовановић изјавила је Тањугу да је у последња три месеца доста Срба из Косовског Поморавља, у потрази за бољим животом, отишло у Норвешку и Луксембург.

- Из Партеша је задњих месеци отишло 17 породица и, што је најгоре, отишли су млади брачни парови. У Косовском Поморављу имамо 114 ђака мање у односу на прошлу годину када их је било 2.958, а у селу Партеш у школи је 52 ђака мање - рекла је Јовановићева. У Партешу је до пре две године у 320 српских домова живело 1.700 становника, док је данас тај број знатно мањи. Јовановићева је истакла да су се представници Унмика и Владе Србије претходних година ослонили прво на повратак, а онда на стабилизацију српских средина у покрајини што је, како је оценила, наопако и што је за последицу дало ово што се сада догађа. Она истиче да је, као и у другим деловима Косова, и у Поморављу изражена продаја српске имовине и земљишта.

- **Карактеристично је да људи из Пасјана и Партеша одлазе и не продају имовину док, са друге стране, око Гњилана је скоро све продато. Људи се на такав потез одлучују због слабе безбедности и слабог економског положаја** - казала је Јовановићева. Она истиче да нема повратка расељених, а да се појединцима који се врате изграде само куће, али не и школе, тако да је у старту онемогућен повратак људима са децом. Представници Министарства за Косово и Метохију морају, колико сутра, у свим срединама у Поморављу да направе реалну процену стања на терену, и од те процене да почну да праве планове за даљи рад, рекла је Јовановићева.

- **Људи овде очекују да се нешто деси, ништа се није променило доласком других људи на чело Министарства за Косово, јер су овде остале старе структуре. Каква је ситуација, илустроваћу чињеницом да општина Гњилане још нема статут ни правилник о раду.** Имам утисак да је појединцима било важно да седну у фотељу, без идеје шта даље - каже она. Према њеним речима, након изласка Срба из Косовске полицијске службе становништво се осећа несигурније, и да, као и на северу Косова, „постоји неки вид сарадње између Срба и Албанаца“.

- Шверцерски ланац сарадње између Срба и Албанца никада није прекидан - сматра она и додаје:

- На званичном нивоу Срби и Албанци немају заједнички интерес. Интерес Албанаца је независно Косово, а интерес Срба је живот у Србији, тако да ми и даље живимо овде паралелне животе.

СРБИ С КОСОВА БЕЖЕ У НОРВЕШКУ

Газета, 08.09.2008; Страна: 5

Из села Партеш у Косовском Поморављу у последња три месеца иселило се 17 српских породица, које су отишле у иностранство, а из тамошње школе отишло је више од педесет ђака за последњих годину дана.

Један од политичких представника овдашњих Срба и одборник у општини Гњилане Весна Јовановић каже да је у последња три месеца доста Срба из Косовског Поморавља, у потрази за бољим животом, отишло у Норвешку и Луксембург. У Партешу је до пре две године у 320 српских домова живело 1700 становника док је данас тај број знатно мањи. Јовановићева је истакла да су се представници УНМИК-а и Владе Србије претходних година ослонили прво на повратак, а онда и на стабилизацију српских средина у покрајини што је, како је оценила, наопако и што је за последицу дало ово што се сада догађа. Она истиче да је, као и у другим деловима Косова, и у Поморављу изражена продаја српске имовине и земљишта. - Карактеристично је да људи из Пасјана и Партеша одлазе и не продају имовину док је, са друге стране, око Гњилана скоро све продато. Људи се на такав потез одлучују због слабе безбедности и слабог економског положаја - казала је Јовановићева и додала да нема повратка расељених, те да се појединцима који се врате изграде само куће, али не и школе тако да су у старту лимитирани родитељи са децом. Према њеним речима, након изласка Срба из Косовске полицијске службе становништво се осећа доста несигурније.

PRESS CLIPPING

Уторак 09.09.2008. год

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМ С КИМ

Правда, 09.09.2008; Страна: 9

Представнице Савеза жена „Мајчино крило“ из Бачке Паланке уручиле су, по трећи пут ове године, хуманитарну помоћ расељеним лицима са Косова и Метохије у избегличком насељу у Врањској Бањи. Председник Савеза Јованка Ајдер каже да се помоћ састоји од одеће, обуће, школског прибора и књига, средстава за хигијену, и намирница. Помоћ је уручена за више од 50 избегличких породица у Врањској Бањи.

СТУДЕНТИ ИЗ ЦИРИХА У СТАРОЈ ПАЗОВИ

Данас, 09.09.2008; Страна: 19

Стара Пазова

- Апсолвенти Педагошког факултета из Цириха на пропутовању кроз Србију, након Београда и Новог Сада, посетили су Стару Пазову. Њихов домаћин, заменик председника Општине Стара Пазова Горан Врањеш рекао је да су академци учинили велику част и задовољство што су свратили у ову општину да се упознају са њеним природним и привредним ресурсима, мултикултуралним особеностима, плановима за будућност и како се овде живело у протеклих 15 година. Швајцарски академци интересовали су се пре свега како је ова локална заједница збринула избеглице и посетили су избеглички камп у Крњешевцима.

PRESS CLIPPING

Среда 10.09.2008. год

ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Данас, 10.09.2008; Страна: 21

Уручени пакети избеглима из Хрватске и Босне и Херцеговине

Нови Сад - Директор Фонда за пружање помоћи избеглим, расељеним и прогнаним лицима АП Војводине Дејан Павловић и покрајински повереник за избеглице Маријана Новаков-Поповић уручили су уговоре о додели пакета помоћи представницима 28 избегличких породица, које су одлучиле да се врате у Републику Хрватску и Босну и Херцеговину.

У Хрватску се враћају 23, а пет породица у БиХ. Повратничким породицама са укупно 75 чланова, обезбеђена је помоћ у једном од три врсте пакета, са белом техником, мотокултиватором или моторном тестером, столарским алатом, хидрофором и круњачем за кукуруз у максималном износу од 1.500 евра динарске противвредности. Током 2007. године покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима је доделио 50 пакета, док је ове године већ испоручен 41 пакет корисницима овог програма. Павловић је изјавио да ће Извршно веће АП Војводине подржавати овај пројекат све док се овај проблем не реши, а то значи све док људи буду заинтересовани и вољни да се врате својим кућама.

ИЗБЕГЛИЦАМА И ФРИЖИДЕР И ТЕСТЕРА

Дневник, 10.09.2008; Страна: 6

Захваљујући покрајинској влади 28 избегличких породица које су одлучиле да се врате у места где су раније живеле, јуче су добиле пакете Извршног већа Војводине, а на његову финансијску подршку могу да рачунају све док међу њима постоји интересовање за повратак кућама. Директор овог фонда Дејан Павловић и покрајински повереник за избеглице Маријана Новаков-Поповић уручили су јуче уговоре о помоћи 23 породица које су живеле у Војводини а враћају се у Хрватску, а пет у БиХ. Повратничким породицама са укупно 75 чланова обезбеђена је помоћ једним од три врсте пакета, белом техником, мотокултиватором или моторном тестером, столарским алатом, хидрофором и круњачем за кукуруз, чији је максимални износ 1.500 евра динарске противвредности. Лане је ресорни покрајински фонд доделио 50 пакета, а ове године већ 41. **Овај фонд не помаже само онима који се определе за повратак у ранија места живљења, већ и**

избеглицама које су одлучиле да остану у Војводини. Један од најзначајнијих пројеката је откуп сеоских кућа са окућницама за избегличке породице а они који су започели градњу кућа могу рачунати на грађевински материјал. Да би добиле помоћ избеглице све информације могу добити у канцеларијама Фонда у Новом Саду.

ЗАТРТА СРПСКА СЕЛА ОПОМИЊУ

Глас Јавности, 10.09.2008; Страна: 32

Годишњица страдања Срба у Медачком цепу

БЕОГРАД - Молитвеним скуповима у Београду и Бањалуци чланови породица, пријатељи и представници избегличких удружења Крајишника обележили су тужну петнаестогодишњицу страдања Срба у Медачком цепу.

Парастоси су служени у црквама Светог Марка у Београду и Свете Тројице у Бањалуци. Било је то подсећање на крваву акцију хрватске војске „Спржена земља“ на подвелебитска села Дивосело, Почитељ и Читлук, која су 18 месеци била „под заштитом“ снага УН. У овим селима, јужно и југоисточно од Госпића, убијено је **88 Срба - 46 војника, шест полицајаца и 36 цивила, од којих 26 старијих од 60 година. Међу убијенима је било и 18 жена.**

Према подацима Документационо-информационог центра „Веритас“, хрватска страна је по завршеној акцији предала српској страни 52 леша, а припадници Унпрофора накнадно су пронашли још 18 лешева који су већином били масакрирани. У мају 2000. године истражиоци су пронашли још 11 лешева скривених у септичкој јами у некадашњем српском делу Госпића, од којих је шест идентификовано ДНК методом. На списку несталих и неидентификованих налази се још 12 особа.

КЛУПЕ ЗА ШКОЛАРЦЕ ПОВРАТНИКЕ

Политика, 10.09.2008; Страна: А22

Фондација приједорског Рудника поклонила намештај за две учионице основне школе у Љескарама код Приједора

Приједор – Из касе Фондације „Митал Рудника Приједор“ издвојено је 4.000 марака за набавку школског намештаја за две учионице подручног одељења Основне школе „Младен Стојановић“ у Љескарама код Приједора. Ради се о клупама и столицама за ученике повратнике који су током рата на овим просторима напустили родни крај.

– Ово је основно што учионица мора да има и жалосно је што до данас нису обезбеђени основни услови за рад – казао је директор „Митал Рудника Приједора“ Младен Јелача и навео да су ученицима ове подручне школе, којих је осамнаест,

подељени поклони и приручни материјал у вези са саобраћајем, јер се школа налази на делу пута Приједор–Љубија. Месна заједница Љескаре је мултиетничка средина. Лане ова школа није имала ниједног првачића, а ове године у први разред основне школе уписан је тек један ученик.

Фондација „Митал Рудника Приједор” постоји од прошлог јула и циљ јој је да помогне локалној заједници. По речима њеног координатора, Предрага Шорге за протеклих годину дана организоване су бројне акције.

– Наше фондације су присутне у 60 земаља. На подручју БиХ постојимо у Приједору и Зеници – подсетио је Шорга и истакао да је у септембру подељено школских пакетића за 650 првака у тринаест приједорских основних школа. По стотину марака добило је 56 ученика и студената бивших радника приједорског Рудника.

PRESS CLIPPING

Четвртак 11.09.2008. год

ГОДИШЊИЦА ЕГЗОДУСА СРБА

Дневник, 11.09.2008; Страна: 15

ЗАВИДОВИЋИ: Из порте православног храма Светог Ђорђа у насељу Стог код Завидовића, у Федерацији БиХ јуче је 215 учесника кренуло на марш путем којим су Срби из тог краја пре 13 година, у егзодусу нашли спас пред налетом муслиманске армије БиХ у чијем су саставу били и муџахедини. Учесници марша дугог 40 километара кретаће се такозваним „камионским путем“ према насељима на Озрену, где је у озренском манастиру јуче после подне служена литургија и помен и запаљене свеће за погинуле српске борце и цивиле са простора Возућ е и Озрена. Председник Завичајног удружења „Завидовићана“, које је организатор овог марша, Зоран Благојевић рекао је да је у долини реке Криваје и тог дела Озрена у септембру 1995. године убијено више од 300 српских бораца и цивила, као и око 400 војника из јединица Првог крајишког корпуса Војске Републике Српске.

БЕЗ СТРУЈЕ ЈЕДАНАЕСТ ГОДИНА

Политика, 11.09.2008; Страна: А36

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Душко Билчар потврдио је да на 35 одсто територије ове општине, у обновљеним кућама српских повратника, већ једанаест година нема струје, и да ЈП „Електропривреда“ Херцег-Босне не улаже ништа у електрификацију ове општине. Он је рекао да је срамота за државу и међународну заједницу да у двадесет првом веку и у срцу Европе постоје локалне заједнице у којима људи ни једанаест година након рата у којем су тешко страдали и спадају међу најсиромашније становнике у БиХ, у домовима немају електричну енергију.

„На подручју општине електричну енергију још немају месне заједнице Преодац и Тишковац, затим села Доње Пеуље, Јаруга и Вранићи у Месној заједници Црни Луг, те Исјек, и Радловићи у Месној заједници Пећи”, рекао је Билчар. Он је додао да на подручју ове општине постоји и много „цепова”, односно по неколико кућа у које су се вратили власници, али оне нису прикључене на електромержу. Он је подсетио да је у овој општини у рату уништено 98 одсто стамбеног фонда и инфраструктуре, а да се вратило око 50 одсто предратног становништва које живи веома тешко.

УСКОРО ОБНОВА „ПИОНИРСКОГ ГРАДА“

Политика, 11.09.2008; Страна: А23

Спортски центар „Пионирски град“ поново ће бити омиљено место малишана, јер ће у његову обнову бити уложен новац из градског буџета, најављују надлежни. У Секретаријату за спорт и омладину истичу да ће реновирање почети тек када се разреше имовинско-правни односи у овој установи. Бунгалове у „Пионирском граду“ годинама користе избеглице, али се не зна тачан број људи који тамо живи и њихов статус. Надлежни најављују реновирање објеката и изградњу модерне спортске хале, после чега би „Пионирски град“ поново могао да постане центар школског спорта у престоници и место где ће деца проводити време током распуста.

„Пионирски град“ основан је средином шездесетих година прошлог века и простире се на око четрдесетак хектара. Поред спортских терена, у комплексу се налази и двадесетак бунгалова, од којих је 12 усељиво. Дотрајали бунгалови биће срушени, а остали реновирани како би био обезбеђен адекватан смештај за децу и јуниорске спортске екипе, које овде могу да организују припреме за такмичења. „Пионирски град“ ће добити и најсавременији видео надзор, аулазак аутомобилима у центар биће забрањен.

PRESS CLIPPING

Петак 12.09.2008. год

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Блиц - Србија, 12.09.2008; Страна: 2

ЗАЈЕЧАР - У Зајечару је завршено двонедељно подношење документације породица које конкуришу за социјалне станове. Молбе је поднело 38 породица за 16 станова. Станови ће бити готови до краја године и за расељена лица намењено је 13 станова, а за социјално угрожене мештане планирана су три стана.

- Од 38 захтева, 16 су поднела расељена лица, што значи да од њих само три породице неће добити стан на коришћење. Са социјално угроженим Зајечарцима је много теже стање јер су за планирана три стана документацију поднеле 22 породице, од којих, рецимо, две породице са по четворо деце - каже Верица Тасић из Центра за социјални рад.

СЛОБОДАН УЗЕЛАЦ: ПОЛОЖАЈ СРБА ТЕШКО ПИТАЊЕ

Данас, 12.09.2008; Страна: 10

Српски политичари у Хрватској подељени око писма СДФ

Загреб - Отворено писмо Српског демократског форума (СДФ) у којем се положај српске заједнице у Хрватској оцењује као тежак, поделило је српске политичаре у Хрватској, коментар је интернет портала Индекс. Вељко Цакула, представник СДФ-а и један од аутора „Студије о положају Срба“ на којој се темељи писмо упућено на адресе „више угледних људи у Хрватској“, рекао је за ХТВ да је стање Срба у Хрватској „озбиљно“, односно да се „споро мења“, посебно када је реч о повратку избеглица. Председник Управног одбора Друштва за мир, развој и екологију Душан Ећимовић, који је такође један од аутора студије, рекао је да се студија темељи на релевантним подацима те да је стање „алармантно“. По његовом мишљењу актуелна политика у Хрватској је гурнула „под тепих“ проблем станарских права избеглих Срба, а проблем остају и неисплаћене пензије, које представљају „правну бламажу“, једнако као и преваре са откупом кућа у којима је учествовала државна агенција АПН.

Потпредседник хрватске владе из редова Самосталне демократске српске странке (СДСС) Слободан Узелац, у емисији посвећеној тој теми, казао је да је положај Срба у Хрватској „тешко питање“, али и да је поправљање њиховог стања кренуло правим смером. Узелац је казао да потез СДФ не доприноси решавању српског питања, оптуживши ту организацију да је најактивнија у Западној Славонији, области која најлошије стоји по повратку Срба у Хрватској. Отворено писмо СДФ је критиковао и Саша Милошевић из Српског народног вијећа рекавши да је оно „контрадикторно“, те да се ради о „политичкој иницијативи“. Председник Хрватског хелсиншког одбора Иво Банац потврдио је да је потписао писмо, али је одбио да улази у „интерне расправе српских организација“. Председник Партије подунавских Срба Радивој Лесковац рекао је да је за њега главни проблем Срба у Хрватској „општеприхваћен став о српским злочинима“, који ствара аутоматску аверзију према Србима када год траже своја права. Банац је рекао да се права Срба у Хрватској морају поштовати без обзира на то што они о Хрватској мислили, односно да Срби немају никакву обавезу да воле Хрватску, али морају да је поштују. Он је изразио наду да ће за тридесетак година, када ратна сјећања изблиједе, расправе о правима Србима постати беспредметне.

Антрфиле:

КОСОР: Нетачни подаци

Потпредседнице хрватске владе Јадранка Косор и Ђурђа Адлешић су у изјавама Вечерњем листу оцениле да је анализа СДФ о алармантном положају српске мањине у Хрватској заправо почетак политичке кампање Вељка Џакуле уочи локалних избора 2009. Косорова је рекла да су Џакула и СДФ изнели нетачне податке на којима се студија заснива, посебно када је реч о броју повратника.

МОЈ ПРОГРАМ ВОДИ КА ОДРЕЂЕНОЈ АУТОНОМИЈИ СРБА

Глас Јавности, 12.09.2008; Страна: 32

Специјални представник Европске уније на Косову и Метохији тврди

„На северу Косова Срби би могли да очувају и задрже свој начин живота, а такође и јужно од Ибра“, рекао је Питер Фејт.

ПРИШТИНА - Специјални представник ЕУ на Косову Питер Фејт изјавио је да план који он спроводи на Косову води ка једном степену аутономије косовских Срба. Он је у интервјуу за Интернет сајт Рима - Косово (www.римакосово.инфо) навео да власти у Приштини предано раде на остваривању права српске заједнице, али да треба да раде више. Према његовим речима, за то је потребна сарадња и Београда, и српске заједнице на Косову.

„Програм по којем ми радимо и одредбе којих се придржавамо, водили би једном степену аутономије Срба на Косову, нарочито у здравству и образовању. На северу Косова би могао да буде такав статус да би Срби могли

да очувају и задрже свој начин живота, а такође и у другим деловима Косова, јужно од Ибра“, рекао је Фејт. Додао је да би аутономија Срба „морала да се заснива на принципу да прихвате косовску владу као своју“, па би тако „и они могли да имају своја (права)“.

„Предуслов за то је поштовање закона који се примењују овде. Многе ствари би биле омогућене на тај начин, да Срби имају право на изражавање својих културних и верских обичаја, имали би економске повластице, били би повлашћенији у односу на друге заједнице у економији и запошљавању“, казао је Фејт који је и шеф Међународне цивилне канцеларије (ИЦО) на Косову. Поводом захтева Срба да управљају полицијом и судством тамо где су већина, Фејт је казао да Срби могу да се врате у косовску полицију и правосуђе, те да ће Еулекс да се побрине како би била створена „једна нова полиција и ново судство, како би се свакоме дало исто право“. Холандски дипломата је за Еулекс рекао да је „најпрофесионалнија мисија у правосуђу, полицији и царини која постоји у Европи“ и да би прихватањем те мисије Срби били на добитку. Фејт је казао да Влада Србије није изразила никакву спремност да сарађује с њим.

„Став Београде се може променити, јер сам ја и специјални представник ЕУ на Косову и виђено из тог угла, српска заједница и ЕУ могу разговарати о размештању Еулкса, а касније се може доћи и до других питања“, рекао је он. Према његовим речима, ИЦО има контакте са косовским Србима, али су њихови одговори неуједначени, и њихова спремност за сарадњу са ИЦО разликује се од места до места на Косову.

„Желео бих да видим више напора за повратак расељених, требало би да радимо више на судбини несталих. Влада (Косова) је веома предана децентрализацији и то би у великој мери могло да допринесе напретку српске заједнице, желимо да разместимо Еулекс свуда, што би допринело владавини закона, а тиме помогло и српској заједници“, изјавио је Фејт.

ПОЛОЖАЈ СРБА НИЈЕ ДОБАР, АЛИ НИ САСВИМ ЛОШ

Политика, 12.09.2008; Страна: А19

Слободан Узелац: У Хрватској за повратнике обновљене и опремљене 19.773 породичне куће у више од 2.000 насеља, док их је електрификовано око 2.700

Загреб – Потпредседник Владе Хрватске Слободан Узелац оценио је јуче да положај Срба у Хрватској није такав да би га ико добронамеран могао назвати задовољавајућим, али да се, имајући на уму од чега се пошло у намери да буде побољшан, не може бити ни сасвим незадовољан.

„Наша првенствена брига су проблеми повратника у Хрватску. Обнова њихових кућа, стамбено збрињавање, запошљавање, збрињавање старих и немоћних људи чији број није мали, укупан развој повратничких подручја, правично суђење за ратне злочине и слично крупна су питања која нас свакодневно потпуно окупирају“, рекао је хрватски вицепремијер у интервјуу агенцији Тањуг.

Према његовој оцени, помак набоље представља већ сам коалициони споразум између Хрватске демократске заједнице и Самосталне демократске српске странке (СДСС), на основу кога је хрватска влада преузела обавезу да се ангажује на кључним питањима управо повратка и развоја.

Узелац је навео да су до данас обновљене и опремљене 19.773 породичне куће у више од 2.000 насеља, док је електрификовано око 2.700 насеља. У последњих неколико година повратницима је додељено 4.346 станова, а ове године ће их бити још 1.000, док је ван подручја од посебне државне бриге додељено 408 станова, а управо је у току додела још око 400 станова, рекао је потпредседник хрватске владе. Према његовим речима, сама српска заједница може много да учини, јер Српско народно вијеће са својим Центром за развој, обновљено удружење Привредник, као и планирана банковна институција, и постоје због тога да пруже такву помоћ. Узелац сматра да, уместо нереалног заговарања масовног повратка, треба омогућити и помоћи баш сваком човеку да сам слободно одлучује о томе где жели живети и да његов живот буде што квалитетнији. Осврнувши се на праксу хапшења Срба на основу међународних потерница и постојања листе осумњичених, оптужених и осуђених Срба, Узелац наглашава да и у том погледу Хрватској и Србији предстоји много заједничког посла, јер њихови надлежни органи треба да заједно, на темељу истих, усаглашених кривичноправних стручних критеријума, сагласно и у сарадњи покрећу и воде ове поступке, како они не би били препрека останку и повратку људи у поједине средине.

„Сви починиоци ратних злочина треба да одговарају за њих, независно од тога ко су они и где се налазе. Али, сви починиоци, а не сви оптужени за те тобожње злочине”, каже Узелац.

Антрфиле:

Листе осумњичених у амбасадама

Хрватска листа осумњичених доступна је сваком заинтересованом појединцу у хрватским амбасадама и конзулатима у Србији и Црној Гори, а те листе се стално ажурирају.

Узелац је на питање зашто те листе нису јавно објављене одговорили: „Па не мислимо ваљда да би било добро да се листа с именима потенцијално невиних људи, а потенцијално су невини сви до коначне пресуде, ваља по улици”?

PRESS CLIPPING

Субота 13.09.2008. год.

ОДЛАЗЕ У АЗИЛАНТЕ

Пресс, 13.09.2008; Страна: 19

ГЊИЛАНЕ - Исељавање Срба из региона Косовског Поморавља, где у општинама Гњилане, Косовска Каменица и Витина и Ново Брдо живи око 35.000 православаца, од почетка лета до данас драстично се повећало. Породице које одлазе не иду више у Србију, како што је то до сада био случај, већ одлазе у западноевропске земље, у којима по експресном поступку добијају статус азиланата.

На овај проблем почели су да указују српски представници са ових простора. Координатор Владе Србије за Косовско Поморавље Предраг Стојковић каже да је само у селу Партеш десетак дана пре почетка школске године 38 ђака затражило исписницу, док се из Пасјана, највећег српског села у гњиланској општини, само током августа иселило 50-ак људи.

- Људи одлазе са породицама преко ноћи. Јављају се када стигну на одредишта, то су углавном азилантски кампови у Швајцарској, Луксембургу или Шведској. Све се одвија у највећој тајности. Нико не жели да јавно говори како долази до виза, али из приче се чује да се све одвија преко неке организације из Крушевца која за по 4.000 евра по породици обезбеђује такозване „мулти“ визе преко одељења грчке амбасаде у Нишу - каже Стојковић.

PRESS CLIPPING

Недеља 14.09.2008. год.

СРБИ БЕЗ ПОСЛА БЕЖЕ У ЗЕМЉЕ ЕУ

Блиц, 14.09.2008; Страна: 26

Када би свака фирма из Србије која тргује са косовским предузећима уместо Албанаца за посреднике ангажовала Србе, посао би добило око пет хиљада косовских Срба, тврди Небојша Симић, заменик председника општине Косовска Каменица.

Текст и фото: Веселин Пешић

На Косову је тренутно око 20.000 незапослених Срба. Када би бар један члан породице радио, социјална слика не би била толико суморна. Повољним кредитима српских банака омогућило би се Србима да покрећу сопствени бизнис, да се удружују у задруге, да отварају мала предузећа, да се баве услужним делатностима и тако редом. На овај начин, још пет хиљада Срба имало би обезбеђену егзистенцију од послова у кућним радионицама, пољопривредним компанијама, фармама, а велике су шансе да се солидно живи и од прикупљања и прераде печурака, шумског и лековитог биља. Неопходно је да из Србије дођу развојни тимови да нам помогну. Ми смо већ урадили развојне пројекте, који у сваком тренутку могу да почну да се реализују - наводи Симић.

Он додаје да су економски проблеми Срба на Космету нерешиви без подршке и помоћи државе Србије, привредника, фирми, удружења, невладиних и других организација. Срби најчешће немају никаква примања, а углавном су то мизерне надокнаде, па су принуђени да се баве пољопривредом. Наравно, Албанци бојкотују поврће, воће, млеко, млечне производе, месо и месне прерађевине од Срба. Опет, држава Србија не дозвољава да Срби из Косовског поморавља пољопривредне производе преносе преко административног прелаза Кончуљ и продају их у Србији. С друге стране Албанци не дозвољавају Србима да из матице довозе прехранбене и друге производе, осим у мањим количинама за сопствене потребе.

- Од 76 села у општини Косовска Каменица у тридесетак живе само Срби. У десетак села једни поред других живе Срби и Албанци. Привреда у овој општини је у катастрофалном стању. Више од 80 одсто Срба је незапослено, јер мало која фирма ради. Плате редовно примају само запослени у просвети, здравству и други буџетски корисници - каже Симић.

У потрази за сигурнијом егзистенцијом, иначе, за последњих седам месеци општину Косовска Каменица, у којој живи 12.000 Срба, напустило је 150 породица, углавном младих брачних парова. Азиланти који су тако отишли у Шведску, Луксембург, Швајцарску и друге европске земље, међутим, немају право повратка на Космет. Да ствар буде компликованија, њима су повратак на Косово забраниле управо земље које су признале независност Косова и Метохије. Иначе, неалбански живаљ у општини Косовска Каменица сматра да је пружање азила један од најперфиднијих начина притисака на Србе да се до последњег иселе са Космета, који би постао етнички чиста квази државна творевина.

Саговорник „Блица недеље“ додаје и да се из општине од 1999. године, када је међународна

заједница увела протекторат над Косметом, у Србију одселило око пет хиљада Срба и Рома. Процес исељавања наставља се истим темпом јер су Албанци од Срба у протеклих осам година у Косовској Каменици купили 250 станова и 150 кућа. У бесцење се продају и купују локали и имања. Албанци од Срба најчешће купују атрактивне локације поред саобраћајница. Уколико стигне стручна и финансијска помоћ из Србије и почне реализација развојних програма, стварају се предуслови да Срби остану на Косову да равноправно тргују са Албанцима, да своје производе извозе ван Космета.

Антрфиле:

Накарадна приватизација

Брзом сиромашењу Срба највише је кумовала накарадна приватизација друштвених предузећа. Косовска повереничка агенција је државна предузећа приватизовала по невиђеном моделу приватизације „Спин оф“. Реч је о пилот пројекту према којем од процењене вредности капитала државног предузећа, 20 одсто припада радницима који се у последње три године налазе на списку запослених. Срби овом приватизацијом нису обухваћени. Када је међународна управа дозволила да се пререгиструју косметске фирме под новим именима, на списковима запослених није било Срба. То је искључило могућност да Срби учествују у подели деобног колача од приватизације. Срби који су били запослени, од 2003. године од Владе Србије примају минималну новчану надокнаду од 8.500 до 11.000 динара, каже Симић.

МРЖЊА НА ТИХОЈ ВАТРИ

Вечерње Новости, 14.09.2008; Страна: 12

СРБИ У ХРВАТСКОЈ ЈОШ ЈЕДАНПУТ СЕ ПОДЕЛИЛИ, А ХРТ ПОТПИРУЈЕ НОВИ ТАЛАС АНТИСРПСКЕ ХИСТЕРИЈЕ

Др Павловић: Ратна пропаганда и у миру

ДОК су загребачки медији у рубрикама "са истока" згрожени јављали да у Београду манијаци људима секу главе мачетама (?), у српским новинама читали смо како је "мало западно" од нас све поново као некада - ту је и плави Јадран, и мирис боровине, и "животињско царство", и људи који не бију када чују "бре".

Колико год да нама може бити непријатно што се вести из Србије у суседној земљи углавном преносе у "црним хроникама" и као бизарности, Србима у Хрватској још много мање пријају Томпсонови концерти и групе навијача окићене усташком иконографијом. Ти симболи не могу без непријатеља, а то су, у случају данашње Хрватске, и даље - Срби.

- У хрватској јавности стално се Срби оптужују да су одговорни за рат, само и једино они. Ми, међутим, не можемо бити одговорни за све. Кривицу треба индивидуализовати, а народ мора да живи нормално, и да ужива сва мањинска права - за "Новости" каже Вељко Цакула, представник Српског демократског форума.

Он је, уједно, и један од аутора "Студије о положају Срба", на којој се темељи отворено писмо упућено 2. септембра на адресе "више угледних људи у Хрватској". У писму је положај српске заједнице у Хрватској оцењен као изузетно тежак.

- Нашу иницијативу подржало је потписима 27 хрватских интелектуалаца, који не желе да затворе очи пред проблемима са којима су Срби суочени. И међународна заједница је показала веома велико интересовање. Комплетна владајућа гарнитура, укључујући и Самосталну српску демократску странку, међутим, дигла се против писма, не демантујући наводе које оно садржи, већ само "тајминг", говорећи да "сада није време" - каже Џакула. Тако су се Срби у Хрватској још једном поделили.

Према потпредседнику хрватске владе из редова СДСС Слободану Узелцу, положај Срба у Хрватској је тешко питање, али је и његово поправљање "кренуло правим смером". Узелац је оценио да потез Српског демократског форума "не доприноси решавању српског питања".

Срби данас јесу у хрватској влади, па ипак, у документарном филму "Хероји Вуковара", приказаном недавно на ХРТ-у у ударном термину, српски војници, тачније - "четници", представљени су као најбољи ученици сотоне. На другој страни су, наравно, анђели.

Више угледних хрватских интелектуалаца упозорило је да такав филм, у којем се прећуткује да су "пре српске агресије неки (Мерчепови) Хрвати у Вуковару убили неке Србе", води у нови талас антисрпске хистерије.

Професор политичке филозофије Жарко Пуховски, реагујући на "Хероје Вуковара", упозорава да не треба "чачкати по ранама, осим када је то неизбежно". Осим тога, каже он, и то треба да се чини на "пристојан начин".

Како се приближава 18. новембар, тако је у Хрватској све непријатније бити Србин. Тог дана обележава се пад Вуковара. Из године у годину, седамнаести пут заредом, расте број уништених "четничких тенкова" у "херојској одбрани града" од "вишеструко надмоћнијег србокомунистичког агресора", нараста и број бранитеља, митови бујају... Директор Института за савремену историју др Момчило Павловић каже да не верује да ће од сталног стварања лоше слике о Србима, Хрватима бити боље, и додаје:

- Вероватно је ту реч о помешаним осећањима историјске фрустрације, комплекса, и необуздане ратне пропаганде која се наставља и у миру. То све ствара осећање угрожености, а сопствена кривица пребацује се на друге.

Знатан део хрватске јавности, сматра др Павловић, на Србе гледа као на сметњу за остварење хрватске државе. Он закључује да ће основна људска права, попут права на имовину, Хрватска морати да призна и Србима - уколико намерава да дели европске вредности.

Антрфиле:

СРПСКЕ МУКЕ

СПОРАЗУМ између ХДЗ и СДСС, потписан уочи уласка Срба у Владу Хрватске, садржи 12 тачака, које се односе на динамику решавања највећих проблема Срба у Хрватској. То су:

- **ОБНОВА** породичних кућа и стамбено збрињавање.
- **РЕГИОНАЛНИ** и локални развој.
- **ПОСЕБНЕ** мере социјалне политике на подручју од посебне државне бриге, решавање проблема станарских права.
- **ПРОПОРЦИЈА** у запошљавању припадника националних мањина у телима јавне и државне власти.
- **ОБНОВА** економске и социјалне инфраструктуре.
- **РЕФОРМА** школства и обнова споменика културе.
- **РЕВИЗИЈА** спискова осумњичених и осуђених за ратне злочине.

**- ПРИЗНАВАЊЕ радног стажа за време РСК.
Мало шта од овога је и близу решења.**

ИЗБЕГЛИЦЕ ПРОТЕРАЛЕ ДИПЛОМАТЕ ИЗ СТАНОВА

Блиц, 14.09.2008; Страна: 10

Слободан Кобања, директор Дипломатско-стамбеног предузећа

У половину од 140 станова намењених дипломатама у Београду бесправно су усељене углавном избеглице. Они по правилу не плаћају кирију, неки чак и по десет година, каже за „Блиц недеље“ Слободан Кобања директор Дипломатско стамбеног предузећа које у име државе газдује овим некретнинама.

- Само у два солитера на Бановом брду има 60 бесправно усељених станова. Ти станови су раније били у феноменалном стању, користили су их представници Источне Немачке, а сада су права руина, прича Кобања.

- Посебан је пример човека који не плаћа закупнину десет година и то због наводно лошег материјалног стања. Ми, међутим, добијемо анонимну дојаву да тај има кућу у Земуну, што је он касније и потврдио. На извршно решење да се иселе, такви људи обично праве сцене, прете самоубиством - каже Кобања и додаје да је највећи проблем што већина тих људи има јаку подршку у правосуђу. **По окончању маратонских процеса, чак и када се иселе нередовне платише, у те станове се одмах усељавају нови. Ни обезбеђење Дипоса не помаже.**

У један такав празан стан чим је испражњен упала је интервентна полиција, избацила чувара и у њега се одмах уселио један њихов функционер. Интервенисао је и тадашњи министар полиције Јочић али проблем није решен. На сличан начин државни стан је узурпирао и један градски одборник из СРС:

Дипос је покренуо двадесетак судских спорова како би сачували атрактивне локације у Београду.

- Један од станова, који се налази у Булевару краља Александра, присвојила је жена која је била у њему годинама, а није плаћала кирију. Покренут је против ње судски поступак и донета пресуда да се исели. Међутим, она је извршитеље сачекала на вратима са папиром да је откупила стан, а сагласност за откуп добила је од општине Звездара уместо од државе - прича Слободан Кобања.

- Највише атрактивних станова отишло је деведесетих година. Колико, нико не зна, јер је у међувремену нестала сва архива. Сада имамо станове који нису за странце, јер су мали и у лошем стању. И ту није крај отимања. Бројне атрактивне локације данас настоје да присвоје инвеститори који граде по Београду.

- Држава је, рецимо, купила два хектара земљишта на Дедињу, како би изградила пет резиденција. Дошле су санкције, са градњом се стало. Сада траже да се имовина врати старим власницима, јер објекти нису приведени намени. Зна се да су за ту локацију заинтересовани бројни инвеститори. Још водимо спор са њима - прича Кобања.

Дешава се и да власници парцела које се граниче са државном једноставно присвоје по неколико ари. Тако је учинио и познати музичар, који је укњижио четири ара државне имовине. То вероватно не би доспело у јавност да му суседи, корисници имовине, нису били Американци, који су после рушења зида дигли велику прашину око тога.

Антрфиле:

Странци уредно плаћају

Данас предузеће Дипос газдује са 140 мањих станова и 120 кућа и резиденција. Проблеме са наплатом кирије углавном имају са домаћим закупцима станова и кућа. Странци су, како тврде у Дипосу, добре платише.

У Дипосу кажу да су у последњих неколико година уложена велика средства за обнову бројних резиденција. Зграда у којој је Италијански културни центар у Улици кнеза Милоша 56, била је тотална руина. Недавно је завршено реновирање и поново је бљеснула у пуном сјају. Реновирана је и зграда Грчког културног центра. У Дипосу кажу да су у последњих неколико година уложена велика средства за обнову бројних резиденција. Зграда у којој је Италијански културни центар у Улици кнеза Милоша 56, била је тотална руина. Недавно је завршено реновирање и поново је бљеснула у пуном сјају. Реновирана је и зграда Грчког културног центра.

PRESS CLIPPING

Понедељак 15.09.2008. год.

ДВЕСТА МИЛИОНА ЕВРА ЗА СРБИЈУ

Блиц, 15.09.2008; Страна: 9

Шеф делегације Европске комисије Жозеп Љоверас

Делегација Европске комисије (ЕК) у Србији припрема се да до краја септембра преузме пуну одговорност за реализацију програма ИПА, као новог инструмента у припреми Србије за приступ Европској унији, изјавио је шеф делегације, амбасадор Жозеп Љоверас.

- ИПА је нови претприступни инструмент који би Србији требало да пружи подршку у привредним и структуралним реформама, као и у увођењу новог законодавства компатибилног са прописима Уније - прецизирао је Љоверас за агенцију Бета.

У оквиру програма ИПА, додао је он, постоје три програмска блока подршке: политички, социјално-економски и ЕУ стандарди. У домену политике то подразумева подршку законодавном систему, казним институцијама, полицији, пореским органима, омбудсменима, избеглицама и цивилном сектору. На социјално-економском пољу то је подршка регионалном развоју, здравственом сектору, затим развоју речне инфраструктуре на Дунаву, изградњи београдске обилазнице, електранама „Никола Тесла“, повећању конкурентности приватног сектора, односно малих и средњих извозних предузећа. Када је реч о стандардима ЕУ, у то је укључена подршка контроли граница, ваздухопловном сектору, квалитету ваздуха, заштити животне средине, развоју путне инфраструктуре, здравствене безбедности хране, канализационој инфраструктури, као и у многим другим областима.

- У склопу ИПА располажемо са мање од 200 милиона евра годишње за Србију. То можда звучи много, али ако се то гледа кроз дужину путева и железничких пруга, то је веома мало. Ми морамо да покријемо дугачку листу приоритета, а реч је о наведеним пројектима - навео је он.

Због тога, објаснио је Љоверас, комбинују се средства са Европском банком за обнову и развој (ЕБРД). То значи да делегација ЕК у Србији може да обезбеди студије о изводљивости за припрему ЕБРД пројеката, као и припрему одговарајућих услова за примену тих пројеката, као и да спроводи надзор над реализацијом инвестиција. Он је навео неколико примера у којима већ ЕК удружује средства са ЕБРД, као што је пут Е-75, београдска обилазница, затим за неке пројекте на железници, напомињући да ће у будућности бити још много таквих подухвата.

КУХИЊА НЕ РАДИ

Блиц - Србија, 15.09.2008; Страна: 3

МЕДВЕЂА

Око 360 избеглица расељених лица и социјално угрожених особа у Медвеђи остало је без једног дневног оброка, јер је у овој општини престала да ради народна кухиња због недостатка новца. Кухиња се финансира из средстава локалне самоуправе, координационог тела за југ Србије и донација норвешке и шведске владе.

СТАНОВИ

Вечерње Новости, 15.09.2008; Страна: 22

ЗАЈЕЧАР - За 16 социјалних станова у зајечарском насељу Влацић, који ће бити завршени до краја године, молбе је поднело 38 породица. Како истичу у Центру за социјални рад, за 13 станова - колико је предвиђено за расељене - конкурише 16, а за три стана намењених социјално угроженим Зајечарцима молбе су поднеле 22 породице.

PRESS CLIPPING

Уторак 16.09.2008. год.

ЗАТВОРЕНА НАРОДНА КУХИЊА У МЕДВЕЂИ

Данас, 16.09.2008; Страна: 17

Лесковац, Медвеђа - У национално мешовитој и неразвијеној општини Медвеђа, на југу Србије, престала је да ради народна кухиња Црвеног крста у којој је свакога дана припреман оброк за око 350 избеглих и расељених лица са подручја Косова и Метохије и некадашњих југословенских република. До сада су средства за рад кухиње, како истиче Љуљета Касими, секретар ОО Црвеног крста, обезбедили хуманитарне организације из Шведске и Норвешке, као и Кординационо тело за југ Србије.

Поред расељених лица која живе у Медвеђи, корисници народне кухиње била су и расељена лица и избеглице која су привремено дошли у Газдару, Сијаринској Бањи, Лецу и Стубли.

ЗАВРШЕН КОНКУРС ЗА СОЦИЈАЛНЕ СТАНОВЕ

Глас Јавности, 16.09.2008; Страна: 23

ЗАЈЕЧАР - До краја ове године у насељу Влацић биће изграђено 16 нових станова за расељене и социјално угрожене породице из Зајечара. За расељене, планирано је 13, а три стана за социјално угрожене породице из Зајечара. На конкурс, који је ових дана завршен, молбе за стан поднело је 38 лица. Како кажу у Центру за социјални рад у Зајечару, за три стана за социјално угрожене породице из Зајечара поднете су чак 22 молбе, док је 16 расељених конкурисало за 13 станова намењених овој категорији.

НИКО НИ ПРСТОМ ДА МРДНЕ И ОСУДИ ЗЛОЧИН

Политика, 16.09.2008; Страна: А21

Шеснаест година је прошло од злочина над Србима с буквичког платоа код Брчког, а истине о починиоцима још нема, речено је јуче на парастосу жртвама

Брчко - Ни 16 година од ноћи 14. на 15. септембар 1992. године када су припадници Армије БиХ из више праваца напали и окупирали српска села с буквичког платоа која се налазе јужно од Брчког, убили 67 цивила а око 1.500 заробили и одвели у 22 логора који су се налазили углавном на делу територије предратне општине Брчко, а која је била под контролом војне и цивилне власти муслимана и Хрвата, истине о злочину и

злочинцима још нема, речено је на парастосу жртвама ове трагедије и помену који је уз Дан несталих у РС служен у храму светог Оца Николаја у брчанском православном гробљу. „Огроман број доказа постоји, све се зна, али тужилац дистрикта Брчко Зекерија Мујкановић, који је и сам делом одговоран за злочине над Србима у десетак села с буквичке регије, опструише све наше захтеве. Хиљаде страница докумената из Хага је враћено у Брчко и Сарајево, али тамо нико ни да прстом мрдне и да злочинце изведе пред лице правде. Збогтога смо ми недавно затражили од Тужилаштва у Београду, које има надлежност и за БиХ, да преузме овај предмет. Они су најавили скори долазак у Брчко и озбиљну истрагу после које ће, то нам је последња нада, уследити и оптужнице“, рекао је потпредседник Савеза логораша РС Никола Ристић, који је и сам био заробљеник у једном од логора. Иначе, пљачка, систематско уништавање и паљевина више од 630 домаћинстава у овим српским селима и злочини у логорима, по оцени истраживача и стручњака за област међународног права, типичан су пример етничког чишћења и геноцида почињеног над Србима у овом делу предратне општине Брчко, кажу преживели становници Буквика. **У Удружењу породица несталих у Брчком истичу да се трага за још 58 несталих жртава Отаџбинског рата из Брчког, од чега је четворо из Буквика, мада и тај списак није коначан јер за најближима трага и значајан број расељених и избеглих Срба из БиХ и Хрватске који су се трајно населили у Брчко.** Тринаест година након успостављања мира и десетак година након утврђивања дистрикта у области Брчког, у буквичку регију од предратних 2.800 становника, вратило се нешто више од триста. Из разних извора санирано је око 60 одсто кућа, али нису обновљене економске зграде и пољопривредна инфраструктура. Према речима Николе Ристића, услови за живот у овом делу дистрикта, за разлику од других подручја веома су лоши, па се враћају углавном стари. Од неколико стотина ученика колико је пре рата ишло у буквичку и неколико подручних школа у том крају, данас у целој регији има укупно осамнаесторо школске деце. „Колико је год проблем да пронађемо тела несталих и да се извршиоци злочина над становницима Буквика казне, велики је проблем и запостављање овог краја и слободно могу рећи намерна опструкција владе дистрикта и других институција које се баве повратницима у БиХ, када је у питању напор да се становницима буквичке регије омогући повратак и нормални услови за живот“, каже Ристић. Тај део дистрикта, када су у питању улагања, права је „црна рупа“ у односу на подручја где живе бошњаци и Хрвати, а која су далеко мање или нимало страдала у рату.

PRESS CLIPPING

Среда 17.09.2008. год.

СУДБИНА РОМА ЈЕ У РУКАМА ДРЖАВА ЕУ

Дневник, 17.09.2008; Страна: 14

ПРВИ ЕВРОПСКИ САМИТ О РОМИМА

БРИСЕЛ: **У Бриселу је јуче одржан једнодневни самит Рома Европе, на којем су истакнути чланови ромских националних мањина из европских земаља расправљали о проблемима Рома и плановима за њихово решавање. Србија је преузела председавање декадом Рома од Мађарске 1. јула 2008. године и председаваће до 1. јула 2009. године када њено место заузима Словачка. Самит је имао задатак да пронађе политичко решење за интеграцију Рома у Европи и осмисли остваривање четири главна циља Декаде Рома - решавање проблема становања, сузбијање дискриминације у образовању, смањење стопе сиромаштва и развој адекватног система за праћење и евалуацију.** Србију је на Самиту представљао председник Националног савета ромске мањине и народни посланик Витомир Михајловић, који је тражио хитно налажење политичког решења за интеграцију Рома у Европи Европска комисија позвала је јуче земље Европске уније да пруже „праву шансу“ за интеграцију Рома чија је ситуација „драматична“, и да се боре против дискриминације припадника те мањине. „Драматична ситуација Рома не може бити решена из Брисела. Инструменти за промену јесу у рукама земаља чланица“, упозорио је председник Европске комисије Жозе Мануел Барозо на отварању првог европског самита о Ромима у Бриселу. Представници ромске заједнице су потом устали и показали мајицу са натписом којим се осуђује „етничко етикетирање“, подсећајући на најновије мере владе италијанског премијера Силвија Берлусконија о узимању отисака прстију и пописивању Рома. „Ви осуђујете етничку дискриминацију. Комисија је на тој листи. Одбацујемо жигосање у Европској унији. Свако треба да има могућност да живи ослобођен сваког облика дискриминације и прогањања“, рекао је Барозо у говору који је пропраћен аплаузима. Европска комисија је, међутим, недавно дала „зелено светло“ италијанским властима које су почеле да пописују Роме, а у неким случајевима и да узимају отиске прстију. Међу предвиђеним мерама је и узимање узорака ДНК у циљу, како објашњавају власти у Риму, окупљања породица. Те мере је осудио филантроп Џорџ Сорос кога су овом приликом представници Рома прогласили „ромским грађанином“. „Веома сам забринутост етикетирањем Рома у Италији. Плашим се да то не постане де факто норма у Европској унији“, рекао је Сорос који је говорио одмах после Бароза, али је европски званичник већ био напустио састанак. „Етничко етикетирање требало би да буде незаконито и надам се да ће Европски суд правде то и утврдити“, додао је Сорос чији је говор пропраћен овацијама присутних. **Девет земаља централне и југоисточне Европе - Бугарска, Мађарска, Македонија, Румунија, Словачка, Србија, Хрватска, Чешка и Црна Гора, покренуло је иницијативу Декада за инклузију Рома 2005-2015. Циљ те иницијативе јесте убрзање процеса унапређења положаја Рома узимајући у обзир сиромаштво, дискриминацију и родну равноправност.**

Антрфиле:

Приоритети српског председавања

Потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић представио је јуче у Бриселу, четири приоритета српског председавања овим форумом у наредних десет месеци. Први приоритет је да се унапреди становање са специфичним програмима за Роме, други да се сузбије било каква форма дискриминације, нарочито у образовању, трећи да се израде базе података и четврти да се изради паневропска политика о ромском питању. „Европска политика према Ромима до сада није постојала. Због кризе између Румуније и Италије око инцидента с Ромима дошло је до тога да се цела ЕУ покрене“, рекао је Ђелић. Он је нагласио да је кључ у томе да се Ромима да више одговорности - у државним институцијама, здравству и Министарству унутрашњих послова, као и да им се посвети више фондова. „Заузврат, од ромске заједнице се захтева већа доза одговорности“, као је потпредседник Владе Србије. Ђелић је истакао да је скандал то што је 200.000 Рома интерно расељено на Косову под носом НАТО-а и да нико о томе ништа није рекао“.

PRESS CLIPPING

Четвртак 18.09.2008. год

УПИС ПРЕКОБРОЈНИХ ЂАКА НА ДИРЕКТОРУ ШКОЛЕ

Данас, 18.09.2008; Страна: 6

Има ли нерегуларности у упутима Министарства просвете да гимназије примају ученике ван предвиђене квоте

Београд - Министарство просвете није желело да коментарише наводе председника Форума београдских гимназија Миодрага Сокића да су те средње школе „нападнуте захтевима Министарства да накнадно уписују ученике у први разред“. И поред више покушаја, јуче нисмо успели да добијемо одговор у којим случајевима је оправдано **уписивање ученика преко квоте прописане Конкурсом за упис у средње школе. Како каже Рефик Шећибовић, некадашњи помоћник министра просвете за средње образовање, то је могуће само ако је реч о близанцима, ђацима ромске националности, ученицима који су пресељени или који су имали смртни случај у ужој породици.** Шећибовић каже да је директор школе аутономан приликом доношења одлуке о накнадном упису ученика и да није обавезан да послуша Министарство просвете.

- На директору је да се одупре или да прихвати мишљење Министарства. Наставници имају право да питају зашто имају вишак ученика у одељењу, а ако директор од њих тражи да раде по закону, онда он мора да омогући да се закон и поштује - истиче за Данас директорка Осме гимназије Ирена Брајовић. Она додаје да због тога што се придржава закона трпи притиске родитеља. Бојан Вучковић, директор Тринаесте гимназије, каже за Данас да сваке године школа добија захтеве из Министарства просвете да накнадно упише одређени број ученика и да се ти ђаци увек уписују преко планираног броја.

- Тај број је умерен, око 10 ученика сваке године. Ја сам службеник Министарства просвете и увек поступавам по њиховом решењу. Ако се не ремети настава, не видим ништа нерегуларно у томе. Али треба имати у виду да из школе оде одређени број ученика - каже Вучковић.

Он објашњава да је било захтева за упис ученика који су близанци, затим ђака који су дошли из иностранства или који имају здравствених проблема, али и необразложених и да није од Министарства тражио накнадна образложења. Вучковић тврди да је електронски упис ову појаву свео на минималну меру и да би било иделано када би могли да након њега подвуку црту, али да је реалност нешто другачија. **Директор Вучковић подсећа да је у време када је у Србију дошао**

велики број избеглица у одељењима било и по 56 ученика, а да их је сада у просеку од 30 до 33. На питање да ли је некада сам донео одлуку да упише ученике преко предвиђене квоте, Вучковић одговара да је ове године уписао ђака који је имао само 0,02 поена мање од последњег примљеног, јер му је било жао да због тако минималне разлике дете остане испод црте. Председник Форума београдских гимназија Миодраг Сокић и даље неће са саопшти по чијем налогу се ученици уписују преко везе.

ЗА РУДАРЕ 20 СТАНОВА

Глас Јавности, 18.09.2008; Страна: 25

БОР - У Београду ће ове недеље бити одржана донаторска конференција на којој ће, очекује се, бити обезбеђена финансијска средства за завршетак стамбене зграде чија је изградња започета пре 20 година на локацији код стоваришта „Бисерница“. На донаторској конференцији учествоваће и **фондација „Дивац“, чији је оснивач наш прослављени кошаркашки репрезентативац, а која заступа италијанску фондацију ИХФ, главног донатора за решавање стамбених проблема избеглих са територије бивше Југославије. На конференцији ће учествовати и представници Министарства за рад и социјална питања. Од 48 станова, 20 ће добити запослени рудника бакра. На тај начин коначно ће се у нове станове уселити породице са ивице старог Површинског копа. Преосталих 28 станова поделиће борски Комесаријат за избеглице и општина Бор.**

PRESS CLIPPING

Петак 19.09.2008. год.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА 31 МИЛИОН

Дневник, 19.09.2008; Страна: 11

ПОКРАЈИНА ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИЦАМА ДА ГРАДЕ КУЋЕ

Избегличке породице које су започеле градњу кућа у Војводини, њих 145, добиле су од покрајинске владе грађевински материјал вредан 31 милион динара. Уговоре о овој помоћи јуче им је уручио председник Изврш ног већа Војводине Бојан Пајтић, напомињући да на подршку Покрајине избеглице могу да рачунају, било да одлуче да се врате у места у којима су раније живеле или да остану у Војводини. - У последње две године остварили смо значајан резултат - допринели смо да неколико хиљада овдашњих избеглица реши своје егзистенцијалне проблеме и живи боље. Желимо да сви у Војводини живе у нормалним условима, елементарним за 21. век. Сви који желе да остану овде морају имати исту шансу и услове за живот као они што су у Војводину одавно дошли - рекао је Пајтић, изразивши очекивање да ће у наредне четири године бити решени проблеми свих избеглица у Војводини.

Покрајински премијер подсетио је да је за протекле две године за избеглице купљено 105 кућа с окућницама, те да их је 415 саграђено захваљујући финансијској подршци Извршног већа. Грађевински материјал за градњу кућа, или адаптацију оних безусловних за становање, избеглице су добиле посредством Покрајинског фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним, који живе у Војводини. За градњу започетих кућа 62 породице добиле су материјал вредан по 5.000 евра, с тим што је половина те суме донација, а остатак су избеглице обавезне да врате најкасније за осам година, при чему не плаћају камату. Ова помоћ додељена је избегличким породицама из десет војвођанских општина, међу којима су Нови Сад, Темерин, Рума, Кула, Стара Пазова. За адаптацију кућа грађевински материјал добило је 469 избеглица, односно 83 породице из 21 општине у Војводини. Свакој од њих припало је 1.500 евра, и то бесповратно. Имајући у виду обе врсте помоћи, биће збринуте 773 избеглице и то је досад највећа донација коју је Фонд доделио за интеграцију ове популације у војвођанским општинама.

Како је јуче рекао директор Фонда Дејан Павловић, до краја године биће додељено још 120 пакета с грађевинским материјалом. Планирано је да се откупи још 80 сеоских кућа с окућницама, а на финансијску помоћ могу да рачунају и ученици из избегличких породица. Тренутно, отворена су три јавна позива за доделу пакета повратницима у Хрватску, БиХ и на Косово и Метохију, за бесплатан аутобуски превоз за Хрватску, као и за једнократну помоћ ученицима средњих школа. Вредност повратничког пакета ове године је повећана са 1.000 на 1.500 евра, а школарци добијају по 40.000 динара. Ове године је за помоћ повратницима и онима који желе да се интегришу у војвођанским срединама обезбеђено двоструко више новца него лане, те Фонд наставља с оваквим пројектима.

КУЋЕ ЗА ПРОГНАНЕ

Политика, 19.09.2008; Страна: А8

Нови Сад – У Извршном већу АП Војводине јуче су уручени уговори о додели помоћи за 145 породица избеглих, прогнаних и расељених лица које Веће додељује посредством посебног фонда за ове намене. Помоћ у грађевинском материјалу за довршетак изградње кућа добиле су 62 породице, а за побољшање услова становања 83 породице, чиме им је омогућено трајно стамбено збрињавање.

Само током последње две године у Војводини је за прогнане купљено (средствима Извршном већа) 105 кућа, а укључујући и јучерашњу помоћ омогућено је да се сагради 415 кућа. Саопштено је и да ће до краја године средствима Већа бити купљено још 80 кућа са окућницом, а 120 угрожених породица добиће грађевински материјал.

PRESS CLIPPING

Субота 20.09.2008. год.

ПРИЈАВА ЗБОГ КРИЈУМЧАРЕЊА ЉУДИ

Блиц, 20.09.2008; Страна: 14

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Полиција Сремске Митровице поднела је општинском јавном тужиоцу кривичну пријаву против Томислава Ј. (54) из тог града, због сумње да је покушао да пребаци преко границе Србије четири албанска држављанина, од којих једног малолетника. Полиција је азиланте открила у његовом возилу „опел“ у близини Сремске Митровице. Албански држављани су илегално, преко Косова, доспели до Сремске Митровице, одакле су имали намеру да се пребаце у Хрватску и даље у земље Европске уније. Због илегалног преласка државне границе општински судија за прекршаје казнио је пунолетне албанске држављане затворском казном до 20 дана, док је малолетно лице смештено у Прихватилиште за децу и омладину у Београду.

РЕШЕЊЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Глас Јавности, 20.09.2008; Страна: 6

КОПАОНИК - У Србији је потребно хитно донети системска решења за остваривање права интерно расељених људи, посебно за побољшање њиховог приступа образовању, здравственој и социјалној заштити, запослењу и правној помоћи, оцењено је на стручном скупу на Копаонику, о чему извештава Танјуг.

- Интерно расељена лица често су рањива на злоупотребу људских права. Ситуација у којој се налазе захтева специфично реаговање, често различито од реаговања на ситуацију других сегмената популације у земљи или у региону - изјавила је Ханелоре Валијер, шефица Одељења за демократизацију Мисије Оебс у Србији.

На скупу учествују представници државних институција, локалних и међународних невладиних организација и Мисије Оебса у Србији.

ИСЕЉАВАЊЕ СРБА

Политика, 20.09.2008; Страна: А19

Тузла – Срби повратници у тузлански кантон због обесправљености и дискриминаторског односа од бошњачких власти и непостојања основних

услова за живот продају своју имовину и поново се селе у Републику Српску или Србију, саопштило је Удружење за повратак. Као пример наводи се да се из највеће повратничке месне заједнице Пожарница код Тузле током ове године одселило се 17 од 158 српских породица које су се биле вратиле из избеглиштва.

У Пожарници је пре рата живело око 2.000 српских породица, а после рата вратила су се углавном старија лица. Срби повратници су у тешком положају и у осталим општинама тузланског кантона, нарочито када је у питању запошљавање, што показују подаци према којима је у 13 општина у администрацији запослено само 40 Срба. У овом бошњачком кантону Срби су, тврди исти извор, обесправљени и дискриминисани када је у питању расподела донаторских средстава за обнову јер је од 10.816 њихових стамбених објеката, порушених током рата и после рата, обновљено само 1.878, или 17 одсто, док се проценат обновљене бошњачке имовине креће преко 90 одсто.

РАЊИВИ НА ЗАПОСТАВЉАЊЕ

Дневник, 20.09.2008; Страна: 10

ХИТНО ДОНЕТИ СИСТЕМСКА РЕШЕЊА ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА РАСЕЉЕНИХ

У Србији је потребно хитно донети системска решења за остваривање права интерно расељених људи, посебно за побољшање њиховог приступа образовању, здравственој и социјалној заштити, запошлењу и правној помоћи, оцењено је јуче на стручном скупу на Копаонику. - Интерно расељени често су рањиви на злоупотребу људских права. Ситуација у којој се налазе захтева специфично реаговање, често различито од реаговања на ситуацију других сегмената популације у земљи или у региону - изјавила је Ханелоре Валијер, шеф Одељења за демократизацију Мисије ОЕБС у Србији. На скупу учествују представници државних институција, локалних и међународних невладиних организација и Мисије ОЕБС у Србији. Представник Савеза удружења интерно расељених „Унија“ Златко Маврић јуче је рекао да је истакнута потреба за хитно доношење одговарајућих системских решења, како би се интерно расељеним људима омогућио неометан приступ свим правима, и то како у местима где тренутно бораве, тако и тамо одакле су дошли и где намеравају да се врате. Учесници састанка разговарали су и о резултатима истраживања које је подржала Мисија ОЕБС у Србији. То истраживање бави се проблемима заштите права интерно расељених у Србији, а спроводи га домаћа НВО „Праксис“. Тродневни скуп су организовали Мисија ОЕБС у Србији и Савез удружења интерно расељених „Унија“.

РАЗДОР ЗБОГ СРБИЈЕ У ПРЕДСЕДНИШТВУ БИХ

Политика, 20.09.2008; Страна: А4

Харис Силајџић одбио предлог Небојше Радмановића да подржи захтев Србије да Међународни суд правде разматра статус Косова и Метохије

Бањалука, 19. септембра – Председавајући Председништва Босне и Херцеговине Харис Силајџић ће на седници Генералне скупштине Уједињених нација изнети своје, а не ставове колективног шефа државе, рекао је новинарима у Сарајеву српски члан Председништва БиХ Небојша Радмановић.

Он је, према извештају Радија Републике Српске, објаснио да Председништво БиХ није јуче успело да се усагласи и договори платформу за иступање босанскохерцеговачке делегације на 63. годишњем заседању Генералне скупштине УН. Радмановић је казао да Силајџић није прихватио његову примедбу да подржи захтев Србије да питање статуса Косова и Метохије из политичког пређе у правно питање, односно да се подржи њен захтев да се о признавању једнострано проглашене независности јужне српске покрајине изјасни Међународни суд правде у Хагу. „Осим тога, тражио сам да се наша платформа допуни оценом да је једнострано проглашавање и признавање независности Космета појачало нестабилност у региону. Силајџић је био против мојих предлога, а Жељко Комшић је био уздржан. То је било довољно да не усвојимо платформу. БиХ неће гласати о захтеву Србије да статус Космета разматра Међународни суд правде у Хагу”, казао је, према извештају Радија Републике Српске, Радмановић. Он је подсетио да ово није први пут да чланови Председништва БиХ нису успели да се усагласе о крупним политичким питањима. Објашњавајући своје неслагање са Радмановићевим предлогом, Силајџић је, према данашњем извештају агенција, поред осталог рекао да „Србија нема морално право да тражи приступ Међународном суду правде док не испуни своје обавезе из његове пресуде донесене по тужби БиХ, којом је обавезана да Хашком трибуналу изручи оптужене за ратне злочине у БиХ”.

Ово, иначе, није први случај да се чланови Председништва БиХ разиђу приликом усаглашавања платформе за иступање пред Генералном скупштином Уједињених нација. Истоветна ситуација је била и прошле године, када је хрватски члан Председништва БиХ Жељко Комшић у септембру Генералној скупштини говорио у своје и Силајџићево име. И тада је „јабука раздора” била пресуда Међународног суда правде, односно њено наводно неспровођење од стране Србије, али и подаци о људским правима, повратку избеглих и расељених у БиХ. Радмановић је, осим тога, у априлу прошле године ставио вето на Одлуку о упућивању захтева Србији да испуни обавезе према БиХ из Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида на основу пресуде Међународног суда правде. Комшић и Силајџић су, ипак, поменути акт упутили генералном секретару Уједињених нација Бан Ки Муну, али их је он обавестио да њихов допис није узео у разматрање јер он није акт Председништва БиХ већ двојице грађана. Председништво БиХ је, осим тога, испољило и различите ставове по питању останка Канцеларије високог представника међународне заједнице у БиХ.

Радмановић је рекао да Канцеларију високог представника треба затворити, а Силајџић је био против. Осим тога, Радмановић је заступао став да у будућим уставним променама не треба одступати од кључних принципа Дејтонског споразума, док је Силајџић изнео сасвим супротно мишљење – да су „потребне крупне промене у Уставу”, јер без њих стање у БиХ не може бити нормално.

МОТОРОЛА

Политика, 20.09.2008; Страна: А24

19.25: У избегличком насељу у Крњачи избила свађа између двојице станара, па су интервенисали чувари реда.

ПОВРАТАК ПО СВАКУ ЦЕНУ

Борба, 20.09.2008; Страна: 6

Седморо Срба, четворо Стојановића, двоје Петровића и један Миленковић, самоиницијативно су се пре три недеље вратили у своје разрушено и спајено село Живињане код Призрена. Смештени су у једну дрвену бараку, на брзину склепану на уласку у село. Иако тече четврта седмица од повратка, обећана изградња њихових кућа још није почела. У Живињанима је пре рата било 27 великих породичних, камених кућа. У једној су обично живеље породице четворопеторо браће, односно живело се у својеврсним породичним задругама. Србољуб Стојановић каже да се њих седморо одлучило на самоиницијативни повратак да би убрзали обнову разрушеног села. **Још од 2003. године слушамо обећања да ће обнова села почети. Пошто се то није догодило ми смо одлучили да се вратимо како бисмо обнову убрзали.** Стојановић напомиње да су их, од како су се вратили, многи обилазили, представници Владе Косова, министар за повратак Бобан Станковић, представници многих невладиних организација, општинских власти из Призрена. И од свега ништа. Они и даље време проводе у дрвеној бараци. Одмах по повратку пре три недеље били су и неки Албанци да траже да купе неколико ари земље. Рекли смо им јасно да су добродошли на кафу и разговор, али да у нашем селу нема земље на продају, прича Петровић. Он каже да им је министар Станковић донео један агрегат за струју, мини шпорет, неколико пакета хране и средстава за хигијену, ћебад и јастуке. Станковићево министарство наложило је да радници почну да уређују једну викендицу у коју би повратници требало привремено да се сместе. Србољуб Стојановић наводи да су се њих седморо одлучили на самоиницијативни повратак и зато што више не могу да се потуцају и умиру по разним државним и приватним смештајима по централној Србији. **Векослав Петровић са тугом прича да су његови отац и мајка умрли у кампу за избеглице у Делиблатској пешчари. Обоје сам сахранио на гробљу у Смедереву јер то нисам могао да урадим на породичном гробљу овде у нашем разрушеном селу. Још 14 избеглих Срба никада се неће вратити у своје куће у селу Живињане јер су у протеклих девет година умрли**

по разним камповима. Србољуб Стојановић наглашава да код повратника сада више нема страха и да постоји само непоколебљива одлучност да поново живе у свом селу. Страх је било од доласка међународних мировних снага јуна 1999. па до децембра те године када су напустили Косова. Тих месеци супруга и ја смо ноћивали у шумама око села јер смо се плашили да ћемо у кући бити убијени као деда Цветко Симић (95) чије су везано, беживотно тело пронашли војници Кфора септембра 1999. године. Петровић и Стојановић причају да њихово село датира још из предтурског периода. Живињане је у време Немањића имало између 500 и 700 кућа и 20 „налбатића“ у којима су у доњим просторијама поткивани и тимарени коњи, а у горњим су у сену одмарали људи, намерници који су пратили товар, караван. Село је потом задесила болест коју су звали „ћума“, а од које су помрли сви у Живињану. Ова болест је мимоишла само два брата који су чували стада оваца и говеда на Шарпланини. Они су направили ново село. **Срби у селу и око њега, кажу повратници, имају данас у власништву прчко 500 хектара обрадиве земље, ливада, шуме и воћњака и истичу да ће настојати да сва та земља већ наредне године донесе корист.** Министар Станковић каже за Бету да се прошлог петка састао са представницима УНДПа и да је инсистирао да се повратници у Живињане сврстају у приоритет. Он очекује да изградња кућа за повратнике који су већ у селу почне ове јесени, а да други расцљени Срби из тог села који желе да се врате у Живињане буду обухваћени програмом за повратак на пролече идуће године. Повратници су, међутим, сумњичави и кажу да би најбоље било да радови на обнови целог села почну одмах јер до пролећа може да се промени министар а цела прича о повратку почне испочетка.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.09.2008. год.

ПЕТ ХИЉАДА СТАНОВНИКА, ШЕСТ ХИЉАДА СТУДЕНАТА

Глас Јавности, 21.09.2008; Страна: 6

Национална географија

Матична служба у Блацу ове године није уписала ниједно новорођено дете, али је издала 51 смртваницу, каже председник општине Блаце Небојша Милосављевић

Када су пре сто дана нови челници општине Блаце из редова ДС, СПО и Г17 плус зацртали два најважнија стратешка пројекта на замени азбестних водоводних цеви од Придворице до града и на пречишћавању отпадних вода и реке Блаташнице, Блачани су помислили да ће се остварити и друге њихове вековне тежње - да буду у кругу развијенијих општина у Србији. Међутим, много тога мора још да чека. Не због тога што то не би могло да се уради, него што „људима хвали мало више мозга“, како у шали, или збиљи, рече председник општине Небојша Милосављевић. - За сто дана у општини Блаце успели смо да заменимо водоводне цеви од Придворице до града. Од НИП-а смо добили 34 милиона динара и тај пројекат је у току. Када је, међутим, реч о пројекту за пречишћавање отпадних вода, општина је одрадила своје, али до његове реализације још није дошло - каже заменик председника општине Блаце Ненад Миливојевић. Али први човек тврди да решавање тог највећег проблема није кренуло због несналажења људи у ресорним министарствима у Влади Србије.

- Почели смо да решавамо проблем инфраструктуре који трају десетак и више година. Остало је да се реши проблем са уређајем за пречишћавање отпадних вода. Из НИП-а је обезбеђено 120 милиона динара за решавање тог проблема, али имајући у виду шта се све дешава са буџетом Србије, тај пројекат није завршен. А није се кренуло ни у његову реализацију. Ми, као локална самоуправа смо припремили „терен“, али због великог мањка у буџету Републике и због несналажења и неразумевања тог проблема у Министарству за пољопривреду, шумарство и водопривреду проћи ће и ова година, а ми то нећемо решити - каже председник Милосављевић. Ипак, са буџетом од 180 милиона динара у Блацу се доста урадило. Ненад Миливојевић тврди да је Градска топлана спремна за наредну сезону, мада се доста грађана определило и за грејање на дрва. Од реализованих пројеката Миливојевић наводи новоотворени Дом за децу ометену у развоју. У овом дому, у селу Трбуње, смештај је тренутно нашло 15 малишана, а места има за 80.

- Међу најјачим фирмама у Блацу су млекара „Лазар“, која прерађује око 50.000

млека литара на дан и снабдева и Блаце и Прокупље и Ниш. Пољопривредници су углавном задовољним откупом. Веома успешно ради и пекара „Ђукић“, која са око 209.000 комада хлеба на дан снабдева и део Крушевца. Успешно ради и предузеће за прераду гуме „Ђуре“, као и неколико млинова „Тимотијевић“, „Савић“ и други. Ове године ће имати доста посла, јер је ова година доста родна. Шљива је постала својеврсни бренд Блаца. Родила је и преродила. Све је убрано и отишло по цени од 13 до 14 динара. Произвођачи су задовољни. „Шљивијада“ представља највећи и најорганизованији сајам шљива у нашој земљи. Блачку „Шљивијаду“ протекле недеље посетило је више од 10.000 људи. Блаце заслужује епитет „град шљива“ јер шљивици заузимају више од 5.000 хектара, односно два милиона стабала - каже заменик председника општине Миливојевић.

Пре „Шљивијаде“ у Блацу је одржано међународно такмичење у рукомету. Блаце има спортске терене, модерну халу спортова, али нема базен, па се грађани у врелим летњим месецима расхлађују у језеру Ћелије, иако вода „није за купање“. Блаце има и своје „Блачко језеро“, површине око 12 хектара, које се напаја подземним водама реке Блаташнице. Нажалост, оно је највећим делом зарасло у шевар и трску. Пре седам година покренут је пројекат вишенаменског коришћења Блачког језера, којим је намена језера промењена. Намера је била да се изгради велики туристички комплекс, те да језеро добије и спортско-рекреативни и туристички карактер. Али, од тога се није ни корак даље одмакло. У Блацу успешно ради Виша пословна школа, која је имала седиште у Косову Пољу и која броји 6.000 студената.

- Општина Блаце је Високој пословној школи уступила на коришћење зграду укупне површине 3.000 квадрата. Школа има и Студентски дом. Да није ове школе и студената, Блаце не би било ово што јесте. Највећи интерес Блаца је да ова школа овде остане трајно. Да није ње, овде би била другачија конфигурација - тврди председник Општине. Са академским грађанима Блаце мора да живи другачије, савременије. Зато је на последњој седници СО донета одлука да се по први пут уведе ред о паркирању аутомобила.

- Решили смо тај велики проблем, па сада више не може да паркира ауто ко где стигне. Обележили смо паркинг простор, а о њему бине Спортско-трговински туристички центар „Нирвана“. Цена наплате паркинга је 20 динара по сату - каже Миливојевић.

Према статистици, у Блацу из године у годину живи све мање људи. Године 2002, у односу на попис из 1991, било је 1.390 становника мање. Према евиденцији из Матичне службе, у Блацу ове године није рођено ниједно дете јер се мајке порађају у Прокупљу.

- Евиденцију о рођенима не водимо у Блацу већ се она води у Прокупљу. Овде, међутим, водимо евиденцију о умрлима. Податак је упозоравајући, ове године умрла је 51 особа - кажу у Матичној служби у Блацу. Има и других показатеља који Блаце сврставају у једну од 59 неразвијених општина. У толико малом броју становника незапослених има више од хиљаду. Мали је, или готово незнатан број студената Високе пословне школе који би после дипломирања остали овде да траже посао. Готово сви са дипломом у џепу одлазе, а долазе други да студирају.

Антрфиле:

Повољан положај

Општина има нешто више од 13.700 становника, а самом граду живи око 5.500. Смештена је у Топличкој котлини, на источним обронцима Копаоника и југозападним обронцима Јастрепа. Иако има периферан инфраструктурни карактер у односу на главне магистралне коридоре, Блаце чини раскрсницу путева према Косову и Метохији, Копаонику, Крушевцу и Прокупљу, што представља повољан транзитни положај, најкраћи је пут између Топличке и Крушевачке котлине.

Рекордер по броју избеглих

Пошто се налази у близини границе са Косметом, има и много расељених. Према неслужбеној евиденцији, овде има око четири хиљаде избеглих и расељених, што Блаце сврстава у рекордере по броју избеглица наспрам броја становника. Тај однос је приближно 1:3, односно, 4.000 избеглих на 14.000 становника.

ЖИВОТ У ПРЕЧНИКУ ОД ДВА КИЛОМЕТРА

Политика, 21.09.2008; Страна: А9

Несташица струје је главни проблем као и незапосленост и лоша здравствена заштита. Оно што произведемо немамо коме да продамо, причају мештани Косовског Поморавља

Ранилуг – После албанског проглашења независности Косова и Метохије скоро 85 посто становништва општине Косовска Каменица је незапослено. Оно што произведемо немамо коме да продамо, а осим корисника буџетских средстава која стижу из Србије и малог броја оних, некада запослених, који примају од 8.500 до 11.500 динара, становници Косовског Поморавља немају никаквих примања. Овако за наш лист прича Небојша Симић, заменик председника општине Косовска Каменица, који појашњава да је због безбедности измештен део општинске администрације Косовске Каменице у Ранилуг. **Он подсећа да на овом подручју има 30 српских, 12 мешовитих и 34 албанска села од којих су многа раније била чисто српска. У Косовском Поморављу живи више од 12.000 Срба и око 45.000 Албанаца. Након доласка Кфора 1999. године више од 4.500 Срба са овог подручја је расељено по Србији, углавном због страха и несигурности, економске неизвесности и незапослености.**

– Већ девет година не раде Фабрика керамике, грађевинско предузеће „Трајко Перић“, Трговина „Крива река“, „Космет-превоз“, „Магнохром“, Рудник „Карачево“ и Стрезовце, Фарма оваца Фирићеје, „Нитекс“, Фарма пилића Ропотово и Циглана. Однедавно делимично ради обновљена српска црепо-циглана у Кормињану, која је издата у закуп Албанцу и она запошљава само неколико Срба – каже Симић и додаје да су од доласка Кфора направљене катастрофалне грешке на штету Срба.

– **Прво се пререгиструју а затим приватизују српска предузећа и имовина, и то по невиђеном моделу. То је права отимачина на веома перфидан начин, где се**

Срби који су били запослени у појединим предузећима, очигледном манипулацијом, искључују из права на финансијску надокнаду (отпремнину, акције и друго). Симић истиче да је народ на овом подручју исцрпљен због све присутнијег страха, неизвесности, али и економске несигурности. Од 17. фебруара ове године када је проглашена једнострана независност КиМ око 150 породица из Пасјана, Партеша, Коретишта и Будриге је отишло у Шведску, Швајцарску, Луксембург и друге земље. **Присутна је продаја српског земљишта уз важне саобраћајнице за коју Албанци за куповину нуде и петоструко већу цену само да добију ту локацију.** За то време, по Симићевим речима, **Срби који произведу изузетно квалитетно воће, поврће, пшеницу, кукуруз, млеко, сир, месо и друге производе немају коме да продају. Огромни тржни вишкови се лагерују и пропадају.** Албанци неће те производе да купе, а због административних (царинских) прописа **Срби из Косовског Поморавља не могу храну да пласирају у Србију.** Решења има и уколико Србија само неке проблеме сагледа адекватно, могло би много сигурније да се живи овде и обезбеди неколико хиљада радних места. На пример, неке развијене општине у Србији могу да сарађују са Србима на КиМ, да фирме из Србије које пласирају робу на КиМ то чине преко српских представника који живе овде, да се донесу уредбе које ће дозволити увоз и транзит робе у оба правца. **Много тога може да заживи након ступања на снагу ЦЕФТА – каже Симић и додаје да много тога може да се уради, од сигурнијег и бољег снабдевања електричном енергијом, боље здравствене заштите и боље безбедности, како би се обезбедио опстанак Срба на овим просторима.** Живорад Стаменковић, наставник из Ропотова, каже да се у Косовском Поморављу живи веома тешко.

– Живимо као у гету. Имамо ограничено кретање и вртимо се у круг у пречнику од само неколико стотина метара или пак километар-два. Несташица струје је главни проблем као и лоша здравствена заштита. Ето, преживљавамо очекујући да ће се ипак нешто променити набоље. Н. П., ученица овдашње гимназије, каже да овде нема ништа од провода. – Дружење и провод је то што се видимо и прошетамо по школском дворишту и школским ходницима. Са првим мраком завлачимо се у кућу и једва чекамо да сване, због безбедности – прича ова девојка. Ипак, како каже, и поред великих недаћа и проблема већина и не помишља да напушта своја вековна огњишта. Сви се они надају да долази боље време и да ће се сигурније живети у Косовском Поморављу.

ЧИШЋЕЊЕ УНИВЕРЗИТЕТА

Глас Јавности, 21.09.2008; Страна: 8

Приказ књиге Хелсиншког одбора за људска права, Самоизолација: реалност или циљ, Београд, 2008.

Хелсиншки одбор за људска права Соње Бисерко објавио списак 57 „националистичких“ професора и научних сарадника са Београдског универзитета који морају бити позвани на „одговорност за своје деловање“, а њихови радови „цензурисани“

Пише: Слободан Антонић (Нова српска политичка мисао) Књига „Самоизолација: реалност или циљ“ (Београд, 2008) представља годишњи извештај Хелсиншког одбора за људска права, на 526 страна, о стању људских права у Србији 2007. године. У извештају се, одмах на почетку, каже да је „српски национализам девастирао друштвено ткиво нације и готово уништио потенцијал земље за демократску транзицију“ (стр. 9). **Интегрисање Србије у ЕУ и НАТО доведено је у питање. Срби се, и после „Бљеска“, „Олује“, „Милосрдног анђела“, независности Црне Горе и Косова, још увек „не предају“, пише између осталог, у „Новој српској политичкој мисли“,** чије делове објављујемо. У књизи се (стр. 78-81) са носталгијом подсећа на чистку Правног факултета од „српских националиста“ након 1972. године. Тада је, да подсетимо, у затвор отеран др Михаило Ђурић, а из наставе су удаљени др Коста Чавошки, др Андрија Гамс, др Стеван Врачар, др Војислав Коштуница, др Александар Стојановић, др Стеван Ђорђевић и др Данило Баста. Као прво име „здравих снага“ са Правног факултета, које су се те 1972. обрачунале са српским национализмом, наводи се др Војин Димитријевић (81). Нажалост, мисле аутори овог извештаја, та чистка није била довољно радикална, јер се „српски национализам“ обновио у још већем степену. Иако ова нова група „српских националиста“ обухвата готово половину наставника на факултету, од којих су неки чак у личном или стручном сукобу, за ауторе овог извештаја „нема дилеме да су чланови групе идеолошки истомишљеници“ (87). Зато ваљда, без обзира на све нијансе, чланове групе треба третирати једнако и изложити их једнаком поступку „лустрације“. **Све оптужбе из Србије да Хрватска систематски онемогућава повратак српских избеглица у Крајину јесу само националистичко клеветање једне развијене европске државе. „Када је реч о избеглицама, Србија је од самог почетка опструисала повратак (у Хрватску - А. С) и та тема је искључиво у функцији уцене Хрватске“** (485). **Дакле, за то што се Срби не враћају у Крајину одговорна је Србија, која на тај начин „уцењује Хрватску“** (?!). Када је реч о суђењима за ратне злочине, хрватско правосуђе то одлично ради, док, напротив, српско судство опструира и заташкава злочине. „Национална суђења су јако важна и несумњиво је на том плану учињен напредак, али су и она још увек у сенци релативизације властите одговорности. То се односи првенствено на суђења која се одвијају у Србији и на опструкције са којима се она суочавају“ (486). Српски интелектуалци, каже се на истом месту, злоупотребљавају неке појаве у Хрватској како би довели у питање демократску и „еуропску“ хрватску државу. Тако су, рецимо, српски професори, академици око САНУ и великодостојници СПЦ злоупотребили „концерт певача Марка Петровића Томпсона“ (493). Али ова књига-извештај је особена по више ствари. Прво, она је обухватила све негативне стереотипе о Србима, све најгоре антисрпске оптужбе и све максималистичке антисрпске захтеве. Поврх свега, она је написана и некаквим новим, полухрватским језиком (који ваљда треба да постане нови књижевни стандард „денацификоване“ Србије). Књига садржи и два антисрпска „новума“, која до сада нисмо имали прилике да сусретнемо у „другосрбијанској“ пропаганди.

Први је директан захтев да се промени српски национални идентитет тако што ће се извршити чистка Универзитета, медија и културе од „неподобне“ интелигенције. Захтев за цензуром универзитетских предавања и универзитетских уџбеника

злокобна је најаву правог тоталитаризма. Такву врсту насртаја на елементарне академске слободе могу извести само окупациона сила или марионетски режим. Изгледа да неко у „другој Србији“ мисли да је бар један од ових услова на најбољем путу да буде испуњен. **Новост је и насловна страна књиге. На њој је по први пут у српској јавности Србија приказана у границама без Косова. Штавише, Србија је на тој слици ледена санта која, усамљена, плута у мору, топи се и распада. Комад који представља Косово већ је одваљен.** Који комад је, по плановима Хелсиншког одбора и његових покровитеља, следећи на реду? Војводина? „Санџак“? „Прешевска долина“? „Влашка крајина“? И колико ће још требати времена да се та усамљена плоча сведе на меру која би задовољила Соњу Бисерко и њене „еуропске“ пријатеље?

Антрфиле:

Соњин списак проблематичних

Списак „проблематичних“ професора, направљен у овом извештају, предводе предавачи са Правног факултета. Тај факултет је, према Хелсиншком одбору, „најзначајније академско упориште српског националистичког пројекта“ (66). Српски националисти и чланови „антихашког лобија“ поименице су: др Љубиша Лазаревић, др Драгутин Шошкић, др Миодраг Орлић, др Будимир Кошугић, др Слободан Марковић, др Слободан Панов, Балша Кашћелан, др Ратко Марковић, др Мирјана Стефановски, др Загорка Јекић, др Ђорђе Лазин, др Бранко Ракић, др Стеван Ђорђевић, др Југослав Станковић, др Саша Бован, др Милена Полојац, др Мирослав Милошевић, др Горан Илић, др Жика Бујуклић, Дејан Ђурђевић, Бојан Милисављевић, др Владимир Стојиљковић, др Оливер Антић, др Обрад Станојевић, др Гордана Павићевић-Вукашиновић, др Златија Ђукић-Вељовић, Владан Петров, Александар Гајић, др Вера Чучковић, др Миодраг Јовановић, др Оливера Вучић, др Мирко Васиљевић, др Боривоје Шундерић, др Ранко Кеча, др Влајко Брајић, др Марко Ђурђевић, др Ђорђе Игњатовић, др Зоран Мирковић, др Владан Јончић, др Небојша Јовановић, др Милан Шкулић, др Наташа Делић, др Ненад Тешић, др Владимир Милић, др Александар Јакшић, др Миодраг Симић, др Зоран Станојевић и др Коста Чавошки (неки са овог списка су већ одавно мртви, или у пензији, али свеједно, очигледно да због нечега и даље сметају). Са Филозофског факултета на списку неподобних професора нашли су се др Слободан Антонић и др Ђорђе Вукадиновић, са Факултета политичких наука др Мирјана Васовић, др Слободан Самарцић, и др Радмила Накарада, а са Института за европске студије др Миша Ђурковић.

На списку су и пензионисани професори, који су још увек активни у јавности, као што су др Светозар Стојановић, др Владета Јеротић, др Василије Крестић. У попису националистичких интелектуалаца стоје и имена књижевника као што су Момо Капор, Добрица Ћосић, Брана Црнчевић, Рајко Петров Ного, Слободан Ракитић, затим сликари Милош Шобајић и Љуба Поповић, па режисер Емил Кустурица, спортиста Душан Савић, као и новинари Слободан Рељић (НИН), Зоран Ђирјаковић (НИН), Богдан Тирнанић (НИН), Љиљана Смајловић (Политика) Светлана Васовић-Мекина (Политика) итд.

Необични језик

Иначе, ово захтевано обезглављење српске националне елите написано је веома необичним језиком. Ту налазимо речи као што су „југославенски“ (10), „Еуропа“ (11), „промицање“ (у смислу пропагирања; 18), „разина“ (79), „убојство“ (баш тако написано, чистим „корјенским“ правописом; 100), итд. Занимљиво је, такође, да извештај садржи и прави панегирик Хрватској и њеној политици. Тако се каже да „у односима на релацији Београд-Загреб хрватска страна показује већу толеранцију и стрпљење“ (479). То је зато што, док у Србији нема чак ни основних претпоставки за „демократску транзицију“ (17), Хрватска је већ ушла у ред „консолидованих европских демократија“ (480). „Европско опредељење Хрватске (за разлику од Србије, где су сваки нови избори и даље пресудни за евентуални европски пут земље), више не доводи у питање избор било СДП или ХДЗ као водеће странке у влади“ (482).

За све криви српску елиту

За све је крива, наравно, српска интелектуална елита. Она шири пожар српског национализма на околне мирне, демократске, „европске“ и мултикултурне земље, које предводе њихове напредне, „европске“, демократске и мултикултурне елите.

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.09.2008. год.

КОНАЧНО СТАНОВИ ЗА СИРОМАШНЕ

Пресс, 22.09.2008; Страна: 18

ВАЉЕВО - Зграда солидарности у Ваљеву, у којој ће станове добити социјално угрожени и избеглице, коначно ће бити завршена у октобру! После упозорења страних инвеститора да ће прекинути слање новца због прекорачења рокова, радови су убрзани и први станари ће моћи да се уселе у нове станове крајем ове године.

Изградња 41 стана у ваљевском насељу Пети пук почела је у децембру прошле године, и требало је да буде завршена у јулу. Рокови су, међутим, одавно истекли, па је влада Италије, која преко Удружења Уједињених нација „Хабитат“ делимично финансира овај пројекат, запретила да ће одустати од ове инвестиције. Драган Бранковић, директор Општинске стамбене агенције, која води послове изградње социјалних станова, тврди да су сви проблеми превазиђени и да се коначни завршетак радова очекује за тридесет дана.

- Да бисмо што пре завршили ту зграду, у последњих месец дана сваке недеље састају се представници „Хабитата“, Општинске стамбене агенције и извођач радова. Откад је уведена та пракса, радови су интензивирани. Извођачу смо наложили да убрза изградњу, тако да се сада налазимо у завршној фази. Комплетни радови требало би да буду завршени до октобра - каже за Пресс Бранковић.

Завршетак радова, међутим, није једини проблем. Према уговору који је склопљен са „Хабитатом“, да би се обавио и технички пријем и зграда била усељива неопходно је саградити и паркинг. У Општинској стамбеној агенцији кажу да је то један од додатних проблема, који може пролонгирати коначни рок усељења нових станара.

- Још немамо решење где бисмо могли да изградимо паркинг, пошто на месту где се налази зграда нема довољно простора. То ћемо морати да решимо са Скупштином града, а једна од опција јесте да откупимо неку од околних парцела - каже Бранковић.

У Општинској стамбеној агенцији верују да ће и тај проблем ускоро бити решен и да ће се станари ипак уселити у нове станове до децембра. Бранковић каже да је ова зграда изменила слику Петог пука и већ се сада у њеној близини отварају локали и многобројне радње.

- Објекат је веома квалитетно саграђен и у згради ће бити станови различите квадратуре, од гарсоњере до двоипособних станова - каже Драган Бранковић. Будући станари већ данима нестрпљиво обилазе градилиште и прате радове на изградњу њихових домова.

Породица Ћилас пре 13 година је избегла из Хрватске и почела нов живот у Ваљеу. Драган, глава породице, каже да ће му стан у који ће се убрзо уселити знатно олакшати живот.

- Већ 13 година живимо као подстанари. У међувремену супруга и ја смо добили двоје деце. Син нам иде у четврти разред основне школе, а ћерка има четири године. **Кућа у којој тренутно живимо је стара, оронула, тако да једва чекамо да се уселимо у нови стан.** Новом дому се највише радују моја деца, која ће коначно имати своје собе - каже Ћилас, који ће се са породицом до краја године уселити у двособан стан.

Антрфиле:

Месечни закуп око један евро по квадрату

Вредност овог пројекта је 65 милиона динара, а италијанска влада је помоћу „Хабитата“ обезбедила 35 милиона динара, док је остатак издвојен из градске касе. Будући станари ће месечно плаћати закуп станова око један евро по квадрату стамбеног простора. Изградњом треће зграде солидарности на Петом пуку биће окончано спровођење Програма становања и трајне интеграције, који се спроводи у седам градова Србије. У Ваљеу је почетком маја кров над главом добило 35 избегличких и социјално угрожених породица. У насељу Сретен Дудић кључеве је добило 24 породица, док је у стамбеној згради у Новом Насељу усељено 11 породица. Изградња тих зграда каснила је више од осам месеци.

ПЛАЋАЈУ 100.000 ДИНАРА ЗБОГ ПРАВЉЕЊА ЧВАРАКА

Блиц - Србија, 22.09.2008; Страна: 1

Кажњен куршумлијски Црвени крст

Ветеринарска инспекција пријавила Црвени крст и његовог секретара јер су у избегличком центру у Селови нађени чварци и маст од свиње за чије је месо инспекција издала потврду о исправности

КУРШУМЛИЈА - Куршумлијски Црвени крст кажњен је са 100.000 динара, а секретар организације Миломир Николић са 25.000 динара због незаконите производње хране. Општински орган за прекршаје казнио је Црвени крст због тога што су у избегличком колективном центру у Селови топили маст и правили чварке од свиње за чије месо је Ветеринарска инспекција дала потврду о исправности. Казна је уследила после контроле намирница у колективном центру, коју је обавила ветеринарска инспекција, уз чију се дозволу за потребе исхране око стотину избеглица, живе свиње купују већ више од десетак година.

- Свиња од 160 кила купљена од сељака заклана је у кланици, а месо је на наш позив прегледала Снежана Шуловић, ветеринарска инспекторка која је и ударила печат о његовој исправности. Као и обично, свињско месо је смештено у замрзивач,

а сланина је претопљена у маст и чварке. **Иста инспекторка после пар дана дошла је у контролу намирница и поставила питање одакле нам чварци и 61 килограм масти и поднела прекршајну пријаву јер су ове намирнице наводно незаконито произведене.** Зар је требало да бацимо сланину - пита се Миломир Николић, секретар Црвеног крста додајући да се куповином живе ваге свиња лакше обезбеђује храна за преко стотину избеглица из Босне и Хрватске који живе у Селови.

Николић каже да је и судија за прекршаје била неумољива, да није узела у обзир ниједну олакшавајућу околност, те да је утврђено како је приликом топљења сланине у маст и чварке прекршен закон.

- Обезбеђивање намирница за исхрану избеглица је веома отежано. Паре које Црвени крст мора да плати на име изречене казне сигурно ће се одразити на квалитет исхране, јер се средства врло тешко обезбеђују - каже Николић који је на питање инспекторке шта ако нема да плати казну, добио одговор да „може и да је одлежи“.

ЗАКОНИ КОЈИ „УКИДАЈУ ВИЗЕ” ДО КРАЈА НЕДЕЉЕ У ПАРЛАМЕНТУ 24 сата, 22.09.2008; Страна: 4

Српски парламент ће на наредној седници разматрати законе који су предуслов за стављање Србије на белу шенген листу. Славица Ђукић Дејановић, председница Скупштине, најавила је да ће ту седницу заказати за четвртак, 25. септембра, и да би на дневном реду требало да буду закони у вези с укидањем виза.

ПРОЦЕДУРА - Од 16 закона неопходних за убрзање европских интеграција који се налазе у скупштинској процедури, три прописа су директан предуслов за укидање виза грађанима Србије. То су законски предлози о заштити личних података, заштити државне границе, као и Закон о странцима.

Да ли ће грађани Србије коначно бити ослобођени папирологије приликом путовања у иностранство и бескрајних редова испред амбасада, зависи и од темпа којим Србија испуњава услове, али и од процене ЕУ како се усвојени прописи примењују у пракси.

- Приоритет би требало да добију они прописи којима би се омогућило укидање визног режима за грађане Србије - рекао је Ласло Варга, председник Одбора за европске интеграције Скупштине Србије.

У процедури је и сет антикорупцијских закона, међу којима су предлози закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, о одговорности правних лица за кривична дела, о Агенцији за борбу против корупције, као и измене Закона о финансирању политичких странака. Србија се још прошле године обавезала да у процесу придруживања усвоји 51 закон из различитих области, а досад су усвојена само два - Закон о путним исправама и Закон о азилу.

Ласло Варга каже да Србија у наредних годину дана треба да усвоји преосталих 49 закона ако жели да 2009. стекне право на подношење кандидатуре за чланство у ЕУ.

С друге стране, у кабинету Божидара Ђелића, потпредседника Владе задуженог за европске интеграције, сматрају да би било добро да Србија тих 49 закона усвоји већ до краја године.

- Сваког новембра Европска комисија објављује Извештај о напретку Србије. Од тог извештаја директно зависи да ли ће Србија добити статус кандидата за чланство у ЕУ, као и да ли ће бити укинуте визе – кажу у Ђелићевом кабинету.

Антрфиле:

Један од услова је и нови пасош

Нови пасоши један су од главних услова који морају да буду испуњени да би Србија дошла на белу шенген листу, али са издавањем нових личних карата и путних исправа почело се тек овог лета. Још један од услова је повратак, али и реинтеграција грађана Србије који су без папира боравили у земљама ЕУ. Процењује се да ће се у Србију у наредном периоду вратити око 100.000 повратника.

НАША СЕЛА

Политика, 22.09.2008; Страна: А11

У последње време, у разним медијима појављују се текстови и коментари о селу и сеоском туризму. То свакако треба поздравити, јер се жели и на том пољу учинити корак даље. Међутим, о тој теми имало би далеко више да се каже, а још више да се уради. Текстови као што су „У селима лежи милијарда евра зараде”, „Значај сеоског туризма”, „Сеоским путем у Европу”, „Село и медији”, и још пуно сличних, говоре, да се жели да се на том плану уради много више него што се то чинило до сада. А са друге стране, указује се на немоћ или неспремност државе и њених органа да се озбиљније ухвате у коштац са тим не тако малим проблемом. Чињеница је да је таквих села која би могла да буду носиоци сеоског туризма све мање и мање. До сада је угашено на стотине села, а поражавајуће звучи наговештај да ће се наредних година угасити још око хиљаду села. **Поставља се питање, на која се то села рачуна са (аутохтоним карактеристикама), која могу бити ослонац туристичке привреде?** Да се не би писало без покрића, довољно је посетити општинска подручја као што су: Лебане, Куршумлија, Сврљиг, Црна Трава, Бабушница, Бела Паланка, Димитровград и друге општине југоисточне и источне Србије. У овим подручјима инфраструктура је (због сиромаштва) у очајном стању. **Примера ради, наводим утисак са недавне посете једног села у општини Сврљиг. (Име села намерно не наводим, јер су сва села у том крају мање-више слична.) Село је некада бројало око 120 кућа, тј. домаћинстава, са око 500 становника. Сада има око 40 домаћинстава са око 80 чланова, углавном остарелих особа. Школа, која је некада имала око 40 ђака, сада ниједног - постала је права развалина. Капије домова облепљене су читуљама**

и махом „закатанчене”. Све то делује сабласно (не претерујем). Са друге стране, када имамо толики број избеглица, које се још увек налазе по разним колективним центрима, као и других бескућника. У условима бројних напуштених домова (са окућницом), намеће се питање, да ли је одрживо такво стање на дужи рок?

PRESS CLIPPING

Уторак 23.09.2008. год.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, 23.09.2008; Страна: 6

ПОТПРЕДСЕДНИК Владе Србије Јован Кркобабић састао се са делегацијом УНХЦР-а, коју је предводио шеф мисије за Србију Ленард Коцалајнен. Кркобабић је делегацију обавестио о горућим проблемима избеглих и интерно расељених. Коцалајнен је најавио састанак у Женеви, у децембру, на којем ће бити покренуто решавање питања пет дуготрајних избегличких криза у свету, од којих је једна у Србији. На том састанку требало би да се Србија и Хрватска договоре о решавању конкретних проблема.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, 23.09.2008; Страна: 21

СТАРА ПАЗОВА - Са више од 3.000 избеглих и прогнаних лица из Хрватске, БиХ и са Косова и Метохије Општина Стара Пазова има доста проблема како наћи решење за њихово трајно збрињавање. Док се већина некако скућила и даље постоје три колективна центра у Новој Пазови, Крњешевцима и Новим Бановцима. Преко 500 прогнаних који ту живе нису у могућности самостално себи да обезбеде други било какав смештај.

ПОКЛОН ДЕЦИ

Глас Јавности, 23.09.2008; Страна: 25

БОР - Коло српских сестара обележило је и ове године своју славу - Малу Госпојину. Окупило се око 100 чланица Кола и њихових пријатеља у хотелу „Србија“, где су се дружили са избеглицама и прогнаним Србима са Косова и Метохије. - Деци са Косова поделили смо слаткише и домаће колаче. За неколико дана одлазимо у Дом за стара лица у Књажевцу, где је смештено 11 старих из нашег града. Свима ћемо однети поклоне. Помажу нам људи добре воље, а таквих је у Бору све више - каже Лепа Којић, председник Кола српских сестара, организације која је основана далеке 1903. године.

УХАПШЕНА 23 ИЛЕГАЛЦА С КОСОВА

Дневник, 23.09.2008; Страна: 8

ПРИЛИКОМ ТАЈНОГ ПОКУШАЈА УЛАСКА У МАЂАРСКУ

Мађарска погранична полиција ухапсила је 23 лица са Косова, која су илегално покушала да уђу у земљу, саопштио је портпарол полицијске команде жупаније Бач-Кишкун Михаљ Ракоши. Група, у којој су се налазили припадници и српске и албанске националности, откривена је у петак у поноћ, а потом неколико часова праћена. Илегалци су коначно ухапшени у једној шуми близу Келебије у којој су покушали да се сакрију. Они ће бити пребачени у избегличке логоре и подвргнути уобичајеној процедури, а трага се за кријумчарима који су им омогућили прелазак границе на забрањеном месту.

PRESS CLIPPING

Среда 24.09.2008. год.

О ПОВРАТКУ РАСЕЉЕНИХ...

Борба, 24.09.2008; Страна: 3

Државни секретар Министарства за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је јуче да је повратак интерно расељених особа на Косово и Метохију један од највећих проблема и да то питање не треба политизовати већ се треба фокусирати на економске проблеме.

Обраћајући се у Центру „Сава“ учесницима састанка Радне групе за интерно расељена лица, Ивановић је казао је да више од 20.000 Срба који живе на Косову и Метохији прима привремену социјалну помоћ и да је то велики новац који би требало усмерити на економске пројекте којима ће ти људи бити обухваћени. Ивановић је навео да је велики проблем једнострано проглашена независност Косова и Метохије и да тамо долази и до опструкције процеса повратка расељених, истакавши да ће се Србија посветити помоћи и асистирати свакоме ко хоће да се врати на Косово. Мали је број људи који су спремни да се врате по сваку цену, али ако такве имамо, треба их неговати, рекао је Ивановић. Он је додао да ће, у намери да се врате на Косово и Метохију, једнако бити подржани и појединци и групе интерно расељених. **Говорећи о учинку међународних организација ангажованих на повратку расељених, оценио је да постоји напредак, али да је потребно учинити више и да новац није правилно распоређен, што демотивише међународне донаторе. Ивановић је истакао да се мора размишљати о интеграцији оних који не желе да се врате у своје домове на Косову и да њима треба да буде омогућено да остваре живот у оним деловима Србије где сада живе.** Сигуран сам да ћемо на том пољу имати сарадњу са Министарством за рад и социјалну политику и Министарством за државну управу и локалну самоуправу. Тим људима треба пружити достојну шансу да се интегришу, додао је Ивановић. **Шеф представништва Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) у Србији Ленарт Коцалаинен рекао је да ће канцеларије те организације у Београду и Приштини радити на политичкој подршци повратку, олакшавању процедуре повратка. Оне ће радити и на рестрикцији и враћању имовине расељених, ревитализацији подршке донатора и појачати координацију свих актера који се баве повратком.** Одговорност УНХЦР заснива се на Резолуцији СБ УН 1244 и она и даље важи, рекао је Коцалаинен и додао да је урађен план активности како би се идентификовали појединци и групе који су спремни да се врате на Косово и Метохију у 2009. години.

Антрфиле:
Мост

Шеф канцеларије УНХЦРа у Приштини Херман Штурволд рекао је да је важно не радити у изолацији указујући на потребу координације активности свих који рађе на повратку расељених. Он је оценио да УНХЦР може бити једна врста моста између одлучујућих фактора у Београду и Приштини.

ЗАНЕМАРЉИВ БРОЈ ПОВРАТНИКА

Данас, 24.09.2008; Страна: 2

Закључак радне групе за интерно расељене

Београд - Број повратника на Косово и Метохију у 2008. је занемарљиво мали, и због тога мора доћи до новог приступа у реализацији повратка, закључено је јуче на скупу радне групе за интерно расељене у организацији УНХЦР-а. Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић рекао је да данас постоји мали број интерно расељених који су спремни да се по сваку цену врате у покрајину. Он је додао да држава мора да подржи све расељене који су, као група Срба која се вратила у Живињане, спремни на повратак. На Косову и Метохији, према речима Ивановића, постоји 20.000 људи који примају социјалну помоћ, те је неопходно радити на стварању одрживог економског повратка. **Подсећајући да у процес повратка морају бити укључени и косовски Албанци који, како је рекао, имају 101 начин да опструишу процес, Ивановић је позвао УНХЦР да „размисли о новим начинима“ који би навели Албанце на сарађују по том питању. Ивановић је нагласио да ће Србија, Влада Србије, Министарство за КиМ подржати свакога ко жели да се врати и додао да би најбоље било да се повратак одвија организовано у групама од по 20 до 50 људи.**

- Министарство мора да види и шта ће бити са људима који не желе да се врате и да им у сарадњи са осталим министарствима помогне да се интегришу - казао је Ивановић.

Шеф председништва УНХЦР-а у Србији Ленарт Котсалаинен нагласио је да је у 2008. години, због политичких дешавања на Косову број повратника на најнижој тачки од 2000. године и да је стога потребно наћи нову покретачку снагу у процесу повратка и реинтеграције. Котсалаинен је нагласио да је неопходно идентификовати оне који заиста желе да се врате и регистровати их у базу података у УНХЦР-овој канцеларији у Приштини.

- УНХЦР жели да организује свеобухватни процес регистрације у сарадњи са владама у Београду и Приштини, јер је важно да се види да постоје они који желе да се врате без озбира на незадовољавајуће услове - рекао је Котсалаинен и додао да таквим људима треба помоћи одмах. Бета

ИНВАЛИД ЖИВИ У ХОДНИКУ ЗГРАДЕ!

Пресс, 24.09.2008; Страна: 19

Избеглица из Хрватске Влада Богојевић, непокретни старац који болује од мултиплексклерозе, од јуче живи у ходнику зграде у Светогорској улици! Њега су, наиме, са супругом Лелом извршитељи Четвртог општинског суда иселили из стана у ком је живео пуних 16 година. Иако су у том стану Богојевићи живели бесправно, извршитељи нису узимали у обзир да пред зиму исељавају болесног човека, већ су буквално прво изнели кревет, а потом Владу и оставили их у ходнику! Како смо остали без имовине у Хрватској, дошли смо у Београд и уселили се у ову гарсоњеру, која је у власништву града. Обраћали смо се свима и нико нам није помогао, кроз плач прича Лела. Она признаје да је бесправно у стану, али само зато што њен статус као избеглице није решен, иако се обратила Комесаријату за избегла лица, градоначелнику, Министарству рада и социјалне политике, па и суду за људска права у Стразбуру. Убеђена сам да је на стан бацио око извесни адвокат, који жели да га претвори у адвокатску канцеларију свог сина очајна је Лела. Пошто су доведени пред свршен чин, Богојевићи су писали молбу Комесаријату, МУПу и градоначелнику да у стану бар дочекају пролеће, али та жеља им није услишена. Влада Богојевић каже да је мислио да има куда да оде када је истеран из Хрватске, а да сада, када је у Србији, више нема куда. У реду је ако морамо да одемо, али треба да се зна и куда ћемо. Дошли су и изнели и мене и ствари. Куда сада, принуден сам да са 65 година седим на каучу у холу зграде, огорчен је Влада. У надлежним институцијама јуче није било могуће добити коментар на исељење ове избегличке породице.

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.09.2008. год

БОГОЈЕВИЋИ И ДАЉЕ У ХОДНИКУ ЗГРАДЕ

Пресс, 25.09.2008; Страна: 21

Избеглице из Хрватске Влада и Лела Богојевић, које је Четврти општински суд у уторак иселио из стана у Светогорској 47, и даље су у ходнику те зграде. Док надлежни органи не пронаду решење за њих, Влади, који је инвалид и болује од мултипле склерозе, једино преостаје да са супругом живи као бескућник. Они не могу бити смештени у колективне центре за избеглице јер већ 10 година имају српско држављанство. Владан Дукић, градски секретар за социјалну и дечју заштиту, наводи да им евентуално може бити додељена увећана једнократна новчана помоћ за плаћање трошкова закупа стана.

ПАРКИНГ ОДЛАЖЕ УСЕЉЕЊЕ ИЗБЕГЛИЦА У ВАЉЕВУ

Блиц - Србија, 25.09.2008; Страна: 9

ВАЉЕВО - У зграду социјалног становања, 41 избегличка и социјално угрожена породица уселиће се тек крајем ове године, иако су кључеве нових домова требало да добију још летос.

Страни донатори из програма УН „Хабитат“ запретили су Општинској стамбеној агенцији да ће повући својих 35 милиона динара јер су рокови пробијени, али због рашчишћавање плаца који је годинама био засипан грађевинским отпадом радови нису могли да се заврше раније. Без обзира што се завршетак грађевинских радова очекује за месец дана, у Општинској стамбеној агенцији не могу да гарантују да је усељење станара могуће пре краја године јер се сада као проблем испоставља проналажење места за изградњу паркинга, који је предвиђен пројектом социјалног становања.

- Нажалост, још увек немамо решење где бисмо могли да изградимо паркинг. Мрежа ЕПС-а са својим електропроводима прелази преко плаца и од њих не можемо добити сагласност за изградњу паркинга. За технички пријем зграде неопходно је да изградимо 41 место. Једна од највероватнијих опција је да град откупи неку од околних парцела за паркинг - каже Бранковић, верујући да се тај проблем може решити до децембра како би на Нову годину избегличке и социјално угрожене породице могле да се уселе.

ПРОДАВАЛИ ИМАЊА СРБА СА КОСОВА

Ало!, 25.09.2008; Страна: 5

Истражном судији Окружног суда у Крагујевцу јуче је приведено десет особа из Београда, Голупца, Великог Градиш та и Смедерева због основане сумње да су фалсификованим документима продавали имања Срба расељених са Косова и Метохије, незванично сазнаје „Ало!“ у крагујевачкој полицији. Ову групу ухапсио је сектор унутрашње контроле МУП-а Србије, а међу њима су двојица активних и један бивши полицајац. Како сазнајемо у полицији, они су ушли у компјутерски систем МУП-а и из архиве узимали податке расељених и избеглих Срба из јужне покрајине. Претпоставља се да су правили лажне личне карте са својим подацима и представљали се као прави власници имања. Тиме су, како се претпоставља, расељенима нанели штету од неколико стотина хиљада евра. Јучерашње хапшење је наставак полицијске акције, која је почела у мају ове године, када је приведено 12 особа због истог кривичног дела.

НЕ МОЖЕ СИЛАЈЦИЋ ДАУКИНЕ РС!

Глас Јавности, 25.09.2008; Страна: 3

БЕОГРАД - Први пут сам стајао за овим подијумом у мају 1992. као министар спољних послова тек независне БиХ. Тада сам препричао неописиве злочине који су почињени у мојој земљи. Такође сам упозорио да ће, ако се не зауставе, ти злочини само постати гори. Све што сам тражио је да БиХ буде омогућено право да се одбрани, право гарантовано Повељом УН - рекао је прексиноћ, између осталог, Харис Силајцић, на 63. генералној скупштини УН. Он тамо није наступао као приватно лице, већ као председавајући Председништва БиХ, па је требало да говори у име целе државе. Ипак, практично све време осипао је дрвље и камење по Републици Српској, па је „подсетио“ да је током рата „200.000 људи убијено, од којих 12.000 деце, да је 50.000 жена силовано и да је 2,2 милиона протерано из својих кућа“.

- Ово је био доказан геноцид. Намера починилаца је била да заувек униште јединствену, мултиетничку културу БиХ кроз масовна убиства, силовања, мучења, зверства, протеривања и пљачку. Без обзира на то, браниоци наше земље су се понашали часно - говорио је Силајцић, а његове речи се врло лако могу превести са „Срби су починили све злочине, а ми смо се бранили“. Ни то му није било довољно, већ се поново дохватио Сребренице, подсетио УН да су и оне делом криве, као и да „грешке могу бити почињене, али не смеју бити понављане“. На крају је „поентирао“ речима да се и даље примењује „систематска, дуготрајна и намерна дискриминаторска пракса јавних органа РС ради спречавања повратка избеглих“.

- Намера Дејтона никада није била одржавање таквог етничког апартхејда у БиХ и

била би тешка грешка признати овај резултат као легитиман, а одговорност је ове организације (УН) да то поправи - рекао је он, а порука је била врло јасна - укините РС! Наравно, све то је наишло на лавину гнева у Бањалуци. Премијер РС Милорад Додик је истакао да је то „нови напад на РС и Дејтон“, те да је „крајње време да и парламент РС реагује на неовлашћено иступање“ Силајџића који је требало да говори у име Председништва БиХ. Зато ће се Скупштина Српске састати 7. октобра.

- То говори о односима у БиХ. Силајџић је спреман да у свакој прилици девалвира било какав покушај договора у БиХ - истакао је Додик. И члан Председништва БиХ из РС Небојша Радмановић саопштио је да је „обиловао злонамерним тврдњама, циничним оценама и нетачним подацима о догађајима из недавне прошлости БиХ“.

- Тако паушалним бројкама о протеклом рату манипулишу управо политичари који се противе редовном попису становништва по европским стандардима, који би разоткрио у јавности стотину пута изречене и поновљене лажи - саопштио је и додао да је то био говор ратног лидера који је промашио место и време. То је једноставно скандалозно, каже Младен Иванић, лидер ПДП-а, али од њега није ни изненађење.

- Сад је одједном смањио број убијених са триста на двеста хиљада, не знам где изгуби сто хиљада људи у, иначе, потпуно измишљеним цифрама којима су се муслимани стално користило у блаћењу Срба и РС. Познато је да су независни истражитељи утврдили да је укупан број жртава око 30.000, од којих су многи Срби - каже Иванић за Глас и додаје да је ОХР сад у великом проблему, „пошто је до сада само Србе кажњавала“.

ВАЗДУХ РОДНОГ КРАЈА

Политика, 25.09.2008; Страна: А10

МЕЂУ НАМА

Раније, док је постојала бивша Југославија, барем једанпут годишње сам одлазио у Славонију. Били смо срдачно дочекивани и било нам је лепо, и ту сам почео да једем сарму и сланину. Нажалост, последњи пут сам боравио у Славонији 1990. године а после је почео рат у Хрватској који се понајвише осетио у овом крају и дуго се тамо није могло ни прићи, а у прекиду су биле везе, а ни телефоном се није могло чути са родбином. Много тога ружног и тужног се исподешавало. Највише је настрадао недужни народ. Српске цивилне жртве (њих двадесетак) из Медара и Трнаве сахрањене су у јами испред улаза у сеоско гробље у Горњој Трнави са импровизованим крстачама. Како се знају имена жртава, цивилизацијска је обавеза власти у Хрватској да направе праву гробницу са именима жртава. По завршетку рата остале су несагледиве последице, посебно бол у душама нарочито оних који су у овом рату остали без домовине и који не могу или не желе да се врате у свој родни крај. Немају се где вратити! Њихове родне куће су спаљене и зидине су зарасле у коров. Школа у којој су учена прва слова и црква у којој су крштени урушене су и из њихових просторија изникло је дивље дрвеће. Да ово нису само

приче уверио сам се кад сам прошле недеље пошао са супругом да посетимо гробна места њене баке и родбине у селу Трнава и селу Бодеграј. Пред својом родном кућом супруга је с тугом гледала кућу са најлонима на прозорима, полупаним кровом, двориштем у корову. Капија је била закључана и није се могло ући у двориште. Пре неку годину, њен брат власник куће је једва успео да исели Роме из свога дома. Видели смо да Роми и даље живе у неким кућама у селима Медари и Машић. Неко им је дозволио да се они овде насељавају, јер пре рата није било ромских домаћинстава у овом крају! На потезу од Нове Градишке до Лађеваца, села Медари и Трнава делују некако најјадније. Некад су у овом крају западне Славоније заједно живели Хрвати и Срби и то су била имућна сеоска домаћинства. И сад има великих нових кућа у чисто хрватским и мешаним селима како што су Ковачевац, Богићевци, Драгалић, а највише рушевина има у селима где је живео српски живаљ како што су Трнава, Медари, Смртић, Машић... Са истом тугом супруга гледа на полусрушене зидине цркве, Дома културе и школе који су изграђени између села Медари и Трнава на главном путу. То свакако није за похвалу новој хрватској држави и свако може да види урушене остатке ако скрене са аутопута код Окучана и крене локалним путем ка Новој Градишки. А то су ипак објекти од културноисторијског значаја за тај крај и државу Хрватску. Нови асфалтни путеви направљени су и у овим крајевима западне Славоније. За све ове године од завршетка рата, држава Хрватска је мало шта практично учинила да би се српско становништво вратило на своја дедовска и прадедовска огњишта. Знам да већина њих и овде у Србији јако тешко живи и преживљава, али мало њих се враћа у родни крај јер их тамо не желе. Остало је тамо да живи неколико старијих људи са проблемима здравља и усамљених. Држава као брине за њих а никако да реши да надокнади штету, да се објекти, посебно школе, сеоски домови и цркве обнове, и да Срби почну да верују да нису одбачени. На повратку супруга је задовољно констатовала: „Било је прелепо удисати озон родног места”. Живко Шарски, Београд

PRESS CLIPPING

Петак 26.09.2008. год

ПРВО КУПОВИНА СЕОСКИХ ИМАЊА У ВОЈВОДИНИ

Дневник, 26.09.2008; Страна: 4

ЗА ПЕТ ДАНА ЛЕЖЕ НОВАЦ НА РАЧУН ФОНДА ДИЈАСПОРЕ ЗА МАТИЦУ

Фонд дијаспоре за матицу прихватио је прекјуче да потпише уговор с Владом Србије о прихватању одлуке према којој ће из буџета Србије преузети 262.200.000,00 динара на име неправедно одузетих средстава која су сакупили Срби из целог света за отабцину 1999. којим се обавезао да више неће имати никаквих потраживања од Београдске банке а.д. Београд у стечају код које су била депонована девизна и динарска средства Фонда, али ни према Влади Србије. То је јуче за наш лист изјавио Миливоје Милићевић, председник Управног одбора Фонд дијаспоре за матицу, додајући да ће новац на њихов рачун лећи најкасније за пет дана. - Мада смо очекивали да ће износ који ће нам бити враћен бити већи, јер је и рачуница већа, задовољни смо што је неправедно одузет новац најзад враћен. Нашим људима у дијаспори је оваква одлука била преко потребна, како би се њихово поверење у матицу повратило. Осам година смо се борили за овај први корак и оценили смо да коначна одлука Владе Србије да нам се новац врати заслужује да буде подржана а да се касније решавају још неке спорне ствари. Захваљујући и Министарству за дијаспору али и премијеру Мирку Цветковићу одузети новац се најзад враћа на право место и тиме нам отвара могућност да га почнемо кориситити за оно зашта је и сакупљан - објашњава Милићевић. Наш саговорник истиче да ће одмах чим новац легне на рачун Фонда дијаспоре за матицу реализовати давно донете одлуке о куповини напуштених сеоских имања по Србији и помоћи Србима на Косову и Метохији.

- За куповину сеоских имања, претежно у Војводини, издвојићемо 130.000 евра који ће бити пребачени Комесаријату за избеглице . Тиме желимо да подстакнемо наше имућније људи у расејању да и они купују напуштена имања по Србији и дају их избеглим и прогнаним како би се што више проблема решило и како би што више људи дошло до крова над главом. Затим, добар део средстава ће одмах ићи као помоћ Србима на Косову. Када те две одлуке спроведемо увешћемо мораторијум на паре како се не би догодило да их делимо без плана и олако. Сазваћемо Сабор Фонда дијаспора за матицу почетком наредног месеца и одлучићемо шта ће њиме тачно финансирати од порушених објеката у НАТО бомбардовању и на који начин помоћи страдилама - закључио је Милићевић.

ДВОСТРУКИ „УГОВОРИ” ЗА СРПСКЕ КУЋЕ

Политика, 26.09.2008; Страна: А12

Загреб – Општински суд у Загребу изрекао је казну од две године затвора Душанки Боројевић, власници агенције за некретнине из Шапца због тога што је преварила избегличке српске породице приликом продаје њихових кућа у Хрватској. Превара, у ствари пљачка српских избеглица, извођена је тако што би у њихово име Душанка Боројевић склапала с хрватском државном Агенцијом за промет некретнина (АПН) купопродајни уговор о продаји кућа избегле српске породице, узимала за то уговорени новац, а власницима давала мању своту од договорене. Несавесна посредница је осуђена за пет таквих превара. У једном случају дошло је до застаревања, а у једном није могло да се дође до оштећених који су негде у Србији. Према оптужници Душанка Боројевић је од 28. августа 1998. до 23. децембра 1999. године у име избеглих породица склопила купопродајни уговор с АПН-ом, а новац (у просеку од око 50.000 тадашњих немачких марака) је подизала са рачуна на који је био уплаћен и затим давала на руке власницима тих некретнина, али знатно мање од уговореног износа. Већини тих клијената уопште није показивала купопродајне уговоре, док је једној породици предочила фалсификовани уговор којим их је оштетила за 30.000 немачких марака. Случај Душанке Боројевић, која је такође избегла из Хрватске и настанила се у Шапцу, само је врх леденог брега превара почињених тих година над избеглим Србима. Многе индиције говоре да је главни актер тих нечасних послова била управо државна Агенција за промет некретнина, основана уредбом владе (премијер Златко Матеша) 1997. године с циљем да се откупе некретнине од српских избеглица и да се у њих населе Хрвати досељени из БиХ и Војводине или хрватски борци из других делова РХ.

У СРБИЈУ СЕ ВРАЋА БЛИЗУ 100.000 ЉУДИ

Блиц, 26.09.2008; Страна: 5

РЕАДМИСИЈА

Током ове и следеће године у Србију би, према споразумима о реадмисији, требало да стигне од 50.000 до 100.000 повратника из западне Европе, рекао је јуче у Прокупљу саветник у Министарству за људска и мањинска права Зоран Пањковић. Он је нагласио да тај број није коначан јер се не зна тачно колико је грађана Србије који су затражили азил у западној Европи у току 1999. године решило свој статус.

САДА И ВИЗЕ ПРАВЕ ПРОБЛЕМ

Вечерње Новости, 26.09.2008; Страна: 7

О исељавању СРПСКИХ ПОРОДИЦА из Косовског поморавља

ГЊИЛАНЕ - Према евиденцији канцеларије Министарства за Косово и Метохију за Косовско-поморавски округ, од почетка септембра престало је исељавање српских породица из општина у том округу. Српске породице су се током лета исељавале из општина Гњилане, Косовска Каменица, Косовска Витина и Ново Брдо, преноси Бета.

Шеф канцеларије Министарства у Косовском поморављу Предраг Стојковић казао је да не зна да ли је исељавање заустављено због почетка школске године или због многобројних апела представника Срба код амбасада западноевропских земаља да поопштре критеријуме за издавање виза.

„Само у току маја и јуна из Косовског поморавља иселило се 185 породица, углавном у Луксембург, Швајцарску и Шведску, где су сви тражили и добили азилантски статус. Масовно породично исељавање је настављено током лета, али крајем августа је стало и немам податак да се у септембру иселила било која српска породица“, изјавио је Стојковић за агенцију Бета. Према његовим речима, нови проблем за Србе је одлука западноевропских земаља да се визе више не издају у Београду него у Приштини.

ШТА ЋУ БЕЗ ВОЗАЧКЕ ДОЗВОЛЕ

Политика, 26.09.2008; Страна: А11

У многим установама Републике Србије проблеми избеглица мало кога занимају. Чак ни када су те избеглице примиле српско држављанство. Ево мог случаја. Прогнан сам из Удбина 1995. године. Имао сам уредну возачку дозволу. Пре неколико дана сам је изгубио. Отишао сам у просторије „Службеног листа” – да је објавим неважећом. И одмах изненађење. Не могу да објављују неважећа документа друге државе. И шта да радим? Хрватски органи нису хтели да ми издају дупликат возачке дозволе, нити „Службени гласник Хрватске” хоће да изгубљени документ објави неважећим. Пошто ми је Република Србија дала уточиште – због прогона из друге државе – обавезна је да обави реконструкцију документа која ми недостају, а која Хрватска ускраћује. То је чинила Југославија после 1945. за све оне којима су војска и полиција НД Хрватске документа спалили или уништили на друге начине. **А Србија је наследник Југославије и морала би да изда своја документа уместо изгубљених или уништених у Хрватској, од 1990. до данас. Но, она то не чини. Службеници у МУП-у Србије, кад им се ова обавеза спомене, не знају о њој ништа. Раде Баста Сремчица**

ПРЕВАРА ОД 100.000 ЕВРА

Пресс, 26.09.2008; Страна: 15

КРАГУЈЕВАЦ - Десеточлана криминална група, у којој су и два полицајца, помоћу лажних докумената продала је имања четири српске породице на Косову за најмање 100.000 евра!

Чланови банде су најпре прикупљали податке о Србима који имају куће и имања на Косову, фалсификовали њихове личне карте стављајући на њих своје слике, и продавали их Албанцима у Пећи и околини! Тројица од десет чланова организоване групе криминалаца, која је продавала Албанцима имања Срба, од јуче се налазе у притвору. Двојица од њих су полицајци, београдског и пожаревачког СУП-а. Тужилаштво у Крагујевцу поднело је решење о спровођењу истраге против 10 особа које се сумњиче за давање и примање мита и за низ превара. - Након саслушања, одредила сам притвор за три особе, од тога за два полицајца који су били активни у време извршења кривичних дела. Чланови групе су продали имања четири српске породице, за суме не мање од 25.000 евра по једном имању - каже Даница Маринковић, истражни судија Окружног суда у Крагујевцу. Добро организована група одлазила је на Космет опремљена фалсификованим личним картама, са именима правих власника земље, док су на њима биле слике „глумаца“. До података о Србима расељеним са Косова преваранти су долазили упадом у компјутерску архиву МУП-а. „Глумци“ су за свој труд били плаћени зависно од тежине „улоге“! Чланови криминалне групе плаћани су према учинку. Организатори су, наравно, највише добијали. Најслабије су зарађивали фалсификатори, од 50 до 150 евра. Глумци су плаћани у зависности од тежине улоге, од 500 до 1.000 евра „по представи“.

- Неко би глумио власника имања који са својом породицом, глумцима, уговара продају куће и окућнице Албанцу! Улоге би имали и тобожња браћа, синови и снаје домаћина. Представа је извођена до перфекције. Место полицајаца је било у добављању информација о расељеним Србима са Косова и да групи превараната помогну да лакше пређу административну границу - каже извор Пресса близак истрази.

Полиција је на акцији хватања овако увежбане групе радила месецима, а први резултати акције видели су се у мају, када је покренута истрага против 12 особа криминалне групе која је продала два имања Срба са Косова за 160.000 евра.

PRESS CLIPPING

Субота 27.09.2008. год

ИЗ КАСАРНЕ У ТОПЛИ ДОМ
Глас Јавности, 27.09.2008; Страна: 23

Зида се још једна стамбена зграда за избегле са подручја СФРЈ

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Европска унија финансираће градњу још једне стамбене зграде намењене смештају породица које су 1995. године избегле са подручја СФРЈ. Обавеза локалне самоуправе је да обезбеди земљиште и изгради сву неопходну инфраструктуру, због чега је Општинско веће Петровац донело одлуку о куповини 11 ари плаца у близини зграде млина. На овом месту зидаће се зграда са 24 стана, у које ће се уселити породице које тренутно бораве у старој, руинираној петровачкој касарни. Нова зграда биће друга по реду чију градњу Европска унија финансира у Петровцу. Претходна је почела да се зида у октобру 2006. године, у оквиру пројекта „Подршка националној стратегији у решавању проблема избеглих и интерно расељених лица преко подршке унапређењу животних услова у општини Петровац“.

За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230. Пошто ће овај колективни центар морати ускоро да се затвори, решење за смештај једног броја породица нађен је у изградњи једне, а сада и друге стамбене зграде. Прва зграда, усељена у јулу прошле године, има 2.000 квадрата и четири етажe, са укупно 44 стана просечне површине 40 квадрата. Њену изградњу, у коју је уложено 630.000 евра, реализовала је немачка хуманитарна организација „Хелп“, уз финансијску помоћ Европске уније, преко Европске агенције за реконструкцију.

Локална самоуправа била је у обавези да бесплатно уступи грађевинско земљиште и обезбеди комплетну инфраструктуру, уз изградњу електро, канализационе и водоводне мреже. Предност при додели станова имале су самохране мајке, инвалиди и тзв. перспективне породице, које су радно способне и могу саме себе да издржавају. Осим зидања нових станова, збрињавање избеглица спроводи се и путем доделе земљишта за градњу кућа. У јуну ове године, локална самоуправа у Петровцу донела је одлуку да се за седам избегличких породица обезбеди закуп грађевинског земљишта под повољним финансијским условима. Парцеле дате у закуп налазе се поред стамбене зграде коју је изградио „Хелп“, у близини старе касарне.

ДВЕ ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, 27.09.2008; Страна: 10

ВЛАДЕ ДИВАЦ И ГОРАН ЈЕШИЋ У АКЦИЈИ „МОЖЕШ И ТИ”

Владе Дивац је јуче унео радост у две куће, у Новом Сланкамену и Крчедину. Наиме, избегличка породица Мирослава Остојића, њих петоро, добила је коначно кров над главом – кућу у Новом Сланкамену, а у Крчедину разлог за превелико радовање има четвороч лана породица Станка Кесића, која, такође од јуче, има свој дом. Хуманитарна организација "Дивац" и општина Инђија, у акцији „Можеш и ти“, купиле су овим двома избегличким породицама по кућу и тако им решиле највећи животни проблем. У селима инђијске општине биће купљено још осам кућа за избегличке породице. Пре два месеца општина Инђија донела је одлуку да Хуманитарној организацији "Дивац" да донацију од сто хиљада евра. Тада је Владе Дивац лично преузео обавезу да у инђијској општини скупи десет избегличких породица. - Данас смо збринули две породице. Домаћин Мирослав Остојић је добио свој дом, а кућа је набављена и породици Станка Кесића а у Крчедину. Остаје да за још осам породица на овом подручју обезбедимо куће. Биће и то убрзо - рекао је Владе Дивац. **За поменуте две куће Хуманитарна организација "Дивац" издвојила је по 560.000 динара, обезбедила грађевински материјал за 1.000 евра и трошкове преписа куће. Домаћин Мирослав Остојић треба још продавцу да доплати хиљаду евра, јер је кућа од 150 квадрата са баштом од 29 ари коштала 8.000 евра. Дивац је, према правилима, обезбедио 7.000 евра, а домаћин је остатак преузео на себе.** - Пресрећни смо - каже домаћица Душанка Остојић. - Овде живи нас петоро: моја свекрва Анка, муж Мирослав и два сина – Недељко и Зоран. Избегли смо 1991. из Подравског Соколца код Вировитице, били смо у селу Вражогрнац код Зајечара и онда дошли овде, где има више посла. Све досад живели смо у туђем и плаћали кирију. Данас је ово за нас најсрећнији дан, хвала Дивцу и хвала инђијској општини. Момци Недељко и Зоран блистају од среће. Већ су се навикли у Новом Сланкамену, Недељко се и запослио као столар. - Све је у најбољем реду, а ова стара кућа је златна. Умемо ми да радимо, има да је средимо да буде као нова. Простора има довољно - каже Недељко. У Крчедину, у улици Рашиној бб, живи породица Станка Кесића. Пресрећни су што коначно више нису подстанари и што не морају помишљати да се селе. - Укотвили смо се овде поред Дунава, хвала Дивцу и свим добрим људима који су нам помогли да имамо свој кров над главом, а све остало ће доћи. Посла има, радим, берем дуван, јабуке. Моја породица је сада обезбеђена и не можете схватити колико је среће у ову моју кућу унео Владе Дивац – каже Станко Кесић. Поред Владе Дивца и Горана Јешића, породице Остојић и Кесић јуче су посетили и представници УНХЦР и италијанске хуманитарне организације ИНТЕРСОС.

Антрфиле:

Још осам породица биће збринуто

Општина Инђија је као донатор обезбедила 100.000 евра Хуманитарној организацији "Дивац". Председник те општине Горан Јешић каже да је веома задовољан, да ће брзо бити збринута још осам избегличких породица у инђијској општини, јер је Владе Дивац то обећао када су пре два месеца потписивали уговор о донацији.

ПОДРШКА И ОД ДРЖАВЕ

Вечерње Новости, 27.09.2008; Страна: 22

ПРОКУПЉЕ СЕ ПРИПРЕМА ЗА ПРИХВАТ ПОВРАТНИКА

ПРОКУПЉЕ - На подручје прокупачке општине, према још непотпуним подацима, вратиће се неколико хиљада људи, који нису добили статус азиланата у европским земљама. Зато су представници Министарства за људска и мањинска права, прокупачког Друштва Рома и локалне самоуправе, истакли спремност општине да се што боље припреми за прихват повратника. Зоран Пањковић, саветник у Министарству за људска и мањинска права, напоменуо је да је Влада Србије припремила низ пројеката и средства из буџета како би помогла општинама које ће примити повратнике.

ОСУМЊИЧЕН ЗА РАТНИ ЗЛОЧИН НАД ЗАРОБЉЕНИЦИМА

Глас Јавности, 27.09.2008; Страна: 9

У Хрватској ухапшен Србин Горан Зјачић (37) иако се није налазио ни на каквој потерници

БЕОГРАД - У Хрватској је ухапшен 37-годишњи Србин Горан Зјачић, кога хрватске власти терете за ратне злочине против заробљених хрватских војника и цивила на подручју Коренице, рекао је Срби директор „Веритаса“ Саво Штрбац. Горан Зјачић, од оца Момчила и мајке Дервише, родом је из села Доњи Бабин Поток, Врховине, близу Коренице, био је припадник крајишке полиције, а ухапшен је док је био у посети родном месту у Врховинама.

Хрватска га терети да је починио ратни злочин у периоду од 1991. до 1995. године у општинама Плитвичка језера и Удбина, те да је вршио малтретирање и физичко злостављање заробљених хрватских војника и цивила у затворима на подручју Коренице. Зјачић, који је пре рата радио као конобар у Националном парку Плитвичка језера, након рата у Хрватској избегао у Нови Сад, а био је пријављен са родитељима у Иригу, одакле је отишао на привремени рад у Немачку. Штрбац истиче да се Зјачић није налазио ни на каквих списковима за процесуирање и да је кривична пријава против њега подигнута тек када је ухапшен. „Судски процеси су најефикасније и најперфидније средство етничког чишћења, јер свако хапшење одврати многе Србе који желе да се врате“, рекао је Штрбац. Он

је додао да Хрватска наставља стару праксу да сваке године ухапси десетак Срба, што је довољно да се преплаше хиљаде других, који би се вратили. **Према евиденцији „Веритаса“, ове године ухапшено је 12 хрватских Срба, од чега шест по Интерполовој потерници за ратне злочине у Хрватској, три су ухапшена, а да нису била на списковима за процесуирање, док су преостала три ухапшена за класични криминал.** Од тог броја, у Хрватској је ухапшено седам, у Србији три и по један у Словенији и Италији.

PRESS CLIPPING

Недеља 28.09.2008. год

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Пресс, 28.09.2008; Страна: 8

ИНЂИЈА - На почетку хуманитарне акције откупа сеоских кућа за избеглице „Можеш и ти“, коју инђијска општина спроводи с Хуманитарном организацијом „Дивац“, Унхацером и Интерсосом, четворочлана породица Кесић добиће кућу у Крчедину, а петочлана породица Остојић у Новом Сланкамену. Њима је одобрена донација од по 560.000 динара за куповину куће, 1.000 евра у грађевинском материјалу и 24.000 динара за административне трошкове. Дивац је изразио наду да ће се још људи прикључити акцији како би што више избеглих и расељених дошло до крова над главом.

ИСКОРИСТИЛА ИЗБЕГЛИЧКИ ЈАД

Газета, 28.09.2008; Страна: 6

ШАПЧАНКА ДУШАНКА БОРОЈЕВИЋ ОСУЂЕНА НА ДВЕ ГОДИНЕ ЗБОГ ПРЕВАРЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Власница агенције за некретнине из Шапца Душанка Боројевић (52) осуђена је у среду пред загребачким Општинским судом на две године затвора, јер је при купопродаји имања и кућа преварила пет српских породица, које су након акције Олуја побегле с подручја Книна и Карловца, и оштетила их за скоро 46.000 евра! Иако је превару пријавило седам породица, Боројевићева је осуђена за пет превара, јер је један случај застарео, а до друге жртве из Србије није се могло доћи. Оптуженој се судило у одсуству, јер је у јулу 2005. године поручила суду да није у могућности и да се не жели одазвати позиву. Медији су известили да јој се и у Србији судило због преваре преко 200 избеглих Срба, али да су поступци 2006. године обустављени због наступања застарелости. Ова српска држављанка основала је агенцију за промет некретнинама 1996. године, и као посредник од 28. августа 1998. до 23. децембра 1999. склапала уговоре у име власника с хрватском Агенцијом за посредовање и промет некретнинама (АПН), која је имала овлашћење да откупљује имовину избеглих Срба за Републику Хрватску. Међутим, новац од откупљених кућа давала је на руке власницима, али у знатно мањем износу од оног уговореног са АПНом. Већини својих клијената уопште није показала купо-

продајне уговоре, а једној превареној Српкињи предочила је фалсификовани уговор.

ТРАЈНА РЕГИСТРАЦИЈА ЗА МАЛЕ СКУТЕРЕ

Пресс, 28.09.2008; Страна: 26

позовите Ђуру

Култна емисија Радио Индекса недељом и у Прессу!!!

Драги читаоци, као и сваке недеље, и данас издвајамо неколико најзанимљивијих питања из емисије „Позовите Ђуру, он зна ко зна!“, која се на Радио Индексу емитује сваког радног дана од 9.05 до 10 сати.

Да ли надлежно министарство има пројекат којим би се запуштена домаћинства обновила, то јест дала на кориштење заинтересованима, слично ономе који има хуманитарна организација за избеглице Дивац? - пита слушалац Бранко из Београда

- Бојана Недељковић, портпарол Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, каже да су у буџету Министарства предвиђена средства у 2008. години за рурални туризам, као и конкурс за куповину кућа по селима за избегла, прогнана и социјално угрожена лица.

PRESS CLIPPING

Понедељак 29.09.2008. год

ВАРАЛА СРПСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, 29.09.2008; Страна: 12

ДУШАНКА БОРОЈЕВИЋ ОСУЂЕНА НА ДВЕ ГОДИНЕ ЗАТВОРА

Власница агенције некретнина у Шапцу Душанка Боројевић (52) у одсуству је, пред Општинским судом у Загребу, неправоснажно осуђена на две године затвора због превара са продајом кућа Срба избеглих из Хрватске. Душанку Боројевић пријавило је седам породица са подручја Книна и Карловца које је оштетила за више од 30.000 евра. Она је осуђена за пет превара, јер је један случај застарео, а до једне оштећене породице из Србије није се могло доћи. Оптужена је 1996. основала фирму, која је као посредник склапала уговоре са Агенцијом за промет некретнина која је откупљивала имовину одбеглих Срба за Републику Хрватску. **Она се терети да је од 1998. до краја 1999. новац од продаје подизала, а одбеглим Србима исплаћивала између 12 и 40 посто укупне суме. Већини њих уопште није показала купопродајне уговоре, а у једном случају клијенту је предочила фалсификат.** Боројевићевој се судило у одсуству, јер је још 2005. поручила суду да није у могућности и да се не жели одазвати позиву. Њој се судило и у Србији због преваре више од 200 избеглих Срба, али су поступци 2006. обустављени због застарелости.

PRESS CLIPPING

Уторак 30.09.2008. год

БЕСПЛАТНА ОБУКА НА РАЧУНАРУ

Блиц - Србија, 30.09.2008; Страна: 1

КРАЉЕВО

Избеглице и расељени, као и незапослени и студенти, могу да се пријаве за нови круг обуке за рад на рачунарима који организују „Информатика“ и Комесаријат за избеглице у Краљеву. Уз стицање сертификата полазницима ће први пут бити омогућено да стекну основна знања веб дизајна. Курс је бесплатан, а пријављивање је у соби 310 у згради скупштине.

ЖЕЛЕЗАРА НЕЋЕ ДА ФИНАНСИРА ИЗБЕГЛИЧКИ КАМП У РАДИНЦУ

Блиц - Србија, 30.09.2008; Страна: 5

СМЕДЕРЕВО – Компанија „Ју ес стил Србија“ у Смедереву од данас више неће плаћати рачуне за електричну енергију избегличког кампа у Радинцу, највећем у Србији. Ко ће ове зиме плаћати рачуне за струју, воду, и грејање за 70 породица које су уточиште нашле у Радинцу, још није прецизирано, али надлежни тврде да људи неће бити остављени у мрачним и хладним баракама.

Америчка компанија „Ју ес стил Србија“ куповином Железаре преузела је бригу о колективном центру, коју је претходно водио „Сартид“. Рачуне за комуналије и електричну енергију, које је компанија плаћала, рефундирао је Комесаријат за избеглице. „Ју ес стил Србија“ је касније ове трошкове подвео под ставку донације. Уговор о донацији имао је рок до јуна ове године, када је продужен до 30. септембра.

После овог датума бригу о трошковима кампа мораће да преузме неко други. Ко, још увек се не зна. У избегличком кампу кажу да не знају да ли је и какав договор постигнут између челника града, „Ју ес стил-а“ и Комесаријата за избеглице. У Комесаријату за избеглице потврђено да ће струје бити, а да ће грејна сезона почети на време, 15. октобра. Градоначелник Смедерева Предраг Умичевић каже да је од “Ју ес стил Србија” затражено да преузме све трошкове до краја године док се не нађе решење.

- Званичан одговор није стигао, али добио сам усмена уверавања да вода и грејање нису проблем, али да трошкове утрошка електричне енергије Компанија неће плаћати надаље. Уколико то буде потврђено, Град ће преузети ту обавезу јер ти људи не смеју остати у мраку, каже Предраг Умичевић.

НАЈВИШЕ НОВЦА ЗА КАПИТАЛНА УЛАГАЊА

Данас, 30.09.2008; Страна: 21

По предлогу ИВ АПВ покрајински буџет биће увећан за четири милијарде динара

Нови Сад - **Према предлогу ребаланса укупан обим покрајинског буџета за 2008. годину биће повећан за 4,28 милијарди динара, односно за 7,68 процената, па ће буџет за текућу годину износити 60,12 милијарди динара, саопштено је са седнице Извршног већа АП Војводине.**

По речима покрајинског секретара за финансије Јовице Ђукића, за око четири милијарде динара увећавају се средства која су намењена капиталним улагањима у Војводини, док се трансферна средства из буџета Србије за финансирање расхода за запослене у образовању и за културу у Војводини увећавају се за 631 милион динара.

Средства за капитална улагања у Војводини износиће укупно преко 26 милијарди динара, односно 43,69 процената, што је за око пола милијарде динара више од обавезног капиталног дела покрајинског буџета дефинисаног Уставом Србије. Предложеним ребалансом предвиђено је повећање средстава за финансирање пројеката преко Фонда за капитална улагања за 3,68 милијарди динара и за расходе за запослене у просвети - 621,39 милиона динара, подстицаје у пољопривреди - 60 милиона динара, суфинансирање изградње нових капацитета са применом нових технологија - 49,95 милиона динара, за пројекте из енергетике и минералних сировина - 37 милиона динара, унапређење квалитета информисања, пре свега листова покрајинског значаја - 30,6 милиона динара. Предложено је и повећање средстава намањено подизању квалитета у култури - 30 милиона динара, суфинансирање обнове зграде Матице српске - 21 милион динара, за пројекте на развоју туризма и малих и средњих предузећа - 15,3 милиона динара, за подстицај у спорту - 8,7 милиона динара, **подршку инклузији Рома и програме samozapošljavanja - 8,3 милиона динара и финансијску подршку Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима - 8,1 милион динара.**

КУЋЕ ЗА ДВЕ ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Данас, 30.09.2008; Страна: 21

У оквиру хуманитарне акције „Можеш и ти“ у Крчедину и Новом Сланкамену

Инђија - Поводом почетка реализације пројекта откупа сеоских кућа у оквиру

хуманитарне акције „Можеш и ти“, за коју је Општина Инђија донирала осам милиона динара, а коју спроводе Хуманитарна организација Дивац, УНХЦР, ИНТЕРСОС, председник Општине Инђија Горан Јешић и прослављени кошаркашки ас Владе Дивац обишли су породице којима је одобрена донација за куповину кућа.

За две породице, које су конкурисале за овај пројекат, одобрена је донација од 560.000 динара по породици за куповину куће, хиљаду евра у динарској противвредности у грађевинском материјалу и 24.000 динара за покривање административних трошкова око куповине куће.

Једна кућа, која ће бити откупљена, налази се у Крчедину и у њој ће живети четворочлана породица Кесић, док је породица Остојић, која броји пет чланова, настањена у Новом Сланкамену.

- Проблем са избеглим и расељеним лицима није више ни економски ни политички, већ људски, морални проблем, који ова нација има према људима који су пре 15 година избегли из својих домова. У овом моменту у Општини Инђија имамо око 11.000 избеглих и расељених лица. Ова акција је најквалитетнији начин на који можемо да решимо проблем зато што се неће правити гето, него ће избеглице бити успешно интегрисане са домаћим становништвом и тако трајно решити свој статус - рекао је Јешић и додао да ће Општина Инђија и даље подржавати акцију, коју је покренула породица Дивац. Владе Дивац је рекао да су Општина Инђија и председник Јешић добар пример свима у Србији како власт треба да се понаша према својим суграђанима.

- Надам се да ће се још много људи прикључити нашој акцији и да ће велик број избеглих и расељених лица на овај начин успети да дође до крова над главом - рекао је Дивац и најавио нове акције помоћи за избегла и расељена лица.,